IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 8 OF 1960.)

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற மூன்று நாட்களாக, இந்த மசோதாபற்றி இந்த மன்றத்திலே விவாதம் நடைபெற்று இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் விவாதத்தில் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவில் உள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றியும் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். மன்றத்திற்கு வெளியிலேயும், இந்த மசோதா பிரசுரித்ததிலிருந்து, பத்திரிகைக்காரர்களும், அரசியல் வாதிகளும், பொருளாதார நிபுணர்களும், தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை, தங்கள் குறைபாடுகளைப் பற்றியெல்லாம் அவர்களும் எடுத்து உரைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே நான் பொதுவாக சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாளை தினம் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் விவரமாகப் பதில் அளிப்பார்கள்.

9-30 a.m. இந்த மசோதா பற்றி பல குறைபாடுகளைத் திருத்தாதது பற்றி சொல்லப் படுகிறது. பெரிய ஒரு பொருக்குக் கமிட்டி போடுவதாக இருக்கிறது. அதை கனம் ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த பொருக்குக் கமிட்டி அம்மாதிரியான குறைபாடுகளைத் திருத்த சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. நாங்கள் தயாரித்த இந்த மசோதாவில் குற்றம் ஒன்றும் இல்லை, திருத்தக் கூடியது ஒன்றும் இல்லை என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. பொருக்குக் கமிட்டி பரிசீலிக்கப் போகிறது.

இந்த மசோதாவை நன்றாக பரிசீலனை செய்து நன்றாக கவனித்து நம்முடைய லட்சியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற முறையில் இதைக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. லட்சியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன்தான் இதைப்பற்றி நன்றாக ஆராய்ந்து இதை தயாரித்து இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்லுகிறேன், இதில் குறைகள் இருக்கலாம், இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்தப் பிரச்னையில் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறவர்கள், மிகுந்த அனுபவமும் ஆற்றலும் உள்ளவர்கள் பாரபட்சம் இல்லாதவர்கள் இப்படிப் பட்டவர்கள் எல்லோரும் இதைப்பற்றி அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது இந்த மசோதாவானது ஒரு சிறந்த மசோதாவென்றும், மற்ற ராஜ்யங்களும் இதை பின்பற்றக்கூடிய வகையில் இது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், மிகுந்த லட்சியத்தைக் கொண்டதாக இருக்கிறது என்றும் மிகுந்த ஆற்றல் உள்ளவர்கள் இதைப்பற்றி அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

அதே சமயத்தில் மற்றொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவின் முக்கியமான நோக்கம் என்னவென்றால் விவசாய உற்பத்தியை இதன் மூலம் அதிகமாக பெருக்க வேண்டும் என்பதுதான். விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும் என்பதுதான். கிராமங்களிலுள்ளவர்களுடைய தேசீய வருமானம் அதாவது நாஷனல் இன்கம் என்று சொல்லக்கூடிய வருமானம் உயர வேண்டும் என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் முக்கியமான லட்சியம். நம்மிடையே இருக்கக்கூடிய முக்கியமான தொழில் விவசாயம். அத்துடன் மற்ற தொழில்களும் கன ரக தொழில்கள் உள்பட எல்லாமும் பெருக வேண்டியதுதான். அவைகளிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டுதான் வருகிறது. அத்துடன் விவசாயத்திலும் அதிகப்படியான உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டைப் பொருத்த மட்டில் விவசாய உற்பத்திப் பெருக வேண்டும் என்பதுதான். இப்பொழுது போதிய அளவு விவசாய உற்பத்தி பெருகவில்லை. அதனால் நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய அடிப்படை லட்சியம் அதை பெருக்க வேண்டும் என்பதுதான். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்ப்பதன் மூலம் இந்த மசோதாவின் மூலமாக நில

19th April 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

உற்பத்தியை எவ்வாறு பெருக்குவது என்பதைப்பற்றி தவருக சிலர் குறை கூறுகிருர்கள். பத்திரிகைகளில்கூட அதைப்பற்றி எழுதிக்கொண்டிருக்கிருர்கள். இப்படி ஒரு பக்கத்தில் எழுதுவதோடு இப்படிப்பட்ட மசோதாவை இந்த சமயத்தில் கொண்டுவருவதற்கு அவசியம் இல்லை என்றுகூட சொல்லுகிருர்கள். இதற்கு என்ன அவசியம் என்றும் சொல்லுகிருர்கள். இந்த அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதன் நோக்கம் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குத்தான் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏனென்ருல் சிலரிடத்தில் தவருன அபிப்பிராயம் இப்பொழுது இருக்கிறது. யாரிடத்தில் நிலம் குவிந்து இருக்கிறதோ அவரிடமிருந்து நிலத்தை எடுத்துக்கொடுத்தால் அதனுல் விவசாயம் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லுகிருர்கள். அதனுல் விவசாயம் பாதிக்கப்படாது என்பதுதான் எங்களுடைய அபிப்பிராயம். ஒருவரிடத்தில் நிலம் அதிகமாக குவிந்திருந்தால் அதனுல் விவசாயம் பாதிக்கப்படும் என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம். அவர்கள் அதிகப்படியான நிலம் வைத்துக்கொண்டு அவற்றில் அவர்களால் போதிய கவனம் செலுத்த முடியாது. ஒவ்வொரு ப்ளாட்டிலும் ஒவ்வொரு செண்ட் நிலத்திலும் அவர்களால் கவனம் செலுத்த முடியாது. எவ்வளவு அக்கரை காட்ட வேண்டுமோ அந்த அளவில் அவர்களால் பூரா நிலத்திலும் அக்கரை காட்ட முடியாது. அதனுல் உற்பத்தியை பெருக்கமுடியாது. பெருக்கலாம் என்ற அக்கரை இருந்தாலும் பூராவாக அக்கரை செலுத்தவே முடியாது. அப்படி செலுத்த முடியும் என்று சாதாரணமாக எதிர் பார்க்கவும் முடியாது. அக்கரை செலுத்த வேண்டும் என்று நினைத்தாலும் அப்படி செலுத்துவதற்கு அவ்வளவு சாத்தியம் இல்லை. ஆகவே எல்லா நிலத்திலும் அக்கரை செலுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் இந்த மசோதாவின் அடிப்படை. ஆகவே ஒருவரிடத்தில் மட்டும் அதிகப்படியான நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பது தவறு, அதை பலருக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் முக்கியமான நோக்கம். நிலம் குறைவாக போய் விட்டால் அதிகப்படியாக நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தி அதிகப்படியாக உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதற்காகத்தான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவிலுள்ள நிலைமையை எடுத்துப் பார்த்தால் இது நன்ருகத் தெரிய வரும். அமெரிக்காவில் நிலம் அதிகமாக இருக்கிறது, நம்முடைய நாட்டில் விவசாய நிலம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அமெரிக்காவில் மொத்தம் 48 லட்சம் பண்ணை அதாவது ஹோல்டிங்ஸ் இருக்கின்றன என்று கணக்கிட்டிருக்கிருர்கள். அவைகளில் நூற்றுக்கு 35 விகிதம் பண்ணைகள் 50 எக்கருக்குக் குறைந்ததாகவே இருக்கின்றன. இவர்கள் விவசாயத்தில் நன்கு கவனம் செலுத்தி நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து வருகிருர்கள். உணவு உற்பத்தியை அதன் மூலம் பெருக்குகிருர்கள். அங்கே மேலும் மேலும் விவசாயத்தில் அதிகப்படியாக கவனம் செலுத்தி நவீன சாதனங்களை உபயோகித்து நவீன முறையில் விவசாயம் செய்து விவசாயத்திற்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான கருவிகளையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை அமைத்துக் கொண்டு மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டு கூட்டுறவு முறையில் சாதனங்களை பயன்படுத்திக்கொண்டு மேலும் மேலும் உற்பத்தியை பெருக்கிக்கொண்டு வருகிருர்கள். அதனுல் சாதரணமாக குறைந்த அளவில் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டால் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தி அதிகப்படியாக உற்பத்தியை பெருக்க வசதி ஏற்படும் என்ற முறையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதனுல் விவசாயம் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறவர்கள் இதை நன்ருகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். 100-க்கு 35 பேர்கள் விவசாயம் செய்யும்போதே அதிகப்படியான உற்பத்தியைப் பெருக்கும் போது நம்மால் ஏன் அதிகப்படியாக உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது ? ஆகவே அவர்கள் இதைப்பற்றி கூறை கூறுகிறவர்களுக்கு இதில் கொஞ்சம்கூட பயம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படி அச்சப்பட வேண்டியதில்லை. அப்படிப்பட்ட அச்சத்திற்கு கொஞ்சம் கூட இடம் இல்லை. இவர்களுடைய அச்சம் என்ன என்பது நமக்கெல்லாம் விளங்கவில்லை.

மற்றென்றும் பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது. நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருகிறீர்களே நிலத்திற்கு மட்டும் உச்ச வரம்பு கட்டுகிறீர்களே மற்றவைகளுக்கும் ஏன் கொண்டுவரவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். மற்றவைகளுக்கு எல்லாம் கொண்டு வருவது என்பது வேறு விஷயம். நிலத்துடன் மட்டும் போட்டி போடுவானேன் என்று கேட்கிறார்கள். நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்திற்கு மற்றவைகளிலிருந்து வரக் கூடிய வருமானத்திற்கும் வித்யாசம் உண்டு என்பதை இந்த சமயத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நிலம் என்பது மூல பொருள். அதைப் பொறுத்த மட்டில் அதை வைத்துக்கொண்டு அதை திருத்தி நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து நெல் உற்பத்தி செய்கிறார்கள், மற்ற தானியங்களையும் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இயற்கையான அளவில் மூல பொருள்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் வீடுகள் அப்படி இல்லை. வீட்டை கட்டுகிறார்கள். வீட்டை மனிதன் கட்டுகிறான். அதனால் நிலத்துடன் அது போட்டி போட வேண்டாம். அந்த நிலப் பிரச்னையை வீட்டுடன் சேர்க்கக் கூடாது. அப்படி சேர்ப்பது சரியல்ல. நிலமாகிய மூல பொருளை எல்லோரும் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். நிலத்தில்தான் உணவு பொருள்களும் மற்ற எல்லா பொருள்களும் உற்பத்தியாகின்றன. அதனால் எல்லோரும் அதன் பயனை அடைய வேண்டும். அதனால் எல்லோருக்கும் நிலம் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே நிலம் எல்லோருக்கும் பயன் அளிக்கும் வகையில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்தப் பிரச்னையைப்பற்றி நீண்ட காலமாக விவாதிக்கப்பட்டு வந்தது. நிலம் எல்லோருக்கும் பயன்பட இருக்க வேண்டும் என்று அதைப்பற்றி பரிசீலிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு இன்றைக்கு இந்த மசோதா இந்த சட்ட மன்றத்திற்குக் கொண்டுவந்து விவாதிக்கப்படுகிறது. மற்றென்று நமது நாஷனல் இன்கம் அதாவது தேசீய வருமானம் ரொம்பவும் அதிகரிக்க வேண்டும். அதிகமான அளவில் உயர வேண்டும். அப்படி உயர்த்துவதற்கு அவரவர்களுக்கு இன்செண்டிவ் வேண்டும் அவரவர்கள் தகுந்த அளவில் அக்கரை காட்டி முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வருமானத்தை அதிகரித்தால்தான் தேசீய வருமானம் சராசரி விவசாய வருமானம் அதிகரிக்கும், அதற்கு இன்செண்ட்டிவ் வேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவைப்பற்றி சிலர் சில குறைகளை எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள். வெளியேயும் இங்கேயும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. மற்றவர்களும் எழுதி தெரிவித்திருக் கிறார்கள். குறைகளை எப்படி தீர்ப்பது அடிப்படை கொள்கைக்கு குந்தகம் இல்லாமல் எப்படி திருத்தி அமைப்பது எவ்வாறு திருத்துவது என்பதை யெல்லாம் செலெக்ட் கமிட்டி அதில் கவனம் செலுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை. பெரிய நிலம் படைத்தவர்களிடத்தில் கை வைக்கிறார்கள், இந்த மசோதா அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறவர்கள் இதைப்பற்றி கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டும். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கெல்லாம் நிலம் சேர வேண்டும் தீவிர சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கும் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்களுக்கும் இந்த மசோதா அவசிய மாக இருக்கிறது. குறை கூறுகிறவர்கள் எல்லாம் அவர்கள் கூறும் குறைகள் எல்லாம் அவரவர்களுடைய மனப்பான்மையைப் பொறுத்த தாகத்தான் இருக்கிறது. அவரவர்களுடைய மனப்பான்மைக்கு ஏற்றவாறு தான் குறை கூறுகிறார்கள். நிலம் அவரவர்களுடைய கையிலிருந்து ஒரு செண்ட் கூட போகக் கூடாது என்று நினைக்கிறார்கள். மற்றும் சிலர் அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் குறை கூறுகிறார்கள். ஒன்று, நிலத்தில் ஏன் கை வைக்கவேண்டும் என்றும் இந்த மசோதா அரசியல் நோக்கத் துடன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் குறை கூறுகிறார்கள். இந்த மசோதா சரியாக இல்லை, ஏன் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும், உச்ச வரம்பு ஏன் முப்பது எக்கராகவா இருக்கவேண்டும், பத்து எக்கரா போதும் என்று இருக்கக்கூடாதா என்று வேறு சிலர் குறை கூறுகிறார்கள்

ஒரு வகையில் விதி விலக்கு, அதாவது எக்ஸெம்பஷன் எதற்கு என்றெல்லாம் குறை கூறுகிறார்கள். அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வது தவறு. அரசியலைச் சேர்ந்தவர்கள் தவறான எண்ணத்தில் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை சொல்ல வேண்டும் என்று குறை சொல்லுகிறார்கள். இப்படி அரசியலைப்பற்றி சொல்லும்போது இங்கேயும் சொல்லப்படுகிறது, வெளியேயும் சொல்லப் படுகிறது.

முதலிலே இந்த அடிப்படையான ஆட்சேபத்தை இந்த மசோதாவிற்கு சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தலைவர் என்று சொல்லும்போது சுதந்திரா கட்சி ஸ்தாபகரைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். அவர்கள் தீவிரமான ஒரு அபிப்பிராயம் தெரிவித்து இருப்பதை பத்திரிகைகளிலே கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள். இம்மாதிரி சட்டம் கொண்டுவருவது அக்கிரமம், அநியாயம், எப்படி கொண்டு வரலாம், மக்களுடைய ஆதரவு மக்களுடைய அங்கீகாரம் இருக்கிறதா ? அப்படி சட்டம் கொண்டுவருவதென்றால் பொதுத் தேர்தல் வரை பார்த்திருந்து அப்போது மக்களுடைய ஆக்ஞையைப் பெற்று அந்த ஆக்ஞை பேரில் கொண்டுவர வெண்டும். இது அரசியல் திட்டத்திற்கே விரோதம் என்று எல்லாம் ஒரு தீவிரமான அபிப்பிராயத்தை சுதந்திரா கட்சி ஸ்தாபகர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே இத்தகைய கொள்கை உள்ளவர்கள் சுதந்திரா கட்சியை ஆதரிக்கின்ற கனம் அங்கத்தினர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்று எனக்கும் இன்னும் புலப்படவில்லை. ஆகவேதான் சுதந்திரா கட்சித் ஸ்தாபகர் சொன்னதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். இம்மாதிரி இந்தச் சட்டத்தை எப்படி இங்கே கொண்டுவரலாம், தவறு என்று சொல்கிறவர்கள், அவர்கள் ஆட்சி பீடத்தில் இருந்தபோது எத்தனை சட்டங்கள் எத்தனை சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து இந்த சபையிலே நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் கடன் நிவாரண சட்டம் . . .

SRI T. S. RAMASWAMI : On a point of order, Sir. Neither the Swtantra Party nor its leader is in this House. So, in these circumstances, may I know whether it will be fair or in order to criticise a party or its leader who is not here and therefore cannot answer ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: When I refer to certain criticisms that have been levelled against this Bill either by hon. Members in this House or by others outside, I am in order whether they belong to this party or that party. Whatever criticism has been levelled, I seek to answer.

MR. SPEAKER : Answering Mr. Ramaswami, this question has been before the public for long and arguments for and against the Bill have been given in public. In fact, the hon. Member, Mr. N. K. Palanisami, has given notice of an amendment, which he has not moved as yet, that the Bill be circulated for eliciting public opinion. Therefore, answering public opinion is a genuine function of the Minister and I think he is perfectly in order. He is not criticising any individual leader. He is criticising the policy of a party which he is entitled to do.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி சில குறிப்பிட்ட தலைவர்களையோ அல்லது இங்கே நடைபெறுகிற பிரச்னையைக் குறித்து கருத்து வேறுபாடு விஷயத்தை வெளியிலே பேசுவதை சபையிலே கூறுகிறபோது அதற்கு பதில் சொல்லக்கூடியவர்கள் இந்த சபையில் இல்லாத நேரத்தில் பேசக்கூடாதென்று தலைவர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: He is questioning your ruling.

SRI A. GOVINDASAMY: I am not questioning.

MR. SPEAKER: Let him say what he wants to say.

SRI A. GOVINDASAMY: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே எங்களுக்கு யோசனை சொன்ன நேரத்திலே நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டோம். இந்த மசோதாவில் பேசும்போது வேறு சிலர் மடாதிபதிகளைக் குறித்து பேசுவதை பேசக்கூடாதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இதைப்பற்றி பேசுவதற்கு அனுமதி தரவேண்டும். தலைவர் தீர்ப்பை மறுத்து நான் சொல்ல வில்லை. தலைவருக்கும் சபைக்கும் அடங்கி நடக்கவேண்டுமென்று இருக்கும்போது வேண்டுமென்றே கலகம் மூட்டு கிறார்கள்.

MR. SPEAKER: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இது விஷயமாக பேசலாம் என்று சொன்னேன். இதை நீங்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு விஷயம் வரும்போது அதைப்பற்றி பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பினால் அப்பொழுது பதில் அளிக்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, யாரைப்பற்றியும் எந்தெந்த தலைவரைப்பற்றியோ மற்றவர்களைப் பற்றியோ தனிப்பட்ட ஹோதாவிலே அவர்களுடைய குறைபாடுகளை நான் ஒன்றும் கூறவில்லை. கூற மாட்டேன். ஆனால் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் இந்த மசோதாவைப்பற்றி தெரிவித்த அபிப்பிராயம் வெளியிலே வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி குறிப்பிடுவது என்னுடைய கடமையும் பொறுப்பும் ஆகும் என்று உணர்ந்து நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் கடன்பட்டு அவஸ்தைப்படுகிறார்கள் என்று கருதி கடனுக்கான ப்ரோநோட் எழுதி இருந்தும்கூட, அவை மாறுகிற முறையில் விவசாயிகள் கடன் நிவாரண சட்டம் அன்று கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்பட்டது. இதற்கென்று தனியாக மாண்டேட் ஒன்றும் பெறப்படவில்லை. ப்ரோநோட் எழுதிக் கொடுத்து கைநீட்டி வாங்கின முதலே போய்விட்ட வகையில் மன்றத்தில் நாம் சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இதுமாதிரிதான் மதுவிலக்குச் சட்டமும். இது முக்கியமாக காங்கிரஸ் கொள்கைதான். இதைப்பற்றியும் சட்டம் நிறைவேற்றினோம். நிலச்சீர்திருத்தம்பற்றி முறையே தேர்தல் யாதாஸ்தில் ஒவ்வொரு தடவையும் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டுவந்த போதும், ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு சட்டம் கொண்டுவந்தபோதும் தனியாக மக்களிடம் போய் பிரத்தியேகமாக கோரவேண்டுமென்று அதற்கு முன்னாலே ஆலோசனை கூறப்படவில்லை. இதற்கு முன் இருந்த சட்ட சபையில்கூட பண்ணையாள் பாதுகாப்பு மசோதா சட்டமாக கொண்டு வரப்பட்டது. அப்படி இங்கு ஒரு மாண்டேட் வேண்டுமென்றோ சட்ட நிலயங்களையோ, கோர்ட்டையோ முன்னாலே கேட்டு கொண்டுவரவேண்டுமென்று யாரும் அபிப்பிராயம் சொல்லவில்லை. ஆகையால் இந்த நிலச்சீர்த்திருத்தத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இப்போது பொதுவாக இதைக் கொண்டுவந்துவிடவில்லை. திட்ட குழுவின் யாதாஸ்து சென்ற பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பே பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த யாதாஸ்திலே நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் மிகவும் வற்புறுத்தப்பட்டுவருகிறது என்ற விஷயத்தை வாக்காளர்கள் எல்லோரும் நன்றாக உணர்ந்திருந்தார்கள். பொதுத் தேர்தலில் மக்களுடைய ஆக்ஞை பெற்றுத்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று இந்த கருத்தை எவ்வளவோ பெரியவர், அறிஞர் தெரிவித்து இருந்தாலும் அதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய கருத்து அல்ல என்றுதான் நான் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

அவர்கள் மற்றொன்று சொன்னார்கள், நிலத்தை எப்படி கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று. இங்கேகூட பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும் போது சீலிங் வைக்கப் போகிறார்களே சர்ப்ளஸ் டிக்ளார் பண்ணுகிறார்களே,

19th April 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பிறகு எந்த நிலத்தை கொடுக்கப் போகிருர்கள் என்று கேட்டார்கள். தேர்தல் வரையில் காத்துக்கொண்டிருந்து அதற்குப் பிறகு சர்ப்லஸ் நிலத்தை கொடுக்கப்போகிருர்களா என்று ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப் பட்டது. மற்றென்று சொன்னுர்கள் எங்கே கொடுக்கப் போகிறீர்கள், அதிகம் கொடுக்க முடியாது. அவர் அவர்கள் ஏற்கெனவே பிரித்துக் கொண்டுவிட்டார்களே என்ற கருத்து இந்த மன்றத்திலே தெரிவிக்கப் பட்டது. நான் கூற விரும்புவது என்னவென்ருல் பெரும்பாலும் நிலம் குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்யப்பட்டுவருகிறது. இந்த மசோதாவில் குறிப் பிட்டிருக்கிற சீலிங்குக்கு மேல் உபரியாக இருக்கும் நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வோம் என்ருல் அந்த அளவிற்கு அதிகமாக இருக்காது. கொஞ்சம்தான் இருக்கும். ஏனென்ருல் பெரும்பாலும் குத்தகைக்கு இருக்கிருர்கள். குத்தகைக்கு இருப்பவர்களுக்கு ஊர்ஜிதம் செய்யும், வகையில் தவணைகளில் மதிப்பைக் கொடுத்து விடச் செய்வது என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் அடிப்படை. ஆகையால் குத்தகைத்தாரர்கள் தங்க ளுக்கு சொந்த நிலம் என்று கருதக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். அவர்களும் இன்னும் அதிக உற்சாகத்துடன் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவார்கள். அவர்கள் நிலத்திற்கு இனி வேறு யாரிடமும் எதிர்ப்பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லே. தாங்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்துகிருர்களோ அதற்கேற்றவாறு இந்தப் பலன் முதல்படியாக அவர்களுக்கும், அடுத்தபடியாக நாட்டுக்கும் கிடைக்கும் என்ற உணர்வை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்துவது அவசியம். சீரிய முறையில் விவசாயம் செய்ய இன்றைக்கு குத்தகைதாரர்களாக இருப்பவர்களுக்கு நிலத்தை ஊர்ஜிதம் செய்துவிட்டால் சொந்த நிலமாகக் கருதப்படும். அமெரிக்க அரசாங்கத்தினர்கூட டெனன்ட் பார்மர் என்பவர்களே புல் பார்மர் ஆக ஆக்கியிருக்கிருர்கள் என்பதை நான் சில பிரசுரங்களில் படித்தேன். நிலம் சொந்தமாக இருக்கவேண்டுமென்ற முறை அமெரிக்காவிலேகூட இல்லே. அமெரிக்காவிலே டெனென்ட் பார்மர் புல் பார்மராக ஆக்கும் ஒரு திட்டம், ஒரு அமைப்பு, ஒரு சட்டம்கூட அமெரிக்காவிலே நடை முறையிலே இருக்கிறது. இந்த முறையிலே இங்கே குத்தகைக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் சொந்தக்காரர்களாகக் கருதப்படுகிருர்கள். சொந்தக்காரர்களாக இந்த உரிமை, வாய்ப்பு அவர்களுக்கு அளிக்கப் படும். ஆகவே இப்போது நாம் ஏதோ நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு இதைப் பின்னுலே ஏதோ இஷ்டம்போல் கொடுக்கப்போகிருேம் என்று இல்லே. மூன்ருவது நஷ்டயீட்டைப்பற்றிகூட சொன்னுர்கள். நல்ல சட்ட நிபுணர்களாக இருக்கலாம், அவர்கள் சட்டம் தெரிந்தவர்களாக இருக்கலாம். நமக்கும் சட்டம் தெரியும். இரு தரப்பாரும் வாதாடுகிருர்கள். பெரிய வழக்கறிஞர்கள் வாதாடுகிருர்கள். அது தவறு அபத்தம் என்ற நிலேமை ஏற்படுகிறது. ஆகையால் இதிலே எவ்வளவு ஆற்றல் உள்ளவர் களாக இருந்தாலும், வழக்கு தீர்ப்பு விஷயத்திலே எவ்வளவுதான் நிபுணர்களாக இருந்தாலும் நாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லே. ஏனென்ருல் அரசாங்கமும் நன்ருக பரிசிலனே செய்துதான் இந்த மசோதாவை இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறது.

அரசாங்கம் இதை நன்ருகப் பரிசீலனே செய்துதான் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இன்னும் இந்த மசோதாவைப் பற்றிச் சில அடிப்படை யான குறைபாடுகள் சொல்லப்படுகின்றன. ஏன் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும்? இந்த வாதம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதல்ல. இப்போது இருக்கிற அரசியல் சட்டப்படிப் பார்த்தாலும் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு விரோதமாக நாம் போக முடியாது. ஆனல் மார்க்கெட் வால்யூ கொடுப்பதில்லே என்ற முறையில் அரசியல் சட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் தான் இந்த மசோதாவிலும் நஷ்ட ஈடு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிலர் இது ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது, குறைக்க வேண்டுமென்கிருர்கள். சிலர் ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது, இது நியாயமில்லே என்கிருர்கள். இந்த இரண்டு வாதத்திலுைம் ஒன்று தெரிகிறது. நாம் நிர்ணயித்துள்ள

நஷ்டஈடு ரொம்பக் குறைவானது என்று இல்லை. அவர்கள் வேண்டியபடி கொடுப்பது என்பதுமில்லை. ஆகவே, மத்தியஸ்தமாக நாம் இதை நிர்ணயித்திருக்கிறோம் என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணரவேண்டும்.

மற்றொரு குறைபாடு சொல்லப்பட்டது. மலைத் தோட்டங்களுக்கு விதி விலக்கு அளித்திருப்பது பற்றி ஆட்சேபங்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த மசோதாவின் அடிப்படை நோக்கம் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவது தான். அரிசியை மட்டும் உற்பத்தி செய்தால் போதாது. நமக்குப் பழங்கள் வேண்டும். அது ஓரளவுக்கு அந்நிய நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வருகிறது. வெளி நாட்டு மார்க்கெட்டில் நம்முடைய பொருளாதாரத்தையும் உயர்த்துவதற்கு வசதி செய்கின்ற இந்தப் பழத் தோட்டங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் குந்தகம் ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான் நம் கவலை. ஆரஞ்சுத் தோட்டம் இருக்கிறது, தென்னந் தோட்டம் இருக்கிறது. இதைப் பிரித்துக்கொண்டேபோனால் அந்தத் தோட்டத்திற்குக் குந்தகம் இல்லாமல் பிரிக்க முடியாது. தோட்டத்தைப் பிரித்துவிட்டால் குறைவாக நிலமுள்ளவர்கள் தோட்டத்தை அழித்து விட்டு விவசாயம் செய்கிறேன் என்று போய் விடலாம். இதனால் தோட்டம் பாதிக்கப்படும். இப்போதே நமக்குத் தென்னை பற்றாக் குறையாக இருக்கிறது. நாம் தேங்காய் எண்ணைக்காக கொப்பரையை இறக்குமதி செய்கிறோம். ஆகவே தான் தென்னையின் உற்பத்தியை அதிகரிக்க கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இவற்றுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்படவில்லையென்றால் உற்பத்திக்குப் பாதகம் ஏற்படும். இதே போன்றுதான் டி, காப்பி போன்றவைகளும் நமக்கு அந்நிய நாட்டுச் செலாவணியை ஏராளமாகத் தேடிக்கொடுக்கிறது. அதற்கும் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது. இப்போதே பல இடங்களில் உருளைக் கிழங்கு உற்பத்தி செய்தால் லாபம் என்று கருதுகிறார்கள். மண் அரிப்பு அதிகமாக ஏற்படுகிறது. நிலத்தின் சக்தி பாதிக்கப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் சட்டம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இவ் விஷயங்களையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டே விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால் கால்நடை அவசியம். அந்தச் செல்வம் முக்கியமானது. அதன் தரம் இப்போது ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது. சிற்சில பேர் மாட்டுப் பண்ணை வைத்திருந்தால் அவற்றுக்காக மேய்கால் வசதி வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் ஒரே மாதிரி சீலிங் என்றால் பாதிக்கப்படும். ஆகவேதான் அதற்கு விதி விலக்கு இருக்கிறது. கரும்பு ஆலைகளும் அப்படித்தான். சர்க்கரை நமக்கு வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் கரும்பை உற்பத்தி செய்கிற இடத்திற்குப் அருகாமையிலேயே கரும்பு ஆலைகள் இருந்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு லாபம். கரும்பாலைகளுக்குச் சொந்தமாக நிலம் இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. சொந்தமாக நிலம் இல்லாத கரும்பாலைகளும் இருக்கின்றன. கரும்பு விவசாயிகளுக்கு நாம் விலக்கு அளிக்காவிட்டால் அது தொழிற்சாலையைப் பாதிக்கும். ஆகவே தான் கால்நடைப் பண்ணை கரும்புத் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்த மட்டில் அதை மத்தியஸ்தமாக நிபுணர்களைக் கொண்ட போர்டை அமைத்து அவர்கள் சொல்கிறபடி நடத்த தீர்மானித்தோம். மற்றொன்று சொன்னார்கள். ஏன் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்கின்ற பண்ணைக்கு விதி விலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று திட்டக் கமிஷனும் அதைத்தான் தெரிவித்திருந்தது. அவ்வாறு விதி விலக்கு இந்த மசோதாவிலும் இல்லை. காரணம் என்னவென்றால் யார் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்வது ? நம்முடைய முக்கியமான நோக்கமே எல்லா விவசாயிகளும் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய வேண்டும் எல்லாப் பண்ணைகளும் நல்ல விவசாயப் பண்ணைகளாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதற்காகவே அதிகமான உதவிகளை அளித்து ஊக்குவித்து வருகிறோம். ஆகவேதான் ஒரு பண்ணைக்கு, சில விவசாயிகளுக்கு விதி விலக்கு அளிப்பது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

மற்றொன்று, இந்தச் சட்டத்திற்கு “ ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட்” கொடுக்க வேண்டுமென்பது. ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம், மூன்று வருஷம் என்று சொன்னார்கள். சாதாரணமாக, நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்

பவர்களுக்கு அதை விற்பதற்கு, பிரிப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமை இருக்கிறபோது இதற்கு முன்னால் அவர்கள் என்னென்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பரிசீலனை செய்யப் புகுவது சிக்கலில் கொண்டு போய்விடும். ஆகவே என்றைக்கு இந்த மசோதா பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தத் தேதியில் இருந்து அமுலுக்கு வருகிறது. எனக்குத் தெரியும் தஞ்சையில் பலர் நிலத்தை விற்றிருக்கிறார்கள். வாங்கினவர்கள் ஏற்கெனவே இந்த நிலத்தை குத்தகைக்கு வைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் தான். வேறு வகையிலும் "பார்டிஷன்" ஆகியிருக்கலாம். இந்த மசோதாவின் அடிப்படையான நோக்கம் ஒருவர் கையில் ஏராளமான நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது என்பதுதான். அந்த நோக்கம் நிறைவேறி வருகிறது. மசோதா வருவதற்குள் விற்று விட்டதனால் அந்த அளவுக்கு அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு குறைந்து விட்டது. இல்லாவிட்டால் எல்லாவற்றையும் எடுத்து, காம்பென்சேஷன் நிர்ணயித்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பது பெரும் பாரமாக இருக்கும்.

நமது லட்சியம் எல்லாம் இது பரவலாக பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஒருவர் கையிலே இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் நமது லட்சியம். ஆகவே, ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுக்கப்படாததால், முன்னாலேயே நிலத்தைப் பிரித்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்பதைப் பற்றி வருத்தப்படவேண்டியதில்லை. அடுத்தபடியாக, ஸீலிங்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஸீலிங் அதிகமென்று சொன்னார்கள். பத்து எக்கர் என்று இருந்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். ஐந்து எக்கர் இருந்தால் போதும் என்று நான் சொல்லக்கூடாதா ? சிலர் 40 எக்கர் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் சிலர் 50 எக்கர் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான், மற்ற ராஜ்யங்களிலுள்ள மசோதாக்களையும் வைத்துப் பார்த்துத்தான் பொதுவாக 30 எக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிலர் அதிகமாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், தாங்களே சம்பாதித்து நிலம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். எனினும், ஒருவரிடமே அதிக நிலம் இருக்கக்கூடாது என்பதையொட்டித்தான் உச்சவரம்பு வைத்திருக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் பார்த்துத்தான் 30 ஸ்டான்டர்ட் எக்கர் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, மேற்கொண்டும் இதுபற்றி செலக்ட் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்யலாம். 30 ஸ்டான்டேர்ட் எக்கர்தான் நியாயம் என்று வைத்திருக்கிறோம். 30 எக்கரில் சில சமயம் 12,000, அல்லது 15,000 ரூபாய் கூட வருமானம் வரலாம். கரும்பு, மிளகாய் உற்பத்தியில் நல்ல வருமானம் வரலாம். ஆனால் இதில் இப்போதைக்கப்போது பார்த்து இன்கம் டாக்ஸ் போடுவது மாதிரி போடமுடியாது. பொதுவாக இதில் அதிகப்படியான வருமானம் வராது என்பதினால்தான் 30 எக்கர் என்பதுதான் நியாயம் என்று 30 ஸ்டான்டர்ட் எக்கர் என்று போடப் பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்தாற்போல்தான் மற்ற ஸீலிங்களும் வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த 30 எக்கருக்கு மேல் உள்ளதை எடுத்து அவைகளுக்கு காம்பன்ஸேஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. காம்பன்ஸேஷன் அதிகமென்றும், காம்பன்ஸேஷனே கொடுக்க வேண்டாமென்றும் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சிலர் மார்க்கெட் வால்யூவைவிட அதிகமாகிறது என்று சொன்னதை, சில அங்கத்தினர்கள் அப்படி குறிப்பிட்டதைப் பார்த்தேன். காம்பன்சேஷன் அதிகம் என்றும், குறைவு என்றும் சொல்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் பார்த்து கணக்குப் போட்டுத்தான் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நியாயமான காம்பன்ஸேஷன் கொடுக்க வேண்டும். நியாயமான அளவு நஷ்டஈடு கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கருத்தோடுதான் நஷ்டஈடு விகிதாசாரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விகிதங்களில் வித்தியாசம் போடப்பட்டிருக்கிறது. 9 முதல் 12 வரையில் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. நிலத்தின் மதிப்பு ஒவ்வொருயிடத்திலும் ஒவ்வொருவிதமாகயிருக்கிறது. எக்கர் ஒன்று ரூ. 10,000, 12,000 என்று விற்கிற நிலங்களும் உண்டு. அது, ஆங்காங்குள்ள சூழ்நிலையைப் பொறுத்தது. ஆங்காங்குள்ள பொருளாதார நிலையைப் பொறுத்தது.

10-00 a.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [19th April 1960

கையில் நிறையப் பணம் உள்ளவர்கள் நிலத்தை அதிகப் பணம் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அப்படி ரூ. 10,000, 12,000 என்று விலையுள்ள இடங்களில் நமது காம்பென்ஸேஷன் குறைவு. அதனால் இந்த காம்பென்ஸேஷனை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்பது நியாயம் அல்ல. பொதுவாகப் பார்த்தால், இது நியாயமானதே. மார்க்கெட் விலை வராவிட்டாலும், இது நியாயமான வகையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றொன்று, தேவஸ்தானம், மடங்கள் இவைகளின் நிலங்களைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலும் இரண்டு தீவிரமான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. ஒன்று, என் மடங்கள், அறநிலயங்கள், தேவஸ்தானங்கள் இவைகளின் சொத்துக்களில் கை வைக்கிறீர்கள், அவைகளை அப்படியே விட்டுவிட வேண்டுமென்பது ஒரு கருத்து. மற்றொரு கருத்து, என் இவைகளுக்கு காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்பது. கோவில்கள், மடங்கள் இவைகளின் நிலங்களை என் விட்டு வைக்கவேண்டும், அவைகளை எடுத்து மக்களுக்கு வழங்கி விடலாமே, அப்படி அளித்து மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கலாமே என்று கருத்தும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நான் சொல்கிறேன், கோவில்களைப் பொறுத்தமட்டில் அதுவே ஒரு சோஷியலிஸ்ட் அமைப்பாகும் என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். கோவில்களின் சாமி சாப்பிடவில்லை. அந்தச் சொத்துக்கள் மக்களுக்கு பயன்படவேண்டும். அப்படி அவை நல்லமுறையில் பயன்படவேண்டுமென்பதில் கவனம் கொள்வதுதான் சீரான நிர்வாகம். அப்படி கோவில்களின் நிர்வாகம் சீராக நடக்கவேண்டுமென்றுதான், இந்த மன்றத்தில் அறநிலய பாதுகாப்புச் சட்டம் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. கோவில் வருமானம் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படவேண்டும். சாமிக்கு கோவில் அவசியமில்லை. ஆனால் மக்கள் நல்வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு அறநிலயங்கள் பாதுகாக்கப் படவேண்டுமென்பதுதான் சீரியகருத்து. அதிக சொத்து இருக்கிற இடத்தில் சீராக நிர்வாகம் நடத்தப்படுவதில்லை. அதை நீங்கள் என் நன்கு பார்த்துக்கொள்ளக்கூடாது ? அறநிலயப் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறதே என்று சொல்லலாம். சட்டம் ஓரளவிற்குத்தான் நிர்வாகத்தைப் பார்த்துக் கொள்ளமுடியும். நான் எல்லோரையும் குறை கூறவில்லை, சில மடங்களின் மேற்பார்வையில் உள்ளதில் தவறுகள் நடக்கின்றன. ஆகவே, இதற்கும் ஒரு வரம்பு கட்டவேண்டுமென்றுதான் அதற்கு வரம்பு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு, இப்பொழுது 200 எக்கர் என்று வைத்திருக்கிறோம். அதற்கு மேல் சொத்துள்ளவைகளும் இருக்கின்றன. அப்படி எடுத்துக்கொண்டபோதிலும், கல்வி நிலயங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அவற்றை நடத்தும் ஸ்தாபனங்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருந்தாலும் சரி அவை அப்படியே இருக்க வேண்டுமென்று வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அறநிலயங்களைப் பொறுத்தமட்டில், 200 எக்கர்களுக்கு மேல் உள்ளதை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்கிறது. அறநிலயங்களுக்கு சொத்து கொடுத்திருப்பவர்கள், இன்னின்ன வகையில் தர்மம் நடக்க வேண்டுமென்று சொத்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு விரோதமாக நாம் போக முடியாது. ஆகவே, அந்தச் சொத்துக்களிலிருந்து இதற்கு முன்பு என்ன வருமானம் நிகராக வந்ததோ அதை " டஸ்திக் அலவன்ஸாக " கொடுப்பது என்று இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அறநிலயங்களுக்கு ஒருவித நஷ்டமும் இராது. நிலத்தை நல்லமுறையில் சாகுபடி செய்யவேண்டும், குடியானவர்களின் உரிமை நன்கு பாதுகாக்கப் படவேண்டும், நல்லமுறையில் விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் அரசாங்கம் உபரி நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டு, மறுபடியும் அதை குத்தகைக்கு கொடுக்கிறது. தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, வேறு சிலயிடங்களில் தேவஸ்தான நிலங்களை சாகுபடி செய்கிறவர்கள், குத்தகைதாரர்கள் அவர்களாகவே முன்வந்து கூட்டுறவு முறையில் நாங்கள் விவசாயம் செய்கிறோம் என்று முன்வருகிறார்கள். நல்ல முறையில் அங்கு விவசாயம் நடக்கிறது. கூட்டுறவு என்றால் அது ஒரு பெரிய பூதம் என்று அச்சப்படுகிறவர்களுக்கு சொல்கிறேன், கூட்டுறவு முறையில் ஒரு தவறும் இல்லை. ஆனால் இந்த மசோதாவை, கூட்டுறவுக்கென்று

19th April 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

சொல்வது தவறு, விவசாயம் செய்பவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யவேண்டும், விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும், என்ற நோக்கத்தோடுதான் அந்த அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதாவில் உபரி நிலங்களை எடுத்து விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்கு கொடுத்து அதற்காக " டஸ்திக் அலவன்ஸ் " கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு இது நஷ்டம் என்றுகூட சொல்லலாம். ஆனால் நிலங்களில் சீராக விவசாயம் செய்யப்படவேண்டும், அதிகப்படியான நிலம் ஒரு அறநிலயத்தினிடம் இருந்தால் அதன் நிர்வாகம் சீராக நடைபெறாது என்றுதான் இப்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. " டஸ்திக் அலவன்ஸ் " என்றால் இப்பொழுது கன்னியாகுமரியில் முன்பிருந்தவர்கள் அங்குள்ள நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டு வருடத்திற்கு இவ்வளவு என்று கொடுக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி தேவஸ்தானங்களுக்கு வேறு அதிக வருமானம் இல்லை. வேறு சொத்தும் இல்லை. இந்த அரசாங்கம் நமது பப்ளிக் எக்ஸ்செக்கரிலிருந்து $13\frac{1}{2}$ லட்சம் ரூபாய் வருடா வருடம் கொடுக்கிறது. சட்டப்படி செய்யப்படுகிறது. ஏன் கொடுக்கிறோம் என்றால், முன்பிருந்த அரசாங்கம் அவைகளின் நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டது. ஆகவே, $13\frac{1}{2}$ லட்சம் கொடுக்கிறோம். அப்படி ஓரளவிற்கு மேல் நிலம் இருந்தால் அதை எடுத்துக் கொண்டு அதற்கு எவ்வளவு நிகர வருமானம் வந்ததோ அதை வருடா வருடம் கொடுக்கிறார்கள். ஏனெனில், அவைகளில் பல தர்மங்கள் இருக்கலாம், சில அறநிலயங்கள் பள்ளிக்கூடங்கள் வைத்து நடத்துகிறார்கள். ஆகவே, அந்த அறநிலயங்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது, அவை எள்ளளவும் பாதிக்கப் படக்கூடாது. அந்த நோக்கத்தோடுதான் இந்த மாதிரி நிகரமான வருமானத்தை வருடா வருடம் இந்த அரசாங்கம் கொடுப்பது என்ற உத்தரவாதம் அளிக்கக் கூடிய வகையில் இந்த மசோதாவில் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. சில கனம் அங்கத்தினர்கள், தேவஸ்தானங்கள் அல்லது மடங்களில் சில பேர்கள் சொந்தப் பண்ணை வைத்து நடத்துகிறார்கள், அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதை முற்றிலும் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நானும் கவனித்திருக்கிறேன். அதனால் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு பலன் ஏற்படுகிறதே தவிர அறநிலயங்களுக்கு அதனால் பலன் இல்லை, நஷ்டம் தான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அறநிலய இலாகா மூலம், அப்படிப்பட்ட பண்ணையே வேண்டாமென்று கண்டிப்பாக இப்பொழுது வற்புறுத்தி வருகிறோம். தேவஸ்தான உபரி நிலங்களை எடுத்து விவசாயத்திற்கு கொடுத்து ஊர்ஜிதம் செய்வது ஒன்று. சிலர் சொன்னது போல் கூட்டுறவுப் பண்ணை அமைத்து அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு உற்பத்தியை மேலும் பெருக்கி, அதன் மூலம் பயிரிடுகிற விவசாயிகள் பலன் அடையவேண்டுமென்ற முறையில் இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப் படுகிறது.

சர்ப்ளஸ் நிலத்தை என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி சொல்லப் படவில்லை என்று சொன்னார்கள் பல அங்கத்தினர்கள். இன்றைக்கு பெரும்பாலும் நிலங்கள் எல்லாம், அதிலும் சர்பிளஸ் என்று கருதக் கூடிய நிலங்கள் எல்லாம் குத்தகைதாரர்களிடம்தான் இருக்கின்றன. இவற்றுக்கு நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுத்த பின்னால் ஏற்கனவே நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஊர்ஜிதப்படுத்தி கொடுக்கலாம். அதல்லாமல் பண்ணைகள் மூலம் புதிதாக கிடைக்கின்ற நிலங்களை ஓரளவு புதிதாக சாகுபடி செய்கின்றவர்களுக்கு கொடுக்கலாம். இது மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே சர்ப்ளஸ் நிலங்களை என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று கேட்பதில் ஒன்றுமில்லை. இன்று பெரும்பாலும் சர்ப்ளஸ் என்று இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் எல்லாம் குத்தகைதாரர்களிடம்தான் இருக்கிறது. அதை நஷ்டஈடு கொடுத்த பின்னால் இவர்களுக்கு ஊர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்படும். இது தான் இந்தச்சட்டத்தின் அடிப்படையாக இருக்கும் கொள்கை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **Sri N. MAHALINGAM** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிலச் சீர்திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய சர்க்கார் இந்த சட்டத்தில் முப்பது ஸ்டாண்ட்

டர்டு எக்கர்கள் வரை இருக்கலாம் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் திட்டக்கமிஷனிலுள்ளவர்கள் இதைப்பற்றி குறிப்பிடும் போது வருடத்திற்கு 2,400 ரூபாய் வருட வருமானம் இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது நாட்டிலே ஒரு பெரிய மனக் குழப்பத்தை மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தியது. அதாவது மாதம் 3,000 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய திட்டக்கமிஷன் அங்கத்தினர்கள் இதற்கு வருமானம் குறிப்பிடும் போது வருட வருமானம் 2,400 ரூபாய் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது எவ்வளவு நியாயமானது, அல்லது எந்த நியாயத்தைக்கொண்டு முடிவு செய்தார்கள் என்பதுதான் நமக்குப் புரியாமல் இருக்கிறது.

(Sri V. K. Krishnamurthy in the Chair.)

இருந்தாலும், நமது சர்க்கார் திட்டக்கமிஷன் முடிவுகளை புறக்கணித்து விட்டு ஒரு நியாயமான முடிவு எடுத்ததைப்பற்றி நான் இந்தச் சர்க்காரை பாராட்ட விரும்புகிறேன். இப்போது ஸ்டான்டர்டு எக்கர் என்று சொல்லப் படுவது 10 ரூபாய்க்கு அதிகமாக தீர்வை செலுத்தும் நஞ்சை நிலம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு சமமாக மற்ற நிலங்களை குறிப் பிட்டிருப்பது நஞ்சை நிலத்திற்கு வருகின்ற வருமானம் புஞ்சை நிலத்தில் கிடைக்குமா என்பதை, நாம் பார்க்கவேண்டும். மேலும் லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் ஸ்டான்டர்டு எக்கர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய அளவு சரியாக இல்லை என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதை செலக்ட் கமிட்டியில் நன்றாக பரிசீலித்து நஞ்சை நிலத்தில் கிடைக்கின்ற வருமான அளவுக்கு இந்தக் கணக்கையும் சரிபார்த்து மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தினுடைய முக்கிய நோக் கத்தைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பலவிதமான கருத்துக்களை தங்களு டைய விருப்பம் போல் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தத் திட்டத் தின் முக்கிய நோக்கம் பூமியினுடைய பரப்பு ஒருவரிடம் மட்டும் தனியாக அதிகமான அளவில் இருக்கக்கூடாது என்பது தான். இந்த நோக் கத்தை இந்தச்சட்டம் நிறைவேற்றும் என்று நம்புகிறேன். மேலும் சட்டத் தின் மூலமாக சோஷியலிஸம் வந்து விடுமோ என்று சிலர் எதிர்பார்க் கின்றார்கள். சோஷியலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், வெறும் சட்டங்கள் மூலமாகவோ அல்லது இப்போது இருக்கக் கூடிய சொத்துக்களை பகிர்ந்து கொள்வதால் சோஷியலிஸம் ஏற்பட்டு விடும் என்று யாராவது நினைப்பார்களானால், அது வெறும் கனவாகத் தான் இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு பகிர்ந்து கொள்வதாக இருந்தால் நாட்டிலுள்ள வறுமையைத்தான் பகிர்ந்து கொள்ள முடியுமே தவிர புதிய சுபீட்சத்தை ஒன்றும் ஏற்படுத்தி விட முடியாது. தேசத்தில் உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்று சொன் னால் (மீன்ஸ் ஆப் ப்ரொடக்ஷன்) உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருட்கள் எப்போதும் இருந்து வந்தாக வேண்டும். அதல்லாமல் இருப் பதை பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வதாக இருந்தால் அது உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கமாக இருக்காது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நிலம் பூராவும் கூட்டுறவாகவோ அல்லது சர்க்கார் மூலமாக நேரடியாகவோ எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சில அங்கத்தினர்கள் கருதுகிறார்கள். இவ்விதம் எடுத்துக்கொண்ட நாடுகள் சில உலகத்தில் இருக்கின்றன. அந்த நாடுகளில் இருக்கக்கூடிய நிலையில், அங்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த முறையில் நடக்கக்கூடிய ரஷ்யா தேசத்தில் ஒரு எக்கரில் கிடைக் கின்ற வருமானத்தைவிட ஜப்பான் தேசத்தில் வருமானம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதே போன்று தான் பெரிய அளவில் நிலங்களை எடுத்து விவசாயம் செய்யக்கூடிய அமெரிக்க நாட்டைவிட இஸ்ரேல் தேசத்தில் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே பெருமளவில் நிலம் ஒன்றாக இருந்தால்தான் உற்பத்தி அதிகமாக பெருக முடியும் என்று சொல்வது தவறானவை என்று ஜப்பான் தேசத்திலும், இஸ்ரேல் தேசத்திலும் மற்றும் இதுபோன்ற ராஜ்யங்களிலுமுள்ள புள்ளிவிவரங்கள் நமக்கு தெரிவிக்கின்றன என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தவிர நிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், நாம் ஒரு ஜனநாயக சமுதாயத்தில் வாழ விரும்புகிறோம். அதற்குத்தகுந்த முறையில் நம்முடைய அரசியல் அமைப்பு வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக நிலம் எல்லாம் சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக இருக்கவேண்டும் என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் போது பல்லடம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நிலம் யாருக்கும் சொந்தம், இந்த நிலங்கள் எல்லாம் எப்படி வந்தன, இந்த நிலங்கள் எல்லாம் சமுதாயத்திற்கு சொந்தமானது ஆகவே சமுதாயத்திற்குத் தான் நிலங்கள் எல்லாம் சொந்தமாய் இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்படித்தான் சோஷியலிஸம் அமைய வேண்டும் என்று சொன்னால், இதனுடைய எல்லையை எட்டிப்பார்க்கின்ற நேரத்தில், சமுதாயத்தில் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பொருட்கள் நிலமாக இருந்தாலும் சரி, வேறு எந்தவிதமான தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, வியாபாரமாக இருந்தாலும் சரி, இப்போதுள்ள சோஷியலிஸ வாதம் பொருந்தாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இன்றையதினம் உலகத்திலேயே ஒரு சோஷியலிஸ நாடு இங்கிலாந்து, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வரை லேபர் சர்க்கார் தான் ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். இவ்விதம் லேபர் கட்சி ஆட்சி நடத்தி கொண்டிருந்த காலத்தில் கூட, நிலங்களை எல்லாம் சர்க்காருக்கு அல்லது சமுதாயத்திற்கு சொந்தமாய் இருக்கவேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி அங்கு அபிப்பிராய பேதம் இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆகவே பல தொழில்களையும் தேசீயமயமாக ஆக்கவேண்டும் என்று இங்கிலாந்தில் சொல்லுகின்ற சமயத்திலும் லேபர் கட்சியில் இந்த அபிப்பிராய பேதம் இருக்கின்ற நேரத்தில், நமது நாட்டில் இன்னும் பழைய சோஷியலிஸ கொள்கைகளையே பின்பற்றிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும் போதுஎனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஏன் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்று கனம் பல்லடம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு அவர்களை வேலையில் இருந்து நீக்கிவிடுவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்று நாம் சட்டபூர்வமாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இவ்வாறு தொழிலாளர்கள் எல்லோருக்கும் நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்று நமது அரசியல் அமைப்பில் சட்டமே செய்திருக்கும் போது அவரவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய பூமிகளை அவர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளும் போது மட்டும் நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்வது எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கிறது என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலம் அல்லது இது போன்ற பொருட்கள் ஒருவனிடம் சேர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அது அவர்களுக்கு சும்மா கிடைத்துவிடுவதில்லை. அவர்கள் பல விதங்களிலும் சம்பாதித்து, அதை வேறு விதங்களில் எல்லாம் செலவு செய்யாமல் மீதப்படுத்தி சேமித்து, வீண் விரயம் செய்யாமல் இம்மாதிரி நிலங்களை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட சம்பாதித்து சேகரிக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுவது, இவ்வாறு சேமித்து சம்பாதிக்காமல், படாடோபமாக செலவு செய்வதற்கு ஆதரவு கொடுப்பது போல் தான் இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேலும், இவ்வாறு நிலங்களை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட ரஷ்ய நாட்டில் என்ன நடக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த நாட்டில் தொழிலாளர்களுக்கு போதுமான உரிமை இல்லை என்பதை பல அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். யூனைடெட் நேஷன்ஸ் வெளியீடுகளில், ரஷ்ய நாட்டில், தொழிலாளர்களுக்கு தொழிற்சங்க உரிமை அல்லது, தொழிலாளர்களுக்கு ஸ்டிரைக் செய்யக்கூடிய உரிமை ஒன்றும் கிடையாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். ஆகவே தொழிலாளர்கள் சௌக்கியமாக வாழ முடியாத நிலைமை தான் நிலங்களை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நாட்டில் இருந்து வருகிறது என்பதை நாம் அனுபவ பூர்வமாக காண்கிறோம். நம்முடைய நாட்டில், ஜனநாயக ரீதியில் எல்லோருடைய உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்.

இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள், அவர்கள் எந்தத் துறையில் இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்ற முறையில் தான், இந்தச் சட்டத்திலும் எடுத்துக்கொள்ளும் நிலங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் நிர்ணயித்து இருக்கிறது. மேலும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் போது ஸ்லாப்-பாக கொடுக்கவேண்டும் என்று விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் போது என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் அது நியாயமாக சர்க்கார் மற்ற தங்களுடைய இதர காரியங்களுக்கு, அதாவது அணைகள் முதலியவைகள் கட்டும்போது, நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டு, அக்விஷிஷன் செய்து, நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறார்களே அதே முறையில்—இருக்கக் கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டத்தின்படி எடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய நிலத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது அவசியம் என்று குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். சமீப காலத்தில் இந்திய சர்க்கார் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனிகளை தேசீய மயமாக்கியது—ஸ்டேட் பாங்கை தேசீய மாக்கியது. இவைகளை தேசீய மயமாக்கியபோது அவற்றிற்கு மார்க்கெட்டில் அந்த ஷேர்களுக்கு என்ன மதிப்பு இருந்ததோ அந்த மதிப்பைக் கொடுத்து தேசீய மய மாக்கியிருக்கிறது. அவ்வாறு மத்திய சர்க்காரிலே மார்க்கெட் வால்யூ என்று கொடுத்து தேசீய மயமாக்கும்போது மாகாண சர்க்கார் மட்டும் ஏதோ தாங்கள் எண்ணிய தொகை தான் நஷ்ட ஈடு என்று குறிப்பிடுவ தானது இதிலே மத்திய சர்க்காருக்கும் மாகாண சர்க்காருக்கும் ஏதாவது கொள்கை வேறுபாடு இருக்கிறதோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. மற்ற தொழில்களுக்கு மார்க்கெட் வால்யூ என்று கொடுக்கப்படும்போது, அதே முறையில் நிலங்களுக்கும் சரியான முறையில் மார்க்கெட் வால்யூ கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த ஸ்திரீதனம். ஸ்திரீதனமாக 10 எக்கர் கொடுத் திருப்பதை வரவேற்கிறேன். நாளுக்குநாள் அவர்களுக்கு சம வாய்ப்பு களைக் கொடுக்க வேண்டும், சம அந்தஸ்து கொடுக்கவேண்டும், அவர்கள் முன்னேறவேண்டும் என்று சொல்லும்போது அவர்களுக்குத் தனியாக சொத்து உரிமை இருக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. அதே நேரத்தில் கல்யாணம் ஆகாத பெண்களுக்கு அந்த உரிமை இல்லை என்பது வருந்தத் தக்கது. இந்தக் கட்டுப்பாட்டை ஓரள வுக்கு நீக்கி, கல்யாணமாகாத பெண்களுக்காக தந்தை 10 எக்கர் வைத் திருந்து கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டு மென்று இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கோயில்கள், பள்ளிகள், மற்ற தர்ம ஸ்தாபனங்கள் இவைகளுக்கெல்லாம் 200 ஏக்கர் உச்ச வரம்பு வைத்திருப்பதானது மிகவும் நல்லது. கோயில்களுக்கு எதற்காக நிலம் வேண்டும், அவை களுக்கு இருக்கக் கூடிய வருமானம் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டிய அவசிய மில்லை, கோயில்களுக்குப் போக இஷ்டப்படுகிறவர்கள் கொடுத்தால் போதும் என்று கனம் பல்லடம் அங்கத்தினர் கூறினார்கள். இந்த நிலங்களெல்லாம் கோயில்களுக்குப் போகக் கூடியவர்கள், பிரியப்படக் கூடியவர்கள் கொடுத் துச் சேர்ந்ததுதானே தவிர திடீரென்று வந்தது அல்ல. கோயில்களுக்குப் போகக் கூடியவர்கள் கோயில்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறவேண்டும், அதற்காக வருமானம் வேண்டும் என்று ஆண்டவனை வழிபடக் கூடிய வர்கள் எழுதி வைத்ததால்தான் வந்தது. இப்போது 200 எக்கர் என்று வைத்திருப்பது சரியான அளவு தான். அதன் மூலமாக கோயில் விசேஷங்கள், திருவிழாக்கள், மற்ற கோயில் காரியங்கள் சரியானபடி நடக்க உபயோகமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். மதம் என்பது மக்களை ஒரு நல்ல வழியில் நடத்திச் செல்வது, மக்களுக்கு உயர்ந்த நோக்கத்தை அளிக்கக் கூடியது, என்பது நம்மில் பலர் அறிந்தது தான். அந்த மத ஸ்தாபனங்களுக்கு 200 எக்கர் கொடுத்திருப்பதானது மிகவும் அவசியம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

19th April 1960] [Sri N. Mahalingam]

இதைத் தவிர பல விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தோட்டங்கள், பழத்தோட்டங்கள் இவைகளுக்கெல்லாம் விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் பலனுக்கு வருவதற்குப் பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இன்றைய தினம் இவைகளைப் பங்கு போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தால், இப்போது இருக்கும் அளவில் தான் எதிர்காலத்தில் இருக்குமேயல்லாது புதிதாக பழத் தோட்டங்களை உண்டாக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. எட்டு ஆண்டுகள் வரையில் தொடர்ச்சியாக வருமானம் இல்லாமல் இருந்து அதற்குப் பின்னால் பலன் காணவேண்டும் என்று இருப்பதால் இதற்கு விதிவிலக்கு இருக்கவேண்டும் என்பது நியாயமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆக, இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கும்போது இதில் இருக்கக் கூடிய விஷயங்களை மட்டும் எடுத்துப் பேசாமல் தத்துவார்த்தமாக இதைப் பற்றிப் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டமானது நாம் நினைக்கக் கூடிய சோஷலிஸ சமுதாயத்திற்கு வழிகோலியாக இருக்குமே தவிர உடனடியாக சோஷலிஸம் வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்ப்பது கனவாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

முப்பது ஸ்டாண்டர்டு எக்கர் என்றால் சுமார் 10,000 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடும். இதுவே விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள சமூகத்தினர்களுக்கு மிகவும் குறைவானதாக இருக்கும் என்று பலர் கருதுகிறார்கள். இந்த சபையிலேயே இதற்கு முன்பு ஒரு தடவை பேசியபோது குறைந்த பட்சம் 20,000 ரூபாய் வருமானம் வரக் கூடிய அளவுக்கு இந்த ஸீலிங் வரவேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட்டேன். அந்த அளவுக்கு ஏற்படுத்தாவிட்டாலும்கூட, பிளானிங் கமிஷன் சொன்னதைப் போல 2,400 ரூபாய், 3,600 ரூபாய் என்று அந்த முறையில் அபிப்பிராயம் இருப்பதை ஒத்துக்கொள்ளாமல் 10,000 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருப்பது பாராட்டத் தகுந்தது. நமது கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வருவதில் சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டு, பல கோணங்களிலிருந்து பார்த்து, விஷயங்களை ஆராய்ந்து, எல்லா பிரச்னைகளுக்கும் தீர்வு காணக் கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக அவர்களை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

தேசத்திலே ஒரு சோஷலிஸ சமுதாயம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு கடினமான உழைப்பு மிகவும் அவசியம். அதைத் தவிர கூட்டுறவு முறையில் நிலங்களைப் பயிர் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு சிலர் சொல்லுகிறார்கள். பூர்ணமாக கூட்டுறவு முறையில் நடத்தப்பட வேணடுமென்று சொன்னாலும், அதற்கு மக்களிடையே கடினமான உழைப்பு மாத்திரமல்ல, நேர்மையான உழைப்பும், நேர்மையான மேற்பார்வையும் அவசியம். இதற்கு எந்த அளவுக்கு நம்முடைய சமுதாயம் தயாராகிவிட்டிருக்கிறது என்று நாம் முடிவு செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. தற்போது கூட்டுறவு இலாகாவில் பல தவறுகள் நடப்பதையும், கோர்ட்டுகளில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியிருப்பதையும் பார்க்கிறோம். கூட்டுறவுமுறையில், கூட்டுறவு இலாகா மூலம் நிலத்தில் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னாலும், சோஷலிஸ சமூகம் நமது தேசத்தில் அமைய வேண்டுமென்று சொன்னால், இதற்கு சட்டம் போட்டால் பலன் வந்து விடாது. இது உடனடியாக நிறைவேற வேண்டுமானால் மக்கள் மத்தியில் கடின உழைப்பு, மனப்பான்மையும் நேர்மை மனப்பான்மையும் அவசியம். ரஷ்ய நாட்டில் அவர்கள் இந்த முயற்சிகளைச் செய்த போது சரியான உற்பத்தி செய்யமுடியாமல் போய் பிற்பாடு அவர்களுடைய அடக்கு முறை அதிகமாக அதன் மூலமாகத் தான் உற்பத்தியை சரியான வழியில் செய்ய முடிந்திருக்கிறது. ஆக இவ்வாறு பல நிலங்களுக்குப் பொதுவாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு

வரும்போது நடைமுறையில் எவ்வாறு இருக்கும் என்று சிந்தித்து உற்பத்தி குறையாமல் இருக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தத்துவம் மட்டும் பேசிப் பிரயோசனமில்லை என்று கூறிக்கொண்டு இந்த புதிய சட்டத்தை வரவேற்று முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

10-30 a.m. ***Dr. E. P. MATHURAM :** அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த உச்ச வரம்பு மசோதாவானது கொண்டுவரப்படப் போகிறது என்று மக்களிடையே சில வருஷங்களாகப் பரப்பப்பட்டு, அது புலி வருகிறது, வருகிறது என்ற முறையில் சொல்லப்பட்டு வந்து, அதனால் அநேகமாக எல்லோரும் தங்களுடைய நிலங்களை ஓரளவுக்கு மட்டுப்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமே. ஓரளவுக்கு குறைத்துக் கொண்டார்களென்றாலும்கூட ஒன்றும் செய்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கின்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். குறைத்தது எந்த அளவு என்று இங்கு இப்போது தெரியாது. ஏனென்றால் அவரவர்கள் தங்கள் சக்திக்குத் தகுந்தபடி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த விதமாக புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்ற முறையில் செய்து கொண்டு போகிறதால், இந்த மசோதாவை உண்மையிலேயே இன்னும் கொஞ்சம் நீடிக்கவிட்டால் தானாகவே எல்லாம் சரியாகப் போய்விடும் என்பது எனது கருத்து. எதிர் பார்க்கிறபடி எல்லோருக்குமிடையே சமத்துவம் வேண்டும், சம உரிமை வேண்டும், சம நிலப்பரப்பு வேண்டும் என்று கருதும் காலத்தில் எவ்வளவு தூரம் சாத்தியப்படும் என்று அமுலுக்கு வரும்போதுதான் தெரியவருமே தவிர இப்போது ஒன்றும் புரியாது, தெரியாது. ஆகையால் இது ஒரு எக்ஸ்பெரிமெண்டல் பேஸிஸிலே இருக்கப் போகிறதே யொழிய, இதனுடைய முடிவு என்ன என்று கொஞ்ச காலம் ஆன பிறகுதான் தெரியும். எனவே, இந்த மசோதா சீக்கிரமாக சட்டமாக்கப்படாமல் இன்னும் கொஞ்ச நாட்கள் மசோதாவாகவே இருந்தால் அல்லது இது செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போனதும் அங்கேயே கொஞ்ச நாட்கள் தங்கிவிட்டால் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். நாம் இதர நாடுகளை இந்த விஷயத்தில் நம் நாட்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறோம். இதர நாடுகளில் பலவிதமான தொழில் அபிவிருத்தியும் ஏற்பட்ட பிறகு அந்நாடுகளில் உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் நிலப்பரப்பு குறைவாக இருப்பதால் இந்த விதமான சட்டத்தை அமல் நடத்தினால் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்று அந்நாட்டினர் கருதி இந்த விதமான சட்டத்தை இயற்றி அமல் நடத்தியிருக்கிறார்கள. ஆனால் நமது நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இங்கே நிலப்பரப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே சாகுபடி செய்யப்பட்டு வரும் நிலங்களைத் தவிர இனிமேலும் சாகுபடிக்கு கொண்டுவரப்படவேண்டிய நிலங்கள் இங்கே கோடிக்கணக்கில் இன்னும் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையில் இங்கே உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது சரியா ? நமது சர்க்கார் பாக்கியிருக்கிற நிலங்களையும் ஓரளவு சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்து விட்டு சாகுபடிக்கு இனிமேல் நிலம் இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்படும் போது நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டினால் அது எல்லாவற்றிற்கும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பது என் கருத்து. மக்கள் தங்கள் சுயப்பிரயாசையினாலும், தங்கள் மூதாதையர் பணத்தினாலும் தங்கள் பணத்தினாலும் உடமையாக்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலச் சொத்துக்களைப் பாதிக்கதாத வகையில் இச்சட்டத்தைகொண்டு வரவேண்டும் என்பது என் கருத்து. நில உடமை உச்ச வரம்பை 30 ஸ்டாண்டர்ட் எக்கராக இந்த மசோதாவில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பிரதேசத்தில் 30 எக்கருக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருமோ அவ்வளவு வருமானம் இன்னொரு பிரதேசத்தில் வராது. எனவே நிலங்களின் தராதரத்தையும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு வரக்கூடிய வருமானத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்க வேண்டுமே தவிர, இத்தனை ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர்கள் என்று உச்ச வரம்பு நிர்ணயிப்பது சரியல்ல. நமது நாட்டில் அதுவும் தமிழ் நாட்டில், ஒரு பிரதேசத்தில் ஒரு எக்கருக்கு 1,200 ரூபாய் வரை வருமானம் வரும் ; இன்னொரு பிரதேசத்தில் ஒரு எக்கருக்கு 1,600 ரூபாய் வருமானம் வரும் ; வேறொரு பிரதேசத்தில் 500 ரூபாய்

19th April 1960] [Dr. E. P. Mathuram]

வருமானம் வரும். மேலும், ரெவின்யூ என்று சொல்லும்போது கொஞ்சம் ரெவின்யூ கொடுத்து அதிகமான தொகை வருமானம் பெறக் கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் இந்த வரம்பு சிலரை கொஞ்சம் பாதிக்கும், சிலரை அதிமாக பாதிக்கும். எனவே நிலங்களின் தராதரத்திற்கேற்றவாறு நில உடமை உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்க வேண்டு மென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலங்களை எல்லோருக்கும் பிரித்துக் கொடுத்த பிறகு நிலங்களின் தரம் உயருமா, குறையுமா, விளைச்சல் அதிகமாகுமா குறையுமா என்று ஆலோசிக்க வேண்டும். நிலங்களை எல்லோருக்கும் பிரித்துக் கொடுத்த பிறகு கண்டு முதலாவது திருப்திகரமாக இல்லாவிட்டால், அப்போது நமது உணவு நிலைமை மிகவும் கேவலமான நிலைமையை அடையாமலிருப்பதன் பொருட்டு சட்டத்தின் மூலம் மக்களின் உழைப்பை அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்திப் பெற வேண்டியிருக்கும் : "போர்ஸ்ட் லேபர்"க்குச் சட்டமியற்றவேண்டிருக்கும் இதர நாடுகளில் போல "போர்ஸ்ட் லேபர்", "கான்ஸெண்ட்ரேஷன் காம்ப்" ஆகிய வற்றிற்கு அடிகோலும் நிலைமைக்குக் கொண்டுபோகாதபடி நாம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் இன்னும் பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்குப்போய் அங்கும் அதிகமாக விவாதிக் கப்படுமாதலால், அந்தக் கோளாறுகள் அங்கே நீக்கப்படக்கூடும். அங்கே நன்றாக ஆலோசித்து யாருக்கும் கேடுபாடு ஏற்படாத வகையில் மசோதாவை மாற்றியமைக்க வேண்டும். குத்தகைதாரர்களை ஆயுள் காலக் குத்தகைக் காரர்களாக ஆக்குவதற்கு இந்த மசோதாவில் வகை செய்யப்பட்டிருக் கிறது. இது மிகவும் தவறான காரியம். நிலச் சொந்தக்காரர் நிலத்தை குத்தகைதாரரிடம் அக்குத்தகைதாரரின் ஆயுட்காலம் முழுவதும் ஒப் படைத்து வைக்க வேண்டுமென்றால், நிலத்தின் தரம் என்ன ஆவது நில விளைச்சல் எப்போதும் நன்றாக இருக்குமா? இதில் பல வித மான தொல்லைகள் இருக்கின்றன. இப்போதே, 5 வருட காலம் வரை குத்தகைதாரரை மாற்றக் கூடாது என்று சொல்லும்போது, அனேக இடங்களில் எவ்வளவு கேவலமான முறையில் மக்கள் நடந்து கொள் கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். எனவே ஒருவரை யு ள் காலக் குத்தகைதாரராக ஆக்குவது மிகவும் தவறான காரியம். அப்படிச் செய் தால், நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு நிலச் சொந்தக்காரர் என்ற கௌர வம் இருக்குமே தவிர, அவருக்கு அது வேறு எந்த விதத்திலும் சாதகமாக இருக்காது. அது மட்டுமல்ல. அனுதினமும் சண்டைகள் நடக்கும். குத்தகைதாரருக்கும் நிலச்சுவாந்தாருக்கும் இடையே சண்டை நடக்கும். அதில் சர்க்கார் குறுக்கிட வேண்டியிருக்கும். நிலச்சுவாந் தார்களுக்கும் சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்குமிடையே சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்படும். சச்சரவுகள் அதிகமாகி, கடைசியில் படு கொலை கூட நடக்கும். இதெல்லாம் ஏற்படாதபடி சட்டமியற்ற வேண்டும். நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு நிலத்தில் உரிமையைக் கொடுத்து, குத்தகைதாரர் நிலத்தை வாங்கிக் கொள்வதற்கு காலவரம்பு நிர்ணயித்து நிலத்தை வாங்கிக்கொள்ளக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் நிலத்தை வாங்கிக் கொள்ள முடியா விட்டால் பழையபடியே நிலத்தை நிலச் சொந்தக்காரரிடம் ஒப்படைத்து விடுவதற்கு வழி செய்யும் முறையில் சட்டமியற்ற வேண்டும். குத்தகை காரர் இறந்த பிறகு அவருடைய "லீகல் ஏர்"-க்கு நிலத்தை நிலச் சொந்தக்காரர் கொடுக்கலாம் என்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இது வரையில் எந்தத் தொழிலிலும் எந்த விதத்திலும் இந்த மாதிரியான ஆயுள் காலக் குத்தகைதாரர் கிடையாது. நாம் தாம் ஆயுள் காலக் குத்தகைக்காரர்களை நியமிப்பதற்கு வழி செய்கிறோம். இவ்வாறு செய்வதில் ஒரு நியாயமும் இல்லை. பின்னால் தொல்லைகள் வராதபடி சட்டமியற்ற வேண்டும். தொல்லை வந்த பின் அதை நீக்கு வது முடியாத காரியமாதலால், வருமுன் காப்போனைப் போல ஏற்கனவே, மசோதாவை சரிவரத் திருத்த வேண்டியது நம் கடமை.

அடுத்தபடியாக, நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்க வேண்டியதுதான். நமது இந்திய அரசியல் சட்டத்திலேயே அதற்கு இடம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த மசோதாவில் இது சம்பந்தமான ஷரத்தில் வரி கொடுப்பவர்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. இங்கே வரி கொடுப்பவன் பாவிபோலத் தெரிகிறது. வரி கொடுப்பவனுக்கு குறைந்த அளவு பணமும் வரியே கொடுக்காதவனுக்கு அதிக அளவு பணமும் கொடுக்கப்படும் போலத் தெரிகிறது. வரி கொடுப்பவன் பொல்லாதவனா ? வரிகொடுக்காதவனைப் பார்த்தால் பாவமாக இருக்கிறதா ? வரி கொடுப்பவன் மீது அதிக பாரத்தைப் போட்டு அவனுக்கு 9 வருஷத் திட்டம் என்று சொல்வது சரியல்ல. வரி கொடுப்பவனும் ஒரு இந்திய மகன்தான். வரி கொடுப்பவளும் ஒரு இந்திய மகள் தான். சட்டம் மற்றவர்களுக்கு எப்படி இருக்கிறதோ அப்படித்தான் இவர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும். சட்டத்தில் இந்தப் பாகுபாடு இல்லாதபடி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்னும் சில விஷயங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்ட்ஸ் சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர்கூட ஒரு விளக்கம் கொடுத்தார். இந்து மதத்தைப் பொறுத்த வரையில் வருஷாவருஷம் மானியம் கொடுக்கப்பட்டாலும், எல்லோருடைய நிலங்களுக்கும் உச்ச வரம்பு கட்டும்போது, கிருஸ்தவ மதத்தை பொறுத்தவரையில், அனேக இடங்களில் ஒரு தனிப்பட்ட கோயிலுக்கு என்று சொத்தோ சுதந்திரமோ தனிப்பட்ட முறையில் இல்லை. ஆங்காங்கு "ஜோன்ஸ்" இருக்கின்றன. சில இடங்களில் அவை ஜில்லா வாரியாக இருக்கின்றன. சில இடங்களில் இரண்டு, மூன்று ராஜ்யங்களில்கூட ஒரு ஸ்தாபனம் இருந்து பல விஷயங்களை கவனிக்கிறது. இந்த 200 ஏக்கர் வரம்பை பொதுவாக எல்லோருக்கும் நிர்ணயித்து இரண்டு மூன்று ராஜ்யங்களில் ஒரு ஸ்தாபனத்தை நடத்துபவர்கள் விஷயத்திலும் இந்த ஷரத்தைப் பிரயோகித்தால் மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படும். அந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மிகவும் பாதகமான நிலைமை எற்படும், தனிப்பட்ட ஒரு கோயிலுக்கு இவ்வளவு நிலங்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டால் இந்த மாதிரியான கஷ்டங்கள் ஏற்படாமல் தவிர்க்க முடியும். சர்ச் ஆப் சவுத் இந்தியாவை எடுத்துக் கொண்டால் பல ஸ்டேட்களில் இருக்கக்கூடிய கோயில்களுக்கு ஒரே இடத்தில் ப்ராப்பர்டி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் போய் 200 ஏக்கர் என்று சொன்னால் அதைப் பல ராஜ்யங்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்கும்போது ஒன்று மில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டு மதம் அழிந்து போக வழி ஏற்படும். சட்டத்தில் தனிப்பட்ட கோயில் என்று விளக்கம் இருந்தால் மிகவும் அனுகூலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உச்சவரம்பை 30 ஏக்கர் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். முப்பது ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒருவர் கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு அதை விற்க வேண்டுமென்றால் சர்க்காரிடத்தில் விற்பதா, அல்லது தனி நபரிடத்தில் விற்பதா என்பதற்கு விதி இல்லை. ஒரு வேளை அந்தக் குடும்பத்தில் பொறுப்பானவர் திடீரென்று மரணமடைந்து விடலாம். நிலத்தை கவனிக்க சரியான ஆள் இல்லாமல் போகலாம். அப்போது அந்த நிலத்தின் உரிமை யாருக்கு ? அப்போது கோர்ட்டுக்குப் போய் நிர்ணயம் செய்யும் நிலைமை வந்துவிடும். அது மட்டுமல்லாமல் அந்தந்த காலத்தில் நிலங்களை விற்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு வழி வகைகள் என்னென்ன ? அதை பற்றித் திட்டவட்டமாக இந்த மசோதாவில் இடம் பெறச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, 20 வருஷ காலத்தில் அந்த நஷ்ட ஈட்டுப் பணம் சர்க்காரால் செலுத்தப்படும் என்றிருக்கிறது. அதுவும் பாண்ட் மூலமாக என்றிருக்கிறது. இதனால் அநேகருக்குப் பாதகம் ஏற்படும் நிலைமை உருவாகும். தன் கண் காண அந்த நிலத்தை விற்று விட்டால் அந்தப்

பணத்தை வேறு காரியங்களுக்குப் பயன் படுத்த வசதியாக இருக்கும். இருபது வருஷம் என்றால் தங்களுடைய ஜீவிய காலத்திற்குள் அந்தப் பணத்தைப் பெறுவது என்பது கஷ்டம். இருபது வருஷ காலத் தவணை என்பதை மாற்றி உடனடியாகவோ அல்லது 4, 5 வருஷ காலத்திற் குள்ளாகவோ கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், 20 வருஷ காலத் திற்குப் பிறகு வாரிசு யார் என்ற கேள்வி வரும்போது பழையபடி கோர்ட்டுக்குப் போகும்படி நேரும். அந்த ஒரு நெருக்கடியைத் தவிர்க்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri S. LAZAR: கனம் தலைவர் அவர்களே, எந்த நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கனம் விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிக அழகாகவும், விளக்க மாகவும் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மசோதாவில் "Statement of Objects and Reasons" என்று குறிப்பிட்டிருக்கும் பகுதியில் பார்த்தால் "to reduce the glaring inequalities in the ownership of holdings." என்று ப்ளானிங் கமிஷன் சுட்டிக் காண்பித்திருக்கிறது என்று இருக் கிறது. ஆகவே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்ல விரும்புவது, எந்த ஒரு காரணத் தை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்களோ அதே காரணத்தை அங்கே கொடுத்திருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதுதான். இப்போது, ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுடைய பாணியில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு சிலருக்கு ப்ளானிங் கமிஷன் என்று சொன்னால் "அலர்ஜி" ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகையால் ப்ளானிங் கமிஷன் என்ற வார்த்தையை எடுத்து விட்டு பொதுவாக அரசாங்கத்தின் கருத்து இது என்று மாற்றியமைத்தால் நன்றாக இருக்குமென்று தெவிரித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நேற்றையதினம் அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக் காண்பித்தது போல் ஒரு கட்சித் தலைவர், இந்த மசோதா அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்று சொல்லி அதை அவசியம் ராஷ்டிரபதியின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வருவதோடுகூட சுப்ரீம் கோர்ட்டின் கருத்தையும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று பேசியிருக்கும்படியான ஒரு பரபரப் பான செய்தியைப் பத்திரிகைகள் பிரசுரித்து இருக்கின்றன. அதைப் பற்றி நான் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம் முற்றிலும் தவறானதாகக்கூட இருக்கலாம். அவர்கள் சொல்லக்கூடிய அந்தப் பிரிவுகள் அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் 19, 31-வது பிரிவுகளில் கண்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொல்கிறார்கள்—ஒவ்வொரு தனி நபருக்கும் கொடுத்திருக்கும் உரிமை, ஆதார உரிமை, சொத்துக்களை வைத்திருப்பதற்கும், மேற்கொண்டு சேர்ப்பதற்கும் அவைகளை விநியோகிப் பதற்கும் உரிமை உண்டு என்று சொல்லி விட்டு, அந்த உரிமைகள் எல்லா வற்றையும் பறித்துவிடக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் நிலங்களை "அக் வைர்" செய்து அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்று கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றைக் கவனித்திருக்க வேண்டும். 5-வது உப-பிரிவிலே இது போன்ற உரிமையைக் கையாள்கிற போது அதற்கு ஒரு சில சட்டதிட்டங்கள், லிமிடேஷன்ஸ் போட அரசாங்கத் திற்கு உரிமை உண்டு என்று கருதுகிறது. ஆகவே, இந்த வாதத்தை இந்தச் சபையிலே சொல்வதற்குச் சரியான முறையிலே இல்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் மேற்கொண்டு குறிப்பிட்டுப் பேசுவது என்னவென்றால் இது போல் அரசாங்கம் நிலத்தை எடுத்துக் கொள்வது "is not for a public purpose" என்று 31-வது பிரிவிலே இருக்கும் வார்த்தைகளை எடுத்துக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். "பப்ளிக் பர்ப்பஸ்" என்ன என்பதைப் பற்றி பல உயர்நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஏதோ காலனி கட்டுவதைப் பற்றியோ, ப்ராஜக்டை நிர்மாணிப்பதைப் பற்றியோ அல்லது தொழிலாளர்

களுக்கு வீடு கட்டுவதைப் பற்றியோ மட்டும் "பப்ளிக் பர்ப்பஸ்" என்று சொல்வதற்கில்லை. என்னென்ன திட்டங்கள், நோக்கங்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை நடைமுறையில் கொண்டுவர அவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியங்கள் எல்லாம் "பப்ளிக் பர்ப்பஸ்" என்று அந்த நீதி மன்றங்களில் தீர்ப்புகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது போன்ற நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் பீகார் மாகாணத்தில் 1949-ம் ஆண்டில் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்திலேகூட இது போன்ற நிலங்களை அரசாங்கம் "அக்வைர்" செய்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. இதை ஆட்சேபணை செய்து, எப்படி இன்றைய தினம் வேறு கட்சித் தலைவர் ஒருவர் சொல்லியிருக்கிறாரோ அதைப்போல், அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்று கூறி ஒரு வழக்கு தொடரப்பட்டது. அந்த வழக்கிற்கு முடிவு சொல்லும்போது இது "பப்ளிக் பர்ப்பஸ்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1952-ம் ஆண்டில் இது சரியான சட்டந்தான் என்று தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும்கூட பல தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இது அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்று சொல்லக்கூடிய வாதமானது சரியான வாதமாகாது என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் இதில் அரசியல் சட்டத்திற்கு மாறாக இருக்கக்கூடிய ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அதை மட்டும் தெளிவாக எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திலே 26-வது பிரிவிலே மடாலயங்கள், கோயில்கள், மத ஸ்தாபனங்கள் முதலியவைகளுக்கெல்லாம் தனிப்பட்ட முறையிலே சொத்துக்களை வைத்துக்கொள்வதற்கும், மேற்கொண்டு சொத்துக்களை வாங்குவதற்கும், அவைகளை வைத்து நடத்துவதற்கும் உரிமையுண்டு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட உரிமையைக் கொடுக்கும் போது அதிலே கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது:—

'Subject to public order, morality, and health any denomination of any religious community or any section of the community could acquire, hold and dispose of property'.

தனிப்பட்டவர்களுடைய சொத்தைப்பற்றிப் பேசுகிற 19-வது பிரிவிலே 5-வது உப பிரிவிலே அதற்கான "லிமிடேஷன்" கொண்டுவரலாம் என்று அதிலே திட்டவட்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோன்ற திட்டவட்டமான குறிப்பு 26-வது பிரிவிலே இல்லை. ஆகையால், மத சம்பந்தப்பட்ட சொத்துக்களைப் பொறுத்தவரைக்கும், மடமோ அல்லது மடாலயமோ அல்லது வேறு மத ஸ்தாபனங்களோ வைத்திருக்கும் சொத்துக்களை உள்ளபடியே அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள முடியுமா என்றால், முடியாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். ஏற்கெனவே இந்தச் சபையிலேகூட, பொதுவாக ரெவின்யூ சம்பந்தமான விவாதத்தில் பேசுகிறபோது, சென்ற ஆண்டு நான் அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆகையால், இதை அரசாங்கம் அவசியம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அவசியமானால் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்திவிட்டு அதற்குப் பிறகு இதைச் செய்யவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவிலே "ஒரு குடும்பம்" என்று வரையறுக்கும்போது, "ஐந்து நபர்கள் கொண்ட குடும்பம்" என்ற முறையிலே அதற்கு முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் இருக்கலாம் என்று இப்பொழுது கண்டிருக்கிறது. ஆனால், "குடும்பம்" என்றால் என்னவென்று விளக்கம் கொடுக்கும்போது, வரையறுக்கும்போது, அதற்குக் கொடுத்திருக்கும் விளக்கம் மிகவும் தவறான கருத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே அமைந்திருக்கிறது. "மிஸ்-லீடிங்" ஆக இருக்கிறது. நான் விளக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம், "undivided Hindu family" என்று சொல்லப்பட்டிருந்த போதிலும்கூட, இதிலே சொல்லப்படுகிறது என்னவென்றால் ஹிந்து மதத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பார்களானால், அவர்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் "undivided Hindu family" தான் குடும்பம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நிச்சயமாக அரசாங்கத்தின்

கருத்து இது அல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். "அன்-டிவைடட் ஹிண்டு பாமிலி" என்று சொல்லிவிட்டால் அதிலே எல்லோருமே இடம் பெற்று விட்டார்கள். அதற்கு ஆதாரம் சொல்கிறேன். 1957 ப்ரிவி கவுன் ஸில் தீர்ப்பில் "அன்-டிவைடட் ஹிண்டு பாமிலி" என்றால் என்ன என்று இன்கம்-டாக்ஸ் ஆக்டின் கீழே தீர்ப்புக் கொடுக்கும்போது அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அந்தக் குடும்பத்திலே இருக்கக்கூடிய அத்தனை பேரையும் அதிலே சேர்க்கும் என்ற ஒரு விளக்கம் அரசாங்கம் போடும் போது, **Hindu Co-parcener** என்று மட்டும்சேர்க்க முடியும் என்ற நினைப் பிலே போட்டிருந்தாலும்கூட, நடைமுறையில் பின்னால் தகராறு வரும் போது நிச்சயமாக அதற்கு விளக்கம் கொடுக்கக்கூடிய நீதி மன்றங்கள் ஏற்கெனவே சொன்ன ப்ரிவி கவுன்சிலினுடைய தீர்ப்பின்படி அந்தக் குடும்பத்தில் அத்தனை பேரையும் சேர்க்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகையால், அதை மாற்றியமைக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

ஹிந்து மதத்தைவிட, மற்ற மதத்தைச் சார்ந்தவர்களையும் "**if they are joint in residence or joint in estate** அவர்களெல்லாம் அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கண்டிருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட வரை யறை கொடுத்து முடிவு செய்தால் ஏதோ ஒவ்வொரு குடும்பத்தையும் பிரித்துவிட்டவர்களாக ஆவோம். "ஜாயின்ட் இன் எஸ்டேட்" என்று சொல்வதிலே நியாயம் இருக்கிறது. பாகம் பிரியாத பொதுவாக உள்ள சொத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஒன்றாக இருந்தால், அவர்களை அந்தக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்று சொல்வதிலே நியாயம் இருக்கிறது. "ஜாயின்ட் இன் ரெஸிடென்ஸ்" என்று சொல்லும் காரணத்தால் பல குடும்பங்களைப் பார்க்கிறோம்—அவர்களுக்குள்ளாக இருக்கும் சொத்திலே இருக்கும் பாகம் பிரிந்திருந்த போதிலும் ஒற்றுமையாக ஒரு இடத்திலே கூடியிருக்கிறார்கள். அந்த வரையறைப்படி கொடுத்தால், அவர்களைப் பிரித்து வைக்கும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். இது உகந்தது அல்ல. அதோடு கூட, பெருமளவுக்கு நடைமுறையில் சிக்கல்களைக் கொண்டுவரும் என்ற கருத்தினையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இதைவிட முக்கியமாகக் கருத வேண்டியது—"any person" என்ற வார்த்தைக்கு வரையறுக்கும்போது, "person" என்றால் "பர்ம்"மாக இருக்கலாம், கம்பெனியாக இருக்கலாம், குடும்பமாக இருக்கலாம், சொஸை டியாகக்கூட இருக்கலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தவித ஒரு வரையறையைக் கொடுக்கக்கூடிய அதே சமயத்திலே, ஒரு குடும்பத் திலே ஐந்து நபர்களுக்கு மேல் இருந்தால், ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து ஐந்து எக்கர் வீதம் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, அதுபோல் நாலைந்து பேர்கள் சேர்ந்திருக்கும் பார்ட்னர்ஷிப் கம்பெனி, வேறு முறையிலே இருக்கும் நாலைந்து நபர்களைக் கொண்ட சொஸைடிகள், ஐம்பது பேர்கள் கொண்ட சொஸைடிகள் வைத்துக்கொண்டாலும்கூட அவைகளைப்பொறுத்த வரைக்கும் அல்லது கம்பெனியை எடுத்துக்கொண்டபோதிலுங்கூட, அவர் களுடைய எண்ணிக்கை எத்தனையாக இருந்தபோதிலும்கூட, அவர்களுக்கு அதிகப்படியான அளவுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு ஐந்து எக்கர் இருக்கும் என்ற நிலைமை இல்லை. "**Family**" என்ற ஒரு வார்த்தையை எடுத்துக் கொண்டு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, யார் யாரைப்பொறுத்து "**person**" என்ற வார்த்தையிலே வரையறுத்திருக்கிறதோ அவர்களைப் பொறுத்தவரைக்கும்கூட இதற்கு ஒரு விளக்கம் தேவை என்று வலி யுறுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன்.

பெண்களுக்கு உரிமை என்னும் விஷயத்தில், ஒரு தோழியருக்கு பத்து எக்கர் தனிப்பட்ட முறையில் கொடுக்கலாம் என்று கொடுத்திருக்கும் அதே சமயத்தில் "ஸ்திரீதனம்" என்று சொன்னால், இப்பொழுதிருக்கும் நடைமுறையிலே ஹிந்து சகோதரர்களிடத்தில் இருக்கும் நல்ல கருத்தினை முற்றிலும் மாற்றியமைத்திருக்கிறார்கள். "ஸ்திரீதனம்" என்றால் தகப்பன் கொடுக்கும் சொத்து மட்டுமல்ல; இன்றைக்கிருக்கும் ஹிந்து மதச் சட்டத்தின்படி "ஸ்திரீதனம்" என்றால் அந்தந்த சொத்தின் பேரில் ஒரு

ஹிந்து மதத்தைச் சார்ந்த ஒரு தோழியருக்கு அந்தச் சொத்தின் பேரில் தங்களுக்கு கண்ட்ரோல் இருக்கிறதோ, **"having absolute control over any property"** அதெல்லாம் இன்றைய தினம் **"Stridhanam property"** என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

'In modern Hindu Law, the term Stridhana denotes not only the specific kinds of property enumerated in the Smrithis but also other forms of property acquired or owned by woman over which she has absolute control'.

இதுதான் அதில் இருக்கும் விளக்கமாகும். அதை வைத்துப் பார்க்கும்போது, பெண்களுக்கு உரிமை வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். சம உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திலே விளக்கியிருக்கிறோம். மேலும் மேலும் அவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்று வாதாடுகிறோம். ஆனால், அவர்களுக்கு ஒரு காரியம் செய்யவேண்டுமென்ற நேரத்திலே அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய உரிமையைக் கொடுக்க நாம் தவறுகிறோம். இப்பொழுதிருக்கும் ஸ்திரீதனம் சம்பந்தமான "டெபனிஷன்" பிரகாரம், கல்யாணமான பெண்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் தகப்பன், தாய் கொடுக்கும் சொத்து மட்டுமல்ல ஸ்திரீதனம் என்றும் தாயைப் பெற்ற பாட்டன் கொடுப்பது மட்டுமல்ல ஸ்திரீதனம் என்றும், கல்யாணம் ஆகாத பெண்ணாக இருந்தால், தாய் அல்லது தாயைப்பெற்ற பாட்டன், சகோதரர்கள் இவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய சொத்து மட்டும் ஸ்திரீதனச்சொத்து என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களாக சம்பாதிக்கக்கூடிய சொத்து—ஆசிரியத்தொழில் போன்ற எத்தனையோ தொழில்கள் அவர்கள் செய்யலாம்—அவர்களுடைய சொந்தச் சொத்து அல்லது வெகுமதியாகக் கிடைக்கக்கூடிய மற்ற சொத்துக்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. கல்யாணம் ஆகும்போது அவர்களுக்கு வெகுமதியாக சொத்துக்கள் கொடுக்கபடுகின்றன. **"In token of affection, affectionate presents, presents by the husband's family** இப்படியெல்லாம் இருக்கின்றன. ஸ்திரீதனம் என்னும் வார்த்தைக்கு இன்னும் சற்று **'wider definition"** கொடுத்தால் பெண்களுக்கு உள்ள உரிமைகளைத் தக்கபடி கொடுத்தவர்களாவோம், என்ற கருத்தைச் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். **"Tenants and usufructuary mortgagees"** என்ற வார்த்தைகளுக்கு இங்கிருக்கும் விளக்கம் வேறு. ஆனால், அதேசமயத்தில் நியாய வாரச் சட்டத்திலும் சாகுபடியாளர் சட்டத்திலும் இருக்கும் வரையறைகள் வேறாக இருக்கின்றன. இந்த வரையறைகளை வேறு வேறாக வைத்திருப்போமானால் இரண்டு சட்டங்களையும் இதிலே பிணைத்துப் பேசக்கூடிய நிலைமையில் பல பிரிவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கும்போது நடைமுறையிலே சிக்கல்கள் ஏற்படும். எந்த டெபனிஷனை நீதிஸ்தலமோ, லாண்டு போர்டோ எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற சந்தேகமும் ஏற்பட்டு ஒரு பெரிய பிரச்னை எழும்பிவிடும். நாளைக்கு சட்டசபை உட்பட எல்லோருமே அங்கிருக்கும் "ரிடிஷிஸெம்" களுக்கு ஆளாகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, **"tenant"** என்ற வார்த்தை ட்ரான்ஸ்பர் ஆப் ப்ராபர்டி ஆக்டின் 58 (டி) பிரிவில் நன்றாக வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோன்று "டெனன்ட்ஸ்" என்ற வார்த்தை நியாய வாரச் சட்டத்திலும், கல்டிவேஷன் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டிலும் வரையறுத்திருக்கிறோம். அதே வரையறுப்பை இங்கேயும் எடுத்துக்கொண்டால் சிக்கல்கள் எதுவும் இல்லாமல் நாம் காரியத்தைச் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்றால், பல ட்ரிப்யூனல்கள், பல போர்டுகள் இதிலே அமைக்கின்றோம். லாண்டு போர்டு, ஷுகர் பாக்டரி போர்டு, லாண்டு ட்ரிப்யூனல், இவைகளையெல்லாம் நாம் ஏற்படுத்துகிறோம். பொதுவாக இன்றையதினம் சொல்லக்கூடிய பெரிய குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், அரசாங்கம் நாளுக்கு நாள் கோர்ட்டுகளைக் கண்டு மிரளுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. ஏதோ வழக்குகள் அதிகமாக இருக்கும் என்ற காரணத்திற்காக அப்பேர்ப்பட்ட முறையைக் கையாளவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று வாதாடக் கூடும். இப்படி

வாதாடக்கூடிய சர்வாதிகார நாடுகளில்கூட, ரஷ்யா, சீனு போன்ற நாடுகளில்கூட, நீதிமன்றங்களுடைய எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டுதான் வருகின்றன. அதுபோல் வழக்குகளும் இருந்துகொண்டு தான் இருக்கின்றன. வழக்கறிஞர்களேயும் அவர்கள் ஒழித்துவிடவில்லே. இதுபோன்ற நிலேமையை நாம் ஏற்படுத்துவோமானுல், அதனுல் பாதிக்கப் படக்கூடியவர்கள் பொதுமக்கள் என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். சட்டத்தைப் போடுவதற்கு மட்டும் அரசாங்கம் முற் படவேண்டுமே தவிர, சட்டத்தை அமுல் நடத்தும்போது அதில் இருக்கும் சிக்கல்களேயும் தீர்த்து வைக்கிறது என்ருல், அந்தப் பொறுப்பையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டால், லெஜிஸ்லேசர், எக்ஸிக்யூடிவ், ஜுடீஷியரி என்று மூன்று விதமான வேலேகளேயும் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள முயற்சிக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டு இப்பொழுது இருக்கிறது. ஆகையினுல் இதை மாற்றக்கூடிய நிலேமையிலே கூடியவரைக்கும் எங் கெல்லாம் நீதி ஸ்தலங்களுக்கு காரியங்களே விடமுடியுமோ அந்த முறை யில் விட்டால்தான் மக்களுடைய உரிமைகளேக் காப்பாற்ற முடியும். எதற் கெடுத்தாலும் டிரிபியூனல் தீர்ப்புதான் கடைசி தீர்ப்பு. அதற்கு மேல் அப்பீல் இல்லே என்று சொல்வார்களேயானுல், உள்ளபடியே மக்களுக்கு அதனுல் அதிகப்படியான கஷ்டங்கள் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். லாண்டு போர்டு, ஷுகர் பார்க்டரி போர்டு இவை இரண்டையும் பொறுத்தவரைக்கும், அவர்கள் சொல்லக்கூடிய தீர்ப்பு தான் கடைசி தீர்ப்பு என்று கூறப்படுவது, ஏதோ தவறுதலாகக்கூட ஒரு தீர்ப்பை கொடுப்பார்களேயானுல், அதை மாற்றுவதற்கு வழி இல்லா மல் செய்துவிடுகிறது. அந்த போர்டில் அங்கம் வகிக்கக்கூடிய யாராவது ஒரு நபர் தவறுதல் செய்யவேண்டுமென்ற காரணத்தினுல், அதற்கு முன்னுல் இருக்கக்கூடிய ஆசாமி தனக்கு ஆகாதவர் என்ற முறையிலே தவறுதலாக ஒரு தீர்ப்பை கொடுப்பாரேயானுல், அதற்கு மேல் ஒரு அப்பீல் இருக்கவேண்டியது அவசியம் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள். அந்த முறையில் பார்க்கும்பொழுது லாண்டு டிரிபி யூனல் தீர்ப்புக்கு மேலே உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அப்பீல் செய்துகொள்ள லாம் என்று இருக்கிறது. ஆனுல் லாண்டு போர்டு, ஷுகர் பாக்டரி போர்டை பொறுத்தவரைக்கும் அவைகளினுடைய தீர்ப்பிற்கு மேலே அப்பீல் செய்ய முடியாது என்று இருப்பது உள்ளபடியே பின்னுல் கஷ்டத்திற்கு இடம் கொடுப்பதாகும் என்று சொல்வதோடுகூட, லாண்டு டிரிபியூனல் முடிவின் பேரில் எடுத்த எடுப்பிலேயே உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அப்பீல் செய்ய வேண்டும் என்ற முறையில் இருப்பது மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கது. ஏன் இதுபோன்ற முறையை கையாளுகிருர்கள் என்பதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லே. எந்த ஒரு நிலச் சட்டம் வந்தபோதிலும், முதல் கோர்ட்டு ஸ்தலத்திலேயே இருக்கும். அடுத்த கோர்ட்டுதான் ஹைகோர்ட்டு என்று குறிப்பிடப்படவேண்டும். இந்தவித ஒரு நிலேமை "கல்டிவேடிங் டெனண்ட்ஸ் ஆக்ட், பேர் ரெண்டு ஆக்ட்" ஆகிய இரு சட்டங்களிலும் இல்லாததினுல் சாதாரண சாகுபடியாளர்கள், விவசாயிகள் ஹைகோர்ட் வரைக்கும் வந்து, மதருஸ் வரைக்கும் வந்தும் தங்களுடைய கஷ்டங்களே நிவர்த்தி செய்துகொள்ள முடியவில்லே. அநேகமாக எல்லோருமே ஸ்தலத் திலேயே பிரச்னேயை விட்டுவிட்டு வீட்டிற்கு சென்றுவிடுகின்றனர். வசதியுள்ள பணக்காரர்கள், நிலப்பிரபுக்கள் மாத்திரமே ஹைக்கோர்ட்டிற்கு வந்து வாதாடக்கூடிய நிலேமையை உண்டுபண்ணுகிறது என்று சொன்னுல், அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ செய்துவிட்டோம், இனிமேல் செய்யும்பொழுது அந்தவித நிலேமை இல்லாமல் செய்துவிடுவோம் என்று உறுதி கூறினுர். ஆனுல், வரக்கூடிய இந்த சட்டத்திலும் இந்தவித ஒரு சிக்கல் இருந்து கொண்டுவருகிறது. இதை மாற்றிவிடுவார்கள் என்று எதிர்ப்பார்க்கிறேன். 11 a.m.

காம்பென்ஸேஷன் விஷயத்தைப்பற்றி பல்வேருக வாதம் செய்யப் பட்டு பேசப்பட்டது. இதிலே குறிப்பாக கவனிக்கவேண்டியது என்னவென் ருல், நிலச் சீர்த்திருத்தம் என்பதிலே நோக்கம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கினுர்கள். ஒருவருக்கு நில சம்பந்தமாக **in the form of lands** அதிகப்படியான நிலம் இருந்

தால் agrarian structure over agrarian economy பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர, ஒருவர் சொத்துக்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படவில்லை. நிலத்திற்கு தான் உச்சவரம்பு கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர, சொத்துக்கு உச்ச வரம்பு அல்ல. சொத்துக்கு உச்ச வரம்பு கொண்டுவரப்படுகிறது என்ற ஒரு தவறுதலான கருத்து இப்பொழுது இருக்கிறது. அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் திட்டவட்டமாக சொல்லியிருப்பது என்னவென்றால், it recognizes private ownership தனிப்பட்ட உடமையை நாங்கள் பாதுகாக்கிறோம் என்ற உறுதி மொழியை கொடுத்திருக்கிற அரசாங்கம் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு என்று சொல்லி, சொத்திற்கு உச்ச வரம்பு வைப்பது போல "அடிகுவேட் காம்பென்ஸேஷன்" கொடுக்காமல் இருப்பது நியாயமாகாது. ஒரு வேளை சொல்லக்கூடும், அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் 31-வது பிரிவுப்படி "நாங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்துகொள்ளலாம், ஆகவே இதைப்பற்றி கேட்கக் கூடாது" என்று. ஆர்டிகில் 31 என்று சொல்லும்பொழுது, காம்பென்ஸேஷன் என்று சொல்லுகிறார்கள், அதற்கான சட்டத்தை வகுக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள், காம்பென்ஸேஷன் எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று சட்டம் செய்யலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் அந்த காம்பென்ஸேஷன் "அடிகுவேட்டாக" இல்லையென்று சொன்னால், அதற்காக எந்த கோர்ட்டிலும் வியாஜ்ஜியம் தொடர முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். சட்டபூர்வமாக பேசுகிறபொழுது, நியாயமான முறையிலே சட்டத்தை வகுத்து நியாயமான காம்பென்ஸேஷன் நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், நஷ்ட ஈடு என்று சொன்னால், அரசாங்கம் ஏதோ ஒரு "சாரிடி" கொடுப்பது அல்ல, ஒரு "கிப்டு" கொடுப்பது அல்ல. நஷ்ட ஈடு என்று சொன்னால் நியாயமான நஷ்ட ஈடு என்றுதான் அர்த்தம்.

I was made to understand that there was no time-limit. So, I may be permitted to speak for a few minutes more.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri V. K. Krishnamurthy) : A time-limit of 20 minutes for each member has been fixed.

Sri S. Lazar: Sir, I may be permitted to take some more minutes.

அதைப்போன்ற ஒரு நிலைமையைப் பார்க்கிறபொழுது, இதைப் பொறுத்த வரைக்கும் நியாயமான முறையில் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. அதோடுகூட நஷ்டஈட்டைப் பற்றி சொல்லக்கூடிய அந்த பிரிவிலே, ரூ. 5,000, 10,000 வருஷ வருமானம் வரக் கூடியவர்களுக்கு 12 மடங்கு, அதை விட அதிகமாக வருமானம் வரக் கூடியவர்களுக்கு 9 மடங்கு என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதுகூட அரசியல் நிர்ணய சட்டத்திற்கு புறம்பானது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரே 'யூனிபாரம்' ரேட்டாக இருக்கவேண்டும். பணக்காரர்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு குறைந்த நஷ்டஈடு, ஏழைகள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான நஷ்டஈடு என்று இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை நாம் அப்படியே சட்டமாக நிறைவேற்றினால் பின்னால் பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாக நேரிடும். ஏதோ ரேட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும், 12 மடங்கோ அல்லது 11 மடங்கோ எவ்வளவு மடங்கு நியாயம் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதோ அவ்வளவு மடங்கை, எல்லோருக்கும் ஏகோபித்த முறையிலே நிர்ணயிக்கவேண்டுமே தவிர அதில் ஒரு வித்தியாசம் காட்டுவது பொறுத்தமாகாது.

அதைவிட மிகவும் முற்போக்கான ஒரு முறையிலே ஒரு பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. அதுவும் ஒரு தவறான கருத்தை தெரிவிக்கிறது. நில சம்பந்தப்பட்ட பத்திரங்கள் செடில்மெண்டாக இருந்தாலும் சரி, எதுவாக இருந்தாலும் சரி, 6-4-60 க்குப் பிறகு ரெஜிஸ்டிரேஷன் செய்

19th April 1960] [Sri S. Lazar]

யப்பட்டிருந்தால் ரெஜிஸ்டிரேஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிற தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று செரல்லப்படுகிறது. எற்கனவே இருக்கக்கூடிய "ட்ரான்ஸ்பர் ஆப் பிராபர்டி ஆக்ட்" பிரகாரம்—நாட்டிலே எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒரு விஷயம்" எந்த பத்திரமும் எழுதுகிற தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வருகிறது. எழுதிய தேதியிலிருந்து 4 மாதங்களுக்குள்ளாக ரெஜிஸ்டிரேஷன் செய்துகொள்ளலாம். ஆனல் இப்பொழுது வந்திருக்கக் கூடிய இந்த சட்டத்தில் அதை மாற்றி அமைத்து ரெஜிஸ்டிரேஷன் செய்கின்ற தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று சொல்லுவது மிகவும் தவருன ஒரு கருத்தாக இருக்கும். சட்டத்தில் இம்மாதிரி செய்ய முடியும் என்ற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு, எதை வேண்டுமானுலும் செய்வது நல்லது அல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நிலம் பரவலாக பிரியவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோமே தவிர, 'நிலத்தை இன்னுருக்கு கொடுக்கவேண்டும், ஆகவே கொடுங்கள்' என்ற கருத்தினை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அப்பேற்பட்ட கருத்து இல்லை என்ற நிலைமையில், எற்கனவே இப்பொழுது பார்க்கிறோம், பல நிலச்சொந்தக்காரர்கள் அவர்கள் மகன், பேரன் முதலியவர்கள் பெயரால் 4 அல்லது 5 மாதங்களுக்குள்ளாக பிரித்து எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் தவறு எதுவும் இருப்பதாக நாங்கள் கருதவில்லை, மற்றவர்களும் கருதவில்லை. ஆகையால் அவர்களை பாதிக்கக்கூடிய முறையில் ரெஜிஸ்டிரேஷன் செய்துகொண்ட தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று சொல்லுவது நியாயமாகாது, நீதியாகாது. இதுப்பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களில் அமைச்சர்கள் பேசுகின்றபொழுது உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையினுல் அந்த உறுதியை காப்பாற்றிக் கொடுக்கும் முறையில் இந்த பிரிவை எடுத்துவிடவேண்டும்.

சாகுபடியாளர்களுக்கு கொடுத்திருக்கக்கூடிய நிலத்தில் சொந்த சாகுபடிக்கு 5 ஏகர் வரைக்கும் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. அதேசமயத்தில் "ப்ரொபெஷன் டாக்ஸ்" கொடுத்தால் கூட அவர்களுக்கு அந்த உரிமை கிடையாது என்று சொல்லப்படுகிறது. **"What is given by the left hand is sought to be taken away by the right hand"** என்ற முறையில் இது அமைந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பஞ்சாயத்து சட்டப்படி கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண ஒரு ஆசிரியர் கூட, 40 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்கூட தொழில் வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு நபரும் தொழில் வரி கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறபொழுது, தொழில் வரி கொடுத்தால்கூட, அவர்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லப்பட்டால், சட்டத்தினுல் எதிர்பார்க்கப்பட்ட பலன் அவர்களுக்கு நிச்சயமாக இருக்காது. இன்கம் டாக்ஸை வேண்டுமானுல் வைத்துக் கொண்டு மற்றவைகளை எடுத்துவிடுவதுதான் நல்லது.

அதைவிட முக்கியமானது பிளானிங் கமிஷன் திட்டவட்டமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள் **"Intermediarics should be abolished"** என்று. ஆனல் இந்த சட்டத்தை பார்க்கக்கூடிய நேரத்தில் "இண்டர்மீடியரீஸைப்" பொறுத்தவரையிலும் அவர்கள் தொடர்ந்து இருப்பார்கள் என்றுதான் தெரிகிறது. அதைப்பற்றி நிச்சயம் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும். "சப் லெஸ்ஸீஸைப்" பொருத்தவரைக்கும் உயர்நீதி மன்றம் அவர்களுக்கு எந்தவித சட்டமும் பாதுகாப்பு அளிக்காது, செல்லுபடியாகாது. "கல்டிவேடிங் டெனன்ட்டஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட்" பாதுகாப்பு அவர்களுக்கு கிடையாது என்று சொல்லிவிட்ட பிறகு அந்தத் திருத்தம் மிகவும் அவசியம். உடனடியாக அதை அரசாங்கம் கொண்டுவரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அரசாங்கம் அவர்களுக்கு தோன்றும்போது எந்தவிதமான ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்தாலும், லாண்டு போர்டு, ஷுகர் பாக்டரி போர்டு, லாண்டு

கமிஷனர் எல்லோருமே அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஒரு பிரிவு சொல்லுகிறது. அதற்கு இந்தச் சட்டம் தேவையே இல்லை என்று நினைக்கிறேன். சட்டம் கொண்டுவந்து சட்டப்பிரகாரம் நடக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது, அதேசமயத்தில் அரசாங்கம் எந்த உத்தரவு போட்டாலும், அந்த உத்தரவை லாண்டு போர்டு முதலியவைகள் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லுவது, இந்த சட்டத்தையே எடுத்துவிடுவது போலாகும். ஆகவே, இதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இம்மாதிரி தேவைப்படும் மாறுதல்களை எல்லாம் செய்தோமானுல் இந்த சட்டம் நிர்சயமாக எல்லோராலும் வரவேற்கக் கூடிய சட்டமாக இருக்கும், நடைமுறையில் நல்லவிதமாக இயங்கும் சட்டமாக இருக்கும் என்ற கருத்தினை சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI M. JANGAL REDDIAR :** தலைவர் அவர்களே, இந்த உச்ச வரம்பு மசோதாமீது, இந்த சட்டத்தை எதிர்த்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சட்டமானது, பல சிக்கல்களை உண்டாக்கி, இன வேற்றுமையை உண்டாக்குகிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். திட்டக் கமிஷன் சொல்கிறது அதனுல், கொண்டு வருகிறோம் என்று மசோதாவில் போட்டிருக்கிறார்கள். திட்டக் கமிஷனில் இருப்பவர்களுக்கு விவசாயத்தைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது என்பது இங்கு எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்கள் எட்டளவில் பேசுகிறார்களே தவிர, நடைமுறையில் அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அதை வைத்துக் கொண்டு நம் அரசாங்கம் செய்யும் சட்டத்தினுல் எவ்வளவு தூரம் பலன் கிடைக்கும் என்பதை நாம் சற்று சிந்திக்க வேண்டும். சட்டத்தின்படி நடந்தால், விவசாயிகள், உழவர்கள், கடைநிலை ஊழியர்களைவிட கீழ்தரத்திற்குப் போய்விடுவார்கள்.

இவர்கள் இப்பொழுது வைத்திருக்கும் 30 எக்கர் நிலத்தில், நன்றாகப் பாசன வசதிகள் இருக்கும் இடங்களில், ரூ. 1,000 வரை வரும். ஆனுல், தென்னுற்காடு, செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு போன்ற வரண்ட பிரதேசங்களில், 30 எக்கரில் சராசரி ரூ. 3,000 அல்லது 4,000 தான் வருமானம் கிடைக்கும். அதுவும் நிரந்தர வருமானம் இல்லை. இம்மாதிரி நிரந்தர வருமானம் இல்லாமல் விவசாயிகள் வாழ்க்கை நடத்த முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படி வாழ்க்கையையும் நடத்திக்கொண்டு, பிள்ளைகளையும் படிக்க வைத்துக்கொண்டு, மற்ற அலுவல்களையும் அவர்கள் செய்ய வேண்டும். இது சாத்தியமே இல்லை. இந்த தேசத்தில் 70 சத விகிதம் உள்ள விவசாய வர்க்கம், தன்னுடைய கஷ்டத்தைச் சொல்லவும் தன்னுடைய நிலையை அரசாங்கத்திற்குச் சொல்ல, இந்த சட்ட சபையில் விவசாயின் சார்பாகப் பேச ஒரு அங்கத்தினரையும் அனுப்ப முடியாது; ஒரு அங்கத்தினருக்கு ரூ. 9,000 ஆகிறது என்று சர்க்காரே சொல்கிறது; அப்படியிருக்கும்போது, இந்த குறைந்த வருமானமாகிய ரூ. 3,000, 4,000-த்தை வைத்துக்கொண்டு, வாழ்க்கையையும் நடத்திக்கொண்டு, சட்ட சபைக்கு ஒரு அங்கத்தினரை அனுப்ப செலவு செய்யவும் அவர்களால் முடியாது. ஆகவே, அவர்கள் சார்பாக ஒரு அங்கத்தினரும் இந்த சட்ட சபைக்கு வரமுடியாது. 70 சத விகிதம் உள்ள விவசாய வர்க்கத்தை சட்ட சபைக்கு வரமுடியாமல் தடை செய்யும் ஒரு மசோதா இது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படி உத்தியோகங்களில், ஏற்றத்தாழ்வுகள், வேலை செய்பவர்களை உற்சாகமாகவும், ஊக்கத்துடனும், உணர்ச்சியுடனும் வேலை செய்ய தூண்டுகிறதோ, அப்படியே, விவசாயத்திலும், ஏற்றத் தாழ்வு இருக்க வேண்டும். சட்ட பூர்வமாக எதை வேண்டுமானுலும் செய்து விடலாம். ஆனுல், நடைமுறையில் அது பலன் அளிக்காது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் திறமையாக உழைத்து கொஞ்சகாலம் கஷ்டப்பட்டால், ஆண்டவன் அருள் இருந்தால், மிச்சப் படுத்தி, வேறு நிலம் வாங்கலாம். ஆனுல், இன்று அதிகமாக நிலம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்கிறபடியினுல், அவர்கள் இருக்கும் நிலத்தையும் விற்றுவிட்டு, விவசாயத்தையே விட்டுவிட்டு, கடை வைக்கலாமா,

சில்லரைக்கடை வைக்கலாமா, வேறு ஏதாவது உத்தியோகத்திற்குப் போகலாமா, என்றெல்லாம் அல்லல் படுவார்கள். உத்தியோகம் என்றால் படித்திருக்க வேண்டும். அப்படிப் படித்திருந்தாலும், எல்லோருக்கும் உத்தியோகம் கிடைக்கக்கூடியது என்பது இல்லை. அப்படியே எல்லோரும் உத்தியோகத்திற்குப் போய்விட்டால், உழைப்பதற்கு யார். எல்லோருக்கும் " நிலம் வேண்டும், நிலம் வேண்டும் " என்ற ஆசை இருக்கிறது என்று விவசாய மந்திரியவர்களே—மற்ற பேர் சொன்னால் பரவாயில்லை—அனுபவமும், ஆற்றலும் உள்ள விவசாய அமைச்சரவர்களே சொன்னார்கள். எல்லோருக்கும், எம்.எல்.ஏ.-க்கள் எல்லோருக்கும் மந்திரி பதவி வேண்டும் என்று ஆசை இருக்கிறது ; இது கிடைக்குமா ? கிடைப்பது சாத்தியமா ? என்றுதான் கேட்கிறேன். ஆகவே, இது தீர யோசித்துச் செய்ய வேண்டிய விஷயம்.

இந்த சட்டத்தினால் ஏழைகளுக்கு நன்மை என்று நினைக்கிறார்கள். இல்லவே இல்லை ; ஏழ்மையைத்தான் பங்கு போடுகிறோம். விவசாயிகளிடம் இருக்கும் நிலம் பர்மிட் மூலமாகவோ, லஞ்சம் வாங்கியோ, ப்ளாக் மார்கெட்டிலோ வாங்கியது அன்று. உழைத்து சம்பாதித்தது. இதையெல்லாம் ஒரே எழுத்தில், ஒரு சட்டத்தால், சீரழித்து விடுகிறதினால், பிற்காலத்தில் அவர்களின் சந்ததிகளுக்கு என்ன இருக்கும் ? நீங்கள் நஷ்டஈடு 20 வருஷத்தில் கொடுக்கப்போகிறீர்கள். ஆகவே அதுவொன்றும் சரியாகக் கிடைக்காமல், அவர்களும் அல்லது அவர்கள் சந்ததிகள் தெருவில் நிற்கும் நிலைதான் ஏற்படும். விவசாய வர்க்கம் அழித்து விடப்படும். 10 வருஷங்களுக்குப் பின்னால், கட்டாயமாக அரசாங்க பண்ணை மூலம்தான் விவசாயம் செய்ய வேண்டியதாக வரும். அதற்கு இன்று மறைமுகமாக சூழ்நிலை உண்டுபண்ணப்படுகிறது. அரசாங்கப் பண்ணை வந்தால் என்னவாகும் ? 70 சத விகிதம் உள்ள விவசாய வர்க்கத்திற்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடையாது. அரசாங்கப் பண்ணையில் அத்தனை விவசாயிகளுக்கும் வேலையில்லை. வாரத்திற்கு இரண்டுபேர் வந்து வேலை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். வாரத்தில் 7 நாட்களில் 2 நாள் வேலை செய்யச் சொல்லி மற்ற நாட்களில் அவர்களுக்கு வேலையில்லை என்னும் நிலைமைதான் ஏற்படும்.

இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் நாம் எல்லாக் காரியத்திற்கும் தமிழே வேண்டும் என்று சொல்லும் வேளையில், தமிழிலே ஆக்கிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படிக் கொடுத்திருந்தால், முன்கூட்டியே கொடுத்திருந்தால், பெரும்பாலோருக்குப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். திட்ட கமிஷன் சொல்கிறது, நாங்கள் செய்கிறோம் என்கிறார்கள். கனம் விவசாய அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியும், திட்ட கமிஷனில் இருப்பவர்களுக்கு எந்த விவசாய அனுபவமும் கிடையாது என்று.

இந்த மசோதாவில் மாகாணத்தில் எவ்வளவு நிலம் கிடைக்கும் என்று திட்ட வட்டமாக சொல்ல முடியவில்லை ; அவர்களுக்கே ஒரே குழப்பம். ஆகவே இந்த சட்டம் மக்களுக்கு பாதுகாப்பாக இல்லை, யமனாக அமைந்திருக்கிறது. இந்த சட்டத்தைப் பார்த்தால், அடுத்து வரும் எலெக்ஷனில் ஓட்டு வாங்குவதற்காகவே கொண்டுவரப்படுவதாக இருக்கிறது. ஆனால், ஓட்டு கிடைக்குமா என்பது சந்தேகிக்க வேண்டியதுதான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது மக்களுக்கும் தெரியும், ஒரு ஏமாற்று முறை என்று.

நிலத்தின் தரத்தில் ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஒரு ஜில்லாவில் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 10,000 கிரயம் கிடைக்கும் ; அடுத்த ஜில்லாவில், அதே பரப்புள்ள நிலத்திற்கு ரூ. 1,000 கிரயம் தான் கிடைக்கும். உற்பத்தி, நிகர லாபம் இவற்றிலெல்லாம் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறது. ஆகவே, இதையெல்லாம் பார்த்தால் எப்படி நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று விளங்கவில்லை.

[Sri M. Jangal Reddiar] [19th April 1960

மலைத் தோட்டம், டீ, காபி தோட்டம் இவற்றிற்கு விதிவிலக்கு. திட்டக் கமிஷன் சொல்கிறார்கள் என்பதினால், அளிக்கிறோம் என்கிறார்கள், அப்படி அங்கு வரம்பு கட்டினால், உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அப்படியே, மற்றதிலும் உற்பத்தி பாதிக்கப்படாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த சட்டத்தின் மூலம் நாம் விவசாயிகள் உற்சாகத்துடன் விவசாயத்தை செய்ய வழிசெய்ய வில்லை ; இந்த சட்டத்தை சட்ட சபையில் பல அங்கத்தினர்கள் ஆதரிக்கவில்லை என்பதை மந்திரியவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த சட்டம் இந்த நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறது என்றும் சொல்லிக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை எதிர்த்து, இந்த சட்டத்தை அரசாங்கம் உடனடியாக அமுலாக்க முயற்சிக்காமல், தீர யோசித்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : பல அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டும் என்று என்னை அணுகுகிறார்கள். அதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. ஒன்று சபை மத்தியானம் உட்கார வேண்டும். அல்லது அங்கத்தினர்கள் தலைக்குப் பத்து நிமிஷம் மாத்திரம் பேச வேண்டும். நேற்று பேச அங்கத்தினர்களேயில்லை ; ஒரு மணிக்கே சபையை ஒத்திவைத்தேன். ஆகவே இப்பொழுதிலிருந்து, ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிஷமே பேசுவதானால், 12 பேர் பேசலாம். ஆகவே, ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிஷமே பேசினால் போதும் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது கனம் சசிவர்ணத் தேவர் பேசுவார்கள்.

Sri T. L. SASIVARNA THEVAR : I want some more time. கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சமூகப் புரட்சி பண்ணக்கூடிய இந்த சட்டத்தைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சட்டத்தைப்பற்றி, நமது உள்நாட்டு அமைச்சரவர்கள் சில விளக்கம் கூறினார்கள் ; அப்படிக் கூறுகிற நேரத்திலே, அவர்கள் சொன்னார்கள், காங்கிரஸ் ஏற்பட்ட காலம் முதல் இது சொல்லி வரப்பட்டிருக்கிறது. தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களிலெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று. ஜமீன் ஒழிப்பைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் ; ஆனால் எந்த தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலும் உச்சவரம்பு கட்டப் போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை என்பதை அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

உச்சவரம்பு கட்டும்போது சிலர் சாதாரணமாக ஆயிரம், இரண்டாயிரம் அல்லது மூவாயிரம் சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். உச்ச வரம்பு கட்டி அவர்களுடைய வாழ்க்கையை தடுப்பது என்பது அவ்வளவு சரியல்ல. முப்பது ஏக்கர் என்று சொல்லும்போது சாதாரணமாக ஒரு குடும்பத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த சட்டத்தில் பார்த்தால் ஒரு குடும்பத்திற்கு ஐந்து பேர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து பேர்கள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு முப்பது ஏக்கர்கள் என்று சொன்னால் அதை வைத்துக்கொண்டு நாலாயிரம் ஐயாயிரம் ரூபாய்தான் அந்தக் குடும்பத்திற்கு வருமானம் வரும். இதை வைத்துக்கொண்டு அந்தக் குடும்பத்தை நல்ல முறையில் நடத்திக்கொள்ள முடியுமா என்பதை சிந்திக்க வேண்டும். இங்கே பேசக்கூடிய காலத்தில் பத்தாயிரம் தான் வரும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் பத்து ரூபாய்க்கு குறைவாக கிஸ்தி செலுத்துகிறவர்கள் அநேகர் இருக்கிறார்கள். ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு எட்டு ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் நிச்சயமாக அந்த வருமானம் அங்கே வராது. உச்சவரம்பு கட்டும்போது மற்ற வருமானங்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதையே எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நிலத்தில் மட்டும் லாபம் வரவில்லை. அதற்கு உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் பதில்

சொன்னது அவ்வளவு திருப்தியாக இல்லை. ஏதோ மழுப்புவதுபோல் தான் இருந்தது. நிலம் என்பது மூல பொருள் என்று குறிப்பிட்டார். மற்றவைகளையும் ஏன் குறிப்பிடக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். மற்ற தொழில்களில் எவ்வளவோ லாபம் அடைகிறார்கள். பலர் வியாபாரம் செய்கிறார்கள்; உத்தியோகம் செய்து அநேகம் வருமானம் வருகிறது. பர்மிட் மூலமாக ஒரு நாளில் லட்சக்கணக்காக சம்பாதிக்கிறவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள். பலருக்கு வருமானம் நிலத்திலிருந்து வரக்கூடியதைவிட ஜாஸ்தியாகத்தான் வருகிறது. அதற்கெல்லாம் ஏன் உச்ச வரம்பு இல்லை. பின்னால் வரும் என்று கூட தெரியவில்லை அவர்கள் சொல்லுவதைப் பார்த்தால். ஏன் ஏழை விவசாயிகளுக்கு மாத்திரம் இதைக் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்தால் நான் பரிபூர்ணமாகச் சொல்லுகிறேன், நிச்சயமாக ஆபத்துதான் வரும். ஆகவே நாலாயிரம் ஐயாயிரம் வந்தால் ஒரு குடும்பத்திற்கு அது எப்படி போதும் என்று கேட்கிறேன். அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டாமா, வைத்திய வசதிகள் மற்றவசதிகள் செய்து கொள்ள வேண்டாமா ? நகரங்களில் வாழ்க்கையை நடத்துவது போன்று கிராமங்களிலுள்ளவர்களும் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டாமா ?

அகில இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் என்ன சொல்லி இருக்கிறது, கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கும் நகரங்களில் உள்ளவர்களைப் போன்று வருமானம் வரவேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அது கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்குச் செய்த அநீதியாகுமல்லவா ? ஆகவே அந்த அளவில் இந்தச் சட்டத்தை ஒத்தி வைக்க வேண்டும். நகரங்களில் எவ்வளவோ பேர்கள் பத்தாயிரம் இருபதாயிரம் ரூபாய் வருமானம் வரக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டியது அவசியம் இல்லையா ? பெரிய சம்பளம் வாங்கக்கூடிய உத்யோகஸ்தர்கள் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு எல்லாம் செய்யாமல் விவசாயிகளுக்கு மட்டும் செய்வது என்பது அவ்வளவு நியாயமாகாது. அப்படிச் செய்தால் அது பெரிய அநீதி செய்ததாகக் கருதப்படும்.

அடுத்தபடியாக ஒரு குடும்பத்திற்கு ஐந்து பேர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. அதன்படி ஒரு குடும்பத்திற்கு நான்கு பேர்கள் தான் இருப்பார்கள், அதாவது ஒரு புருஷன், ஒரு மனைவி, ஒரு ஆண் குழந்தை, ஒரு பெண் குழந்தை. இப்படி நான்கு பேர்கள் போதும் என்று காலண்டர் எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். (ஒரு குரல் : மூன்று குழந்தைகள் இருக்கலாம்) காலண்டரில் இரண்டு குழந்தைகளுக்குத்தான் இடம் இருக்கிறது. மூன்று என்று போடவில்லை. இப்படிப்பட்ட குடும்பத்தில் பத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு முப்பது ஏக்கரை வைத்துக்கொண்டு எப்படி பிரிவினை செய்வது. அப்பொழுது ஒரு குடும்பத்திற்கு முப்பது ஏக்கருக்கு எங்கே போவது. இந்த முப்பது ஏக்கரை வைத்துக்கொண்டுதானே பிரிவினை செய்துகொள்ளவேண்டும். அப்பொழுது நிலத்திற்கு எங்கே போவது, அமைச்சர் கொடுக்கப்போகிறாரா என்று கேட்கிறேன். அல்லது கலெக்டர் கொடுக்கப்போகிறாரா என்றும் கேட்கிறேன். இதற்கு என்ன பதில் சொல்லப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. பதில் சொல்ல அவர்களால் முடியாது. ஆகவே உச்ச வரம்பு கட்டும்போது இதையெல்லாம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டாமா ?

மற்றொன்று சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அதாவது நில வரியை பொறுத்து ஏக்கர் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இல்லாமல் நில வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். மற்றும் தோட்டம், தோப்பு முதலியவைகளை இதை விட்டு விலக்கி விட்டார்கள். கரும்பு

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [19th April 1960

நிலங்களையும் விலக்கி விட்டார்கள். அதனால் இனிமேல் தானியம் விளையக் கூடிய நிலங்களையெல்லாம் கரும்பு சாகுபடிக்கு மாற்றுவதற்கு முயற்சிக்க மாட்டார்களா ? அல்லது சவுக்கு முதலியவைகள் போட ஆரம்பித்து விடு வார்கள். (ஒரு குரல் : அப்படி ஆரம்பிக்க முடியாது.) அப்படி கரும்பு போட்டிருப்பதாக கணக்கு காண்பித்து விட்டால் என்ன செய்ய முடியும். அதாவது இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பிருந்தே கரும்பு போட்டுக் கொண்டிருப்பதாக கணக்குக் காண்பித்து விட்டால் அரசாங்கத்தாரால் என்ன செய்ய முடியும். அதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படலாம்.

நமது நாட்டில் ஹிந்து ஜாயின்ட் பாமிலி என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. புருஷனும் மனைவியும் சேர்ந்து இருந்தால் முப்பது ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும், அவர்கள் பிரிந்திருந்தால் அறு பது ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் இருக்கிறது. குழந்தைகள் உள்பட இருந்தால் முப்பது ஏக்கர்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. இவர்கள் தலைக்கு 2,500 அல்லது 3,000 ரூபாய்தான் வரு மானம் வரும். இதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களால் தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்த முடியுமா ? இந்த நிலைமையில் நகரங்களில் உள்ள வர்கள்தான் முன்னுக்கு வருவார்களே ஒழிய கிராமங்களில் இருக்கக் கூடியவர்கள் முன்னுக்கு வருவதற்கு இடமே இல்லை.

அடுத்தபடியாக நஷ்ட ஈட்டைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. நஷ்ட ஈடு ஜாஸ்தியாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. சிலர் கொடுக்கவே கூடாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். கொடுக்க வேண்டாம் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. நிலத்தைப் பறி முதல் செய்துதான் கொடுக்கக்கூடாது. சட்டத்தைப் பார்த்தால் அதி காரிகள் சொல்லுகிற அளவில் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. பிற்பட்டு டிசைட் பண்ணி கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அப்படிக் கொடுப்பதாக இருந்தால் ஜாஸ்தி பணம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தாலும் இருக்கும். தீர்வையை எடுத்துக்கொண்டு அதை விடப் பத்து அல்லது இருபது மடங்கு என்று கொடுக்கலாம். சாதாரணமாகத் தீர்வை பத்து ரூபாய் கட்டினால் அதற்கு இருபது மடங்கு, அதாவது 200 ரூபாய் என்று வரும். இப்படி 200 ரூபாய் கொடுப்பது தான் நியாயமாகும். இல்லாவிட்டால் கோர்ட்டுத் தகராறுகள்தான் ஏற் படும். கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பாகிவிடும். சட்டத்தில் இருப்பது போன்று கொடுப்பது என்று ஆரம்பித்தால் கோர்ட்டுக்குச் சென்று ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியதாக ஆரம்பித்தால் கடைசியில் அது ஐந்து ரூபாய்க்குக் கொண்டுபோய் விடும். இதைப் போலவேதான் நாம் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் மூலம் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதைப் பார்க்கிறோம். அது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. இதற்கு ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் பிரசுரமான தேதியி லிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதன் பிறகு நிலத்தை ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அது வேண்டாம். இதனால் சர்க்காருக்குப் பெரிய பாரம் ஏற்படும். அனேகமாக எல்லா நிலங்களையும் இப்பொழுது விற்றுவிட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் பாஸ் ஆகி அங்கீகாரம் ஆன தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று சொன்னால் சர்க்காருக்கு நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கக் கூடிய பெரிய பாரம் நீங்கிவிடும். நிலச் சொந்தக்காரர்களே விற்றுக் கொள்ளலாம் அதற்குள். அவர்களே அப்படி விற்றுக்கொள்வதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் பணத்தைக் கொடுப்பதாக இருந் தால் மாதம் இவ்வளவு என்றுதான் கொடுப்பார்கள். ஆனால், அவர் களே விற்றுக்கொண்டால் பணத்தை நேரடியாக வாங்கிக்கொண்டு விடுவார்கள். அதனால் சர்க்காருக்குக் கொஞ்சம் பாரம் குறைந்துவிடும். அதற்கு சர்க்காருக்கு ஆட்சேபணை இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். சட்டம் எந்தத் தேதி முதற்கொண்டு அமுலுக்கு வருகிறதோ அந்தத்

தேதி வரையில் விற்றுக்கொள்ளலாம் என்று அனுமதிக்க வேண்டும். அம்மாதிரியே மற்ற மாகாணங்களில் சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே நாமும் செய்யலாம். எனக்குத் தெரியும் எவ்வளவோ பேர்கள் நிலத்தை விற்றிருக்கிறார்கள் என்று. பலர் அடமானமும் செய்திருக்கிறார்கள். பரவலாக விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பலர்கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் பத்திரம்கூடக் கிடைக்காமல் இருந்தது என்று. பத்திரங்கள் கூடக் கிடைக்காத சந்தர்ப்பம் கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அமுல் தேதி ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதனால் பெருத்த பாரம் அரசாங்கத்திற்குக் குறையும். கனம் அமைச்சர் இதை ஒத்துக்கொள்ளுவார் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி ஒத்துக்கொண்டால் அது ஒரு நல்ல காரியமாகும். அப்படிச் செய்தால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். 11.30 a.m.

இரண்டாவதாகச் சிலவற்றிற்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அதற்கு அவசியம் இருக்கிறது, சர்க்கரை ஆலை சம்பந்தப்பட்டவரையில் அதற்கு சொந்தமான நிலங்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல எங்கள் பகுதியில் தங்கள் நிலத்தில் சில பேர் பல காலமாகக் கரும்பும் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கும் விதி விலக்கு அளிக்கப்படுமா ? இன்னும் கால்நடை சம்பந்த மட்டில் அதன் வளர்ச்சிக்கு நிலம் ஒதுக்க வேண்டுவது அவசியம். சில குறிப்பிட்ட பேர்களைத் தவிர, மற்றவர்களும் கால்நடை வளர்ச்சிக்காக நிலம் ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்றால், அதற்கும் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் ஒதுக்கிவிட்டு 30 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், இல்லாவிட்டால் அது தவறு என்று ஞாபகப்படுத்துகிறேன். இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துவிடுகிறேன்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நில உச்ச வரம்பு மசோதாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன் "எக்கநாமிக் ஹோல்டிங்" என்ன என்பது நிர்ணயம் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த கடிதத்தில் அல்லது ஸ்டேட்மென்டில் In order to arrive at a decision as to the level of ceiling to be adopted, statistics of holdings were collected from the Agricultural Income-tax Department records for each district என்று கண்டிருக்கிறது. இப்போதிருக்கிற வருவாயைக் கவனிக்கும் போது எக்கநாமிக் ஹோல்டிங்ஸ் என்ன என்பது தெரியாமல் ஏக்கர் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பல மாகாணத்தில் இந்தமாதிரிச் சட்டம் கொண்டுவந்திருப்பதை அனுசரித்து இப்படிச் செய்திருக்கிறார் Statement of Objects and Reasons-ல் for reducing the glaring in equalities in land holding என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய உற்பத்திப் பெருக்குவதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவந்திருப்பதாக உணவு மந்திரி சொல்லுகிறார். ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாத கொள்கையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. உச்ச வரம்பு அவசியம்தான். அதனால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்காது. அதிக உணவு உற்பத்தி ஏற்படுமா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். இடத்திற்கு இடம் உற்பத்தி மாறுபடுகிறது. ஆகவே உற்பத்தியையும் கணக்கில் கொண்டு வரம்பு கட்டுவது அதாவது, Thirty acres of land or land yielding an annual income of Rs. 5,400 என்று போடுவது சரியாகவிருக்கும். ஆந்திராவில் கூட 30 ஏக்கர் அல்லது 5,400 ரூபாய் வரும்படி என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். புஞ்சையை எடுத்துக்கொண்டால் சிலவிடங்களில் நல்ல வரும்படி வருகிறது. ஆகவே வரும்படியைக் கணக்கிட்டு நாமும் எடுத்துக்கொண்டால் நலமென்று நினைக்கிறேன்.

"லாண்ட் ரெவினியூ பேசிஸில்" ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்பதற்கு வியாக்கியானம் ஒன்றும் காணவில்லை. Land Revenue according to the Madras Act of 1948 என்று கணக்கெடுத்துக் கொண்டு செல்கிறார்கள். இப்பொழுது

இருக்கிற நிலைமையில் லாண்ட் ரெவினியூ பேசிஸில் செய்வது நலம் என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் அநேக இடங்களில் செட்டில்மெண்டும் ஆகவில்லை. ஆகவே ஜமீன் ஒழிப்புக்கு முன் என்ன தீர்வை விதிக்கப்பட்டு வந்ததோ அந்த அடிப்படையில் செய்யலாம். அதோடு ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் 1–1/6 என்பதாக போன்ற விவரங்கள் வைத்திருப்பது பொறுத்தமில்லை. ஒரிசா மாகாணத்தில் நீர்ப்பாசன அடிப்படையில் **standard acres** நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறார்கள். அதாவது **"perennially irrigated land" means land which receives supply of water from any source of irrigation for more than one crop in an agricultural year. "Seasonally irrigated land" means any land which receives supply of water from any source of irrigation for one crop in an agricultural year.** இந்த அடிப்படையில் ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் நிர்ணயம் செய்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக கிராப் இன்சுரன்சு தேவை. அதுவும் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும்போது. நிலவரும்படி இல்லாமல் பாதிக்கப்படக்கூடிய வருடங்கள் வந்து விட்டால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே லாண்ட் ஸீலிங் கொண்டுவரும்போது கிராப் இன்சுரன்சு சேர்த்து கொண்டுவந்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நஷ்டயீடு கொடுப்பது இண்டர்மீடியருக்கும் இருப்பது சரியல்ல. **Tenants and landowners** இவர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுப்பது முறையன்று என்று நினைக்கிறேன். லிமிடெட் ஓனர் சம்பந்தமான வியாக்கியானம் சரியாக இல்லை. அதை விரிவுபடுத்தி பேசவேண்டுமானால் போதுமான நேரம் இல்லை. சிறு நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு சம்பந்தமாக விதிவிலக்கு சரியாக கொடுக்கப்படவில்லை. சாதாரணமாக 50 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவன் கூட ப்ரொபேஷன் டாக்சு கட்டுகிறான். 5,000க்குள் வியாபாரம் செய்கிறவன் சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்டுகிறான். அப்படி உள்ள சிறு நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பாதிக்கிறது. அவர்களுக்கு அவசியம் விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் கஷ்டமேற்படும். அதேமாதிரி பர்சனல் கல்டிவேஷன் சம்பந்தமாய் சொல்லப்பட்ட வியாக்கியானம் பொருத்தமாக இல்லை. இதைக் கவனித்து தளர்த்தவேண்டும். தோப்பு, பிளான்டேஷன் இவைகளுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். நம் நாட்டுக்கு தென்னந்தோப்பு அவசியம். விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதால் பலருக்கு விருத்தி செய்ய உற்சாகம் ஏற்படும். செக்‌ஷன்கள் 58, 63-ஐ பார்த்தால் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடாக இருக்கிறது. நியாயவார சட்டப்படி நடக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இன்னொரிடத்தில் லைப் வரையிலும் பயிரிடுவோர்களை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்று இருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓக்களிடம் எவிக்‌ஷன் பெட்டிஷன் ஏராளமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. **Pro-landlord**-ஆக **R.D.O.** போன்ற அதிகாரிகள் பலர் இருக்கிறார்கள். இந்த சட்டம் வந்து விடும் காரணத்தினால் ஒரு தவணையில் செலுத்த தவறிவிட்டாலும் கூட விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தி விடுவார்களென்ற பயம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும் வரையில் இப்போதிலிருந்தே எவிக்‌ஷன் பெட்டிஷன்களையெல்லாம் நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்ற உத்தரவை சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் அனுப்பி வைக்கவேண்டும் அப்போதுதான் காங்கிரஸ் கொள்கைப்படி விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வழி ஏற்படும். இல்லாவிட்டால் விவசாயி சட்டப்படி ஐக்கோர்ட்டுக்குதான் வந்து தன் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளவேண்டும். இதற்கு இடமில்லாமல் **Executive instruction** போடும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் கிரேசிங்குக்காக நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை மனமார வரவேற்கிறேன். கால்நடை அபிவிருத்திக்கு இது மிகவும் அவசியம். நஷ்டயீட்டை எடுத்துக்கொண்டால், சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டுமென்று கண்டிருக்கிறது. எவ்வளவு தொகை சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும் என்று கணக்கு தெரியவில்லை. ஆகையால் நஷ்டயீடு சம்பந்தமாக நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவின்படி நிலம் யார் அடைகிறார்களோ அவர்கள் பணத்தை இரண்டு அல்லது ஐந்து தவணைகளில் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்வது நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அப்படி இல்லாமல் சர்க்காரே நஷ்டயீட்டைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று

19th April 1960] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

வந்தால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கொடுக்க வேண்டிவரும். அதனால் சர்க்கார் பொதுஜனங்களுக்கு செய்ய வேண்டுமென்ற மற்ற காரியங்களுக்கெல்லாம் தடை ஏற்படும். ஆகையால் குடிகளே காம்பென்சேஷன் கொடுப்பது நலம் என்று சொல்லி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri T. SAMPATH :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால் மிராஸ்தார்களும், நிலச்சுவாந்தார்களும் ஒரு சுரண்டல் கும்பல் என்று தவருக பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. நேற்று கூட ஒரு இரண்டு அங்கத்தினர்கள் இதைப் பற்றி சபையிலே குறிப்பிட்டார்கள். முதலில் இந்த மசோதா விரைவிலே வரவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப் பட்டவன் நான். ஆனல் இந்த மசோதாவில் சொத்து பாத்தியதை பற்றி குறிப்பிடுவதால் இதை நன்ருகப் பரிசீலனை செய்து சட்டமாக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கூட இதில் குறைகள் இருந்தால் அவைகளை அரசாங்கம் நன்ருகக் கவனிக்கும் என்று சொன்னர்கள். இது ஒரு மகிழ்ச்சிக்குறிய விஷயம். நேற்று பேப்பரிலே நம் நாட்டின் ஒரு தலை சிறந்த தலைவர் இந்த மசோதா சம்பந்தமாக குறிப்பிட்டக் கருத்து நம்மிடையே ஒரு பரபரப்பை உண்டு பண்ணுகிறது; இந்த மசோதா அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணனது இல்லையா என்ற ஒரு பிரச்னையை கிளப்பி விட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா அரசியல் சட்டத்திற்குப்புறம்பாக இருக்குமா என்ற அச்சம் எனக்கு ஏற்பட்டது. ஆகையால் நேற்று நானும் எனக்கு முன்னுல் பேசிய நண்பர் லாஸர் அவர்களும் இந்த மசோதாவை நன்ருக ஆராய்ந்து அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணனதாக இருக்கிறதா என்று புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தோம். இப்போது லாஸர் சொன்னது மாதிரி அரசியல் சட்டத்திற்கு முரண் ஆனதாக நிச்சயமாக இருக்க முடியாது என்ற முடிவிற்கு வந்தோம். அரசியல் சட்டத்தின் 31-வது பிரிவில் கண்டுள்ள பப்ளிக் பர்ப்பஸ் என்ற வார்த்தைகளை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு இந்த மசோதா சட்டவிரோதமென்று சொல்லக் கூடாது, அரசியல் சட்டத்தின் 19, 31, 38, 39 பிரிவுகளில் 38, 39, பிரிவுகள் க்ஷேம நல சர்க்கார் அமைப்பதற்கு வேண்டிய விஷயங்களைக் குறிப்பிடுகிறது. அதில் க்ஷேம நல அரசாங்கத்தை அமைப்பதற்கு ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறது. 19-வது ஆர்டிக்கிள் உட்பிரிவு 5-வது பிரிவில் லிமிடேஷன் என்ற வார்த்தை உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிரகாரம் தனிப்பட்ட நபருடைய சொத்துக்களை கட்டுப்படுத்த அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுடைய சொத்தில் அரசாங்கம் தலையிடுவதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வழியில் பார்த்தால் அரசியல் அமைப்பு சட்டத்திற்கு இந்த மசோதா முரணுக இருக்கவில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இருந்தாலும் பல பிரிவுகளை ஆராய்ந்துப் பார்த்ததில் ஒரு சில பிரிவுகள் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்பாடாக இருக்கின்றன. ஹிந்து லா, டிரான்ஸ்பர் ஆப் ப்ராபர்டி ஆக்ட், ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட் முதலியவைகளுக்கு சில பிரிவுகளுக்கு முரணுக இருக்கின்றன. பிரத்தியேக சலுகைகளை ஒரு சிலருக்கு மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சில பிரிவுகள் டிஸ்கிருமினேஷனுக இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் லாஸர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பல அதிகாரிகள் பல ஸ்தாபனங்கள் ஏற்படுத்த வகை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. லாண்ட் போர்ட், லாண்ட் டிரிபுனல், லாண்ட் கமிஷனர், சுகர் போர்ட் முதலிய பல ஸ்தாபனங்கள் இதனுல் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரி அமைக்கப்பட்ட டிரிபுனல் அதிகாரிகளின் முடிவுகள் பைனல் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. Civil கோர்ட்டுக்கு ஜுரிஸ்டிக்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. கனம் லாஸர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் ஒரு வேளை அரசாங்கம் இந்தக் கோர்ட்டுக்குக் கூட பயப்படுகிறதோ என்று சொன்னர்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கோர்ட்டின் அதிகாரத்தை பறிப்பது சரியல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். இதை **Ouster of Jurisdiction** என்று சொல்லலாம்

[Sri T. Sampath] [19th April 1960

அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவை 16 சாப்டர்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இதில் முதல் சாப்டர் டெபனிஷன் சம்பந்தப்பட்டவை. இதில் டேட் ஆப் தி கமென்ஸ்மெண்ட் ஆப் தி ஆக்ட் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது இந்த மசோதா 6-ம் தேதி பிரசுரிக்கப்பட்டது. இந்தத் தேதியிலிருந்து இந்த மசோதா அமுலுக்கு வரும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பொதுவாக சட்டங்களுக்கு ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட் கொடுக்காமல் இருப்பது நல்லது. அரசாங்கத்தின் நோக்கம் அதுவல்ல என்று அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இந்த மசோதாவில் பிரசுரம் ஆன தேதியில் இருந்து என்று சொல்வதில் ஒரு சங்கடமான நிலைமையை உண்டு பண்ணக் கூடும் நெருக்கடியை உண்டாக்கும். ஆகையால் இந்த மசோதா என்றைக்கு நிறைவேற்றப்படுகிறதோ அந்தத் தேதியில் இருந்து இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் 33-வது பிரிவில் R.D.O. or Authorized Officer-க்கு இந்த நிலச்சுவாந்தார்கள் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு அவர்களுடைய நிலங்களை ஏற்கெனவே பாகப்பிரிவினை அல்லது கிரயம் செய்து விட்டதாக கருதினால் அதை ரத்துசெய்வதற்கும், செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லுவதற்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவ்வாறு 33-வது பிரிவிலே அதிகாரம் கொடுத்திருப்பது ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட் கொடுப்பதற்கு வழி செய்வது போல் இடம் கொடுக்கிறது. இதனால் வியாஜ்யத்திற்கு அதிகப்படியான விவகாரங்களுக்கும் இடம் கொடுக்கும். ஆகையால் இந்தப் பிரிவை நன்றாக பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக 34-வது பிரிவை எடுத்துக்கொண்டால் இதில் டேட் ஆப் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் என்று இருக்கிறது. இது ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்டுக்கு முரண்பாடாக இருக்கிறது. இது சட்டப்படி செல்லாது என்று தான் நான் கருதுகிறேன். 43, 44-வது பிரிவுகளை எடுத்துக்கொண்டால் கோவில்களும், தர்ம ஸ்தாபனங்களும் எவ்வளவு நிலங்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிடுகின்ற கிளாஸ் ஸ்ரீ லாஸர் அவர்கள் சொன்னபடி இந்தப் பிரிவுகள் அரசியல் சட்டத்தின் 26-வது பிரிவுக்கு முரணாக யிருக்கும் என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்தக் கோவில் நிலங்களையும், தர்ம ஸ்தாபன நிலங்களையும், இந்த மசோதாவில் சேர்த்துக்கொண்டால் பெரிய வாதத்திற்கு இடம் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 43-வது பிரிவை எடுத்துக்கொண்டால் இது டிஸ்க்ரிமினேஷன் இருக்கிறது. காரணம் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு சலுகைகள் அதிகமாய் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு ceiling லிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரி போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்கும் சிங்கப்பட்டி போன்ற ஸானிடோரியங்களுக்கும் இவ்வித சலுகை கொடுக்க வேண்டும். கல்வி சம்பந்தப்பட்ட தர்மத்திற்கும் மற்றைய தர்மங்களுக்கும் வித்தியாசம் காட்டுவது discriminatory யாக இருக்கும். மசோதாவில் 57-வது பிரிவின் படி மிராஸ்தாரர்களுக்கு ஒரு சலுகை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இத்துடன் கூட 58-பிரிவைச் சேர்த்து இருப்பது சரியல்ல. 58-வது பிரிவிலே குத்தகைகாரர் உழவர்களுக்கு தனிச் சலுகை கொடுத்து அதற்கு மாறுதலாய் அந்தச் சலுகை 63-வது பிரிவில் மறுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மிராஸ்தாருக்கு பண்ணை வைத்துக்கொள்ள கொடுக்கப்பட்ட சலுகை தாராளமாக கொடுக்கப்படவில்லை. Personal Cultivation மிராசுதார்கள் விரும்பி நிலங்களை சாகுபடி செய்ய விரும்பினால் ஐந்து எக்கர் அளவில் நிலம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மிராசுதார்கள் வருமான வரி, சேல்ஸ் டாக்ஸ், ப்ரொபஷனல் டாக்ஸ் போன்ற வரிகள் செலுத்தினால் இந்த உரிமை அவர்களுக்குக் கிடையாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியல்ல என்று நான் எண்ணுகிறேன். திருச்சி ஜில்லா, கையேர்வாரந்

தார், மாட்டுவாரந்தார் சட்டத்தில் ப்ரபஷனல் டாக்ஸ் விஷயம் விவாதிக்கப்பட்டு அது தேவையில்லை என்று இந்தச் சட்ட மன்றம் முடிவு செய்தது. இதில் கூட இன்னொரு பாகுபாடு. ஏற்கெனவே பண்ணையில் வைத்த நிலங்களைக் கூட கணக்குக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அது சரியல்ல. பண்ணையில் இனி விரும்புகிறவர்களுக்கு நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ள இந்த ஐந்து எக்கர் நிலங்களை, நிபந்தனையில்லாமல் சலுகை கொடுக்கப்பட வேண்டும். அடுத்தாற்போல், 59-வது பிரிவைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள். அது, குடியானவர்களுக்கு ஆயுள் பாத்தியதை கொடுக்கக்கூடிய பிரிவு. இந்த மசோதாவில் இதை சேர்ப்பது சரியல்ல. இந்த உரிமையை அவர்களுக்கு பாதுகாப்புச் சட்டம் இயற்றப்பட்ட தருணத்தில் இந்த மாதிரியான பாதுகாப்பு கொடுக்க நாம் யோசனை செய்யவில்லை. கால வரை செய்து தான் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு மாறுதலாக இப்பொழுது இந்தப் பிரிவில் அவர்களுக்கு ஆயுள் கால பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 63-வது பிரிவைப் படித்துப் பார்த்தால் 59-க்கு முரணாகவே இந்தப் பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. நஷ்டயீடு சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். (பெல்) அதிலும் பாகுபாடு. வித்தியாசம் அதில் 5,000 ரூபாய்க்கு வருமானம் வருகின்றவர்களுககு 12 மடங்கு என்றும், அதற்கு அடுத்தாற்போல் அதற்கு மேல் வருமானம் உள்ளவற்றிற்கு 109 மடங்கு என்றும் குறிப்பிடப்பிட்டிருக்கிறது. அது சரியல்ல. நஷ்டயீடு கொடுப்பதில், எல்லோருக்கும் சமமாக கொடுக்கப்படவேண்டும். நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதில் வித்தியாசம் காட்டுவது சரியல்ல. அடுத்தாற்போல் விதி விலக்கு. கரும்பு சாகுபடிக்கு ப்ளானிங் கமிஷன் விதி விலக்கு பூராவாக அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு, ஒரு கட்டுப்பாடுடனேயே விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஒரு தனி ஸ்தாபனம், ஷுகர் போர்ட் என்று வைத்து அந்த ஸ்தாபனம் விசாரணை செய்து விதி விலக்கு அளிக்க லாயக்கு உண்டா இல்லையா என்று நிர்ணயம் செய்த பின்னர் தான் கம்பெனிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் நான் ஒன்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நல்ல மாதிரிப் பண்ணைகள் **well maintained farms** இருக்கின்றன. மாதிரிப் பண்ணைகளுக்கும் ஒரு விதி விலக்கு கொடுக்கலாம் என்று தான் நான் கருதுகிறேன்.

Mr. SPEAKER : டைமாகி விட்டது. இரண்டு நிமிடங்கள் தாண்டிப் போய் விட்டது. முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

Sri T. SAMPATH : வீட்டைச் சுற்றியுள்ள நிலங்களாக இருந்தால் அவைகளுக்கும் ஒரு தனிச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும், அவைகளுக்கும் ஒரு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பீஹாரில் இம்மாதிரி நிலங்களுக்கு பத்து எக்கருக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கூட, மைனர்களையும், விதவைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று தான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு விஷயத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டு விட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). 84-வது பிரிவு உபரி நிலங்களை எப்படி விநியோகப்படுத்துவது எப்படி பிரித்துக்கொடுப்பது என்ற பிரிவு, எவ்வளவு உபரி நிலம் கிடைக்கும், எப்படி அதை விநியோகம் செய்யப்போகிறார்கள் என்பது போன்ற விஷயங்கள் சொல்லப்படவேயில்லை. சட்டத்தில் சொல்வது தான் சரியென்று நினைக்கிறேன். விதிகளில் அமைப்பது சரியல்ல. மேலும் விதிகளைப் பின்பு அமைத்து 100-வது பிரிவில் இந்த 84-வது பிரிவு படி ஏற்படுத்தக்கூடிய விதிகளை சட்டமன்றத்தில் வைக்க தேவையில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியல்ல.

Clause 101 says—

'All rules made under this Act other than those made under section 84 and all orders made under section 100 shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature . . .'

(The hon. Member had not concluded his speech when the Hon. Speaker rang the time bell and called on Sri A. Govindasamy to speak.)

SRI A. GOVINDASAMY : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுகிற மசோதா, 1952-லே காங்கிரஸ் கொடுத்த தேர்தல் விக்ஞாபனத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டு இந்தச் சட்டம் உடனடியாக வரும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இது பற்றி கேட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் புலி வருகிறது மாதிரி ஒரு நாள் திடீரென்று வருமென்று ரெவின்யு அமைச்சர் சொல்லி வந்தார்கள். அந்தப் புலி வெளியே வர எட்டு வருடங்களாகியிருக்கிறது. அது எப்பேர்ப்பட்ட புலியாகயிருக்கும் என்பது பற்றி விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் தந்தார்கள். புலித் தோல் போர்த்திய பசுவாக இருக்குமென்று. அப்படியே வந்தாலும் பரவாயில்லை என்று எதிர்பார்த்தோம். பசு வந்தால் ஏழை விவசாயிகளுக்காவது நல்ல பால் கொடுக்குமே என்று அதை எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் பசுவிற்குப் பதிலாக காளை தான் வந்திருக்கிறது. காளையைக் கொண்டு உழுது, உழுது உழைக்கிறவன் என்றென்றும் கூலியாகவே இருக்கக்கூடிய அளவிற்குத் தான் இந்தச் சட்டம் உதவுகிறது என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலச் சட்டம் வருகிறது, வருகிறது என்று சொல்லி வந்தது. நமது சர்க்கார் நடத்தும் பஸ்களில் திருடர்கள் ஜாக்கிரதை, ரெயிலில் திருடர்கள் ஜாக்கிரதை என்று எழுதியிருப்பது மணிபர்ஸ் வைத்திருப்பவர்களை ஜாக்கிரதைப் படுத்த நினைப்பதோடு, திருடர்கள் உஷாராயிருக்க வேண்டுமென்று எச்சரிப்பது போல் இருந்தால், தங்களிடமுள்ள நிலங்களை எல்லோரும் பரவலாக பிரித்துக் கொண்டு விட்டார்கள். தஞ்சையில் ஒரு தனிப்பட்ட விவசாயி லட்சம் ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்ப் வாங்கினார் என்ற செய்தி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும் வந்தது. ஆனால் அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இந்தச் சட்டம் பிரேரேபிக்கப்பட்ட தினம் 6-4-60 இது அமுலுக்கு வருமென்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். உங்களுக்கு தைரியம் இருந்தால் 1952-லிருந்து இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருமென்று சொல்லக்கூடாதா ? அப்படி சொல்லுவதின் மூலம் ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்கு ஏழை விவசாயிகள் பயனடைய உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று வியாக்கியானம் செய்த அந்நிலை வரக்கூடிய அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க உங்களுக்கு என் தைரியம் இல்லை என்று நான் ஆட்சியாளர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த, சட்டத்தை எதிர்கட்சியில் இருக்கிற சுதந்திரக் கட்சி தான் எதிர்க்கும். அவர்களை, உங்கள் கொள்கை என்னவென்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கு அடிக்கடி கேட்டார்கள். ஆனால் ஆளும் தரப்பிலிருந்தே இரண்டு வித கருத்துக்கள், கொள்கைக் குழப்பங்கள் வந்ததை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. பழம் பெரும் காங்கிரஸ் தலைவர் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசியபோது உண்மை விவசாயியின் குரல் அதில் தொனித்தது. ஆனால் புதிதாக காங்கிரஸில் சேர்ந்தவர்கள், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்காக வாதாடுவார்கள் என்பது, கரிய கௌண்டர் பேசும்போது நல்ல முறையில் தொனித்தது. அது மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் தரப்பில் பேசிய கும்பகோணம் உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி, பட்டுக்கோட்டை உறுப்பினராயிருந்தாலும் சரி, அல்லது திருப்பூர் உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் மிராஸ்தார்கள் பக்கம் பேசினார்கள். சீர்காழி உறுப்பினர் முத்தையா, மணி, மாயவரம் உறுப்பினர் போன்றவர்கள் எல்லாம் ஏழைகள் சார்பில் இங்கு பேசினார்கள். முத்தையா அவர்களின் கருத்து இங்கு பிரதிபலிக்கும் அளவுக்கு அமைச்சர் அவர்களுக்கு தைரியம் இருந்தால் இச்சட்டத்தை திருத்தியமைக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை சிரசாக்கினை செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் மாயவரம் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசினார்கள். முழுக்க முழுக்க இதை தலைகீழாக மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைச் செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் நிர்ணயிக்கும்போது, விவசாய வருமான வரிபோடுகிறபோது எட்டு ரூபாய் வரி

19th April 1960] [Sri A. Govindasamy]

அடிப்படையில் வைத்து 12½ ஏக்கர் ஸீலிங் வைத்தார்கள். ஏன் இந்த உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்கும்போது 30 ஏக்கர் என்றும் ரூ 10 தீர்வை அடிப் படையில் நிர்ணயிக்க வேண்டும், மாற்றவேண்டும் என்று கேட்கி றேன். 12½ ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்றும் எட்டு ரூபாய் வரி என்றும் வைத்தால் ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்கு ஏழை விவசாயிகள் பயனடைவார்களே. ஏன் அந்தத் தைரியம் அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை என்று கேட்கிறேன். புள்ளிவிவரங்களை அள்ளி அள்ளி வீசுகிறவர்கள் இங்கு புள்ளி விவரம் கொடுக்கவில்லை. எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, 30 ஏக்கர் என்று ஸீலிங் வந்த பிறகு எவ்வளவு நிலம் உபரியாகும். உபரி நிலத்தினால் பயனடையும் மக்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்பது பற்றியெல்லாம் கணக்குகள் கொடுக்காததன் மர்மம் என்ன? நில அமைச்சர் அவர்கள் இது பற்றி தெளிவாக கூற வேண்டும். அதைச் சொல்லாததற்கு காரணம் இந்த அரசாங்கம் மிராசுதாரர்களைக் கண்டு பயப்படுகிறது என்று தைரியமாகச் சொல்ல முடியும். ஒரு சில தனிப்பட்டவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் பயந்து கொண்டு தான் தேயிலைத் தோட்டம், காப்பித் தோட்டம், கரும்புப் பயிரிட்டு பரவலாக நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பாரி கம்பெனி, வெள்ளைக் கார கம்பெனிக்கு பயப்படும் நிலையில் தான் இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது என்று எனக்கு துணிச்சலோடு கூற முடியும். புதிதாக ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிற, தஞ்சாவூரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற சர்க்கரை ஆலைக்கு பாது காப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நோக்கத்தோடு இப்படிச் செய்யப்பட்டி ருக்கிறது. கரும்பு சாகுபடியை நல்ல முறையில் விருத்தி செய்து நல்ல முறையில் அதிக உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்பதில் எனக்கும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உண்டு.

ஆனால் இங்கே வாதாடிய பட்டுக்கோட்டை உறுப்பினர் அவர்கள் இதன் காரணமாக சர்க்கரை உற்பத்திக்கு தடை ஏற்படக்கூடும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவ்விதம் ஒன்றும் ஏற்படாது. இவ்விதம் பதிவு செய்துக் கொடுப்பதின் மூலம்தான் உற்பத்தி பெருகும் என்பதை நான் சந்தேக மில்லாமல் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதல்லாமல் வெள்ளைக்கார கம்பெனிகளுக்கு மட்டும் பரவலாக எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னால் இந்த அரசாங்கம் கரும்பு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறதா அல்லது வெள்ளைக்கார முதலாளிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கிறதா என்பதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். விவசாய வருமான வரி போட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தபோது காப்பித் தோட்டங்களையும் தேயிலைத் தோட்டங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டார்கள். அப்போது 3,600 ரூபாய் வருமானம் வருகின்ற வர்கள் வரி கட்ட வேண்டும் என்று நாம் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது மட்டும் ஏன் இந்த காப்பித் தோட்டங்களுக்கும், தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கும் விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இவ்விதம் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கும், பாக்குத் தோட்டங்களுக்கும் விதிவிலக்கு கொடுக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த சர்க்கார் பாக்குத் தோட்ட முதலாளிகளுக்கும், தேயிலைத் தோட்ட முதலாளி களுக்கும் பயந்துகொண்டுதான் இந்தச் சர்க்கார் சட்டம் கொண்டு வருகிறதா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு போகம் விளையக் கூடிய நிலங்கள், இரு போகம் விளையக்கூடிய நிலங்கள் என்றெல்லாம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதோடு நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள நிலங்களைப்பற்றி யும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் நஷ்டஈடு கொடுக்கும் விஷயத்தில் எங்கள் தரப்பில் இருந்து பேசிய கனம் செல்வராஜ் அவர்கள் நெய்வேலிக்கு ஒரு சட்டமும், இங்கே ஒரு சட்டமும் என்று ஏற்படுத்துவது சரியா என்றுதான் கேட்டார். 12-00 noon.

ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்புப்படியும் இதை நாம் பார்க்க வேண்டும். 53-லியே இந்த சட்டம் வந்தது, அதே நேரத்தில் 47-வது ஆண் டிலேயே பல திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டன. இதையெல்லாம் ஒத்திட்டுப் பார்க்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கும் நஷ்டஈடு,

எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதை பார்த்து நிச்சயமாக ஏழை மக்கள் வரவேற்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் இந்த மசோதா, மீண்டும் செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகவிருக்கிறது. காங்கிரஸ் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே பல வருடக் கணக்காக இந்த சட்டம் கொண்டு வரப் போவதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்துகொண்டிருந்ததாக சொல்லப்படுகிறது. ஐந்து கமிட்டிகள் இதற்கு முன்னால் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. ராகாவேந்திர ராவ் கமிட்டி, சுப்பிரமணியம் கமிட்டி, இன்றும் திட்ட கமிஷன் போன்ற எத்தனையோ கமிட்டிகள் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்த பிறகும் இப்போது திரும்பவும் செலக்ட் கமிட்டிக்கு போகிறது என்று சொன்னால் இன்னும் இதை எதிர்ப்பவர்களுக்கு, அவ்விதம் எதிர்ப்பவர்கள் இன்னும் அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். சுதந்திரக் கட்சியில் போகக்கூடியவர்கள் இப்போதும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்குத்தான் முயற்சி செய்யப்படுகிறதோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் எவ்வாறு எல்லாம் இதை எதிர்ப்பவர்களுக்கு தற்காப்பு கொடுக்கலாம், இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் எவ்வளவு கால தாமதப்படுத்தலாம் என்று யோசிக்கிற அளவுக்கு இன்றைக்கு இது செலக்ட் கமிட்டிக்கு போகவிருக்கிறது. இதில் 45 அங்கத்தினர்கள் போடப்போகிறார்கள். இந்தக் கமிட்டியில் பெரிய மிராசுதார்களை எல்லாம் போட்டுவிடாதீர்கள் என்று சொன்னார்கள் பல அங்கத்தினர்கள். இவ்விதம் சொன்னவர்கள் அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கும் மாயவரம் உறுப்பினர் நாராயணசுவாமி அவர்கள் கூறினார்கள், பெரிய மிராசுதார்களை இதில் போடாதீர்கள் என்று. ஆளுகின்ற கட்சிக்குத்தான் இந்த கமிட்டியில் மெஜாரிட்டி இருக்க முடியும். ஏனென்றால் இந்த சபையிலிருந்து போடக்கூடிய 30 அங்கத்தினர்களில் 20 பேர்கள் ஆளும் கட்சியை சேர்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள். இதில் அதிகப்படியாக மிராசுதார்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்புக்கள்தான் இருக்கும் என்று எண்ணுகின்ற காரணத்தால்தான் ஏழை மக்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஏதாவது நன்மை கிடைக்குமா என்று சந்தேகம் ஏற்படுகின்றது. மிராசுதார் தரப்பிலேயே தாம் பேசுவதாக கனம் சம்பத் அவர்கள் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்தை நடத்தக்கூடாது என்ற முறையில் திருப்பூர் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். கூட்டுறவு முறையில்தான் நிச்சயமாக வெற்றி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கு கிடையாது. அதே நேரத்தில் கூட்டுறவு முறையில்தான் வெற்றி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை கனம் அமைச்சர் வெங்கட்ராமன் அவர்களுக்கு. இரண்டையும் நாம் இங்கு பார்க்கிறோம். ஒரே தினத்தில் இந்த இரண்டையும் நாம் இங்கு பார்த்தோம். அதோடு உபரியாக இருக்கும் நிலங்களை என்ன செய்வார்கள் என்பதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. இதில் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் உபரியாக கிடைக்கும் என்று இதில் சொல்லப்படவில்லை. நாங்கள் வேறு வழியில் விசாரித்த பொழுது சுமார் இரண்டு லட்சம் ஏக்கர்கள் கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. இந்த நிலங்கள் ஏழைகளுக்கு அல்லது உழுபவனுக்கே நிலம் என்ற அடிப்படையில் கொடுப்பதற்கு உறுதி சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன். அல்லது வேறு எந்த அடிப்படையில் இதை கொடுக்கப்போகிறார்கள் ? இதைத்தவிர குத்தகைகாரர்கள் இருக்கமாட்டார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையில் இந்த நிலைமை ஏற்படும் என்று அந்த தரப்பில் இருக்கின்றவர்கள் சொன்னார்கள். ஏழை மக்களுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்று தஞ்சாவூர் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் ராமாமிருத தொண்டைமான் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை நாம் ஞாபகப்படுத்திப் பார்க்கவேண்டும். ஆனால் அந்தத் தரப்பிலேயே இருக்கின்ற கனம் மகாலிங்கம் போன்றவர்கள் சர்க்கார் திட்ட கமிஷன் கருத்துக்களையும் மீறி நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதாக வாதம் செய்கின்றார், அதைப் பார்த்து உண்மையிலேயே நான் வருந்துகின்றேன். இந்தத் தரப்பிலிருந்து 10 ஏக்கர் அல்லது 15 ஏக்கர் என்று உச்ச வரம்பு கொண்டு வாருங்கள் என்று கேட்டு வாதாடுகின்ற நேரத்தில் ஏன் வீடுகளுக்கு வரம்பு கட்டக்

19th April 1960] [Sri A. Govindasamy]

கூடாது, என் சினிமாக்களுக்கு வரம்பு கட்டக்கூடாது, என் சினிமா கதை எழுதுபவர்களுக்கு வரம்பு கட்டக்கூடாது என்று கேட்கப்பட்டது அந்த தரப்பிலிருந்து. உண்மையில் நாங்கள் மனமார வரவேற்கிறோம். வீடு களுக்கும் உச்ச வரம்பு, வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு, சினிமாக்களுக்கு உச்ச வரம்பு என்று கொண்டு வர தைரியமிருக்குமானால் நீங்கள் கொண்டு வாருங்கள். அதே சமயத்தில் இம்மாதிரிப்பட்ட எல்லா தொழில்களுக்கும் பஸ் தொழிலேயும் தேசீயமயமாக்குவோம் என்று நீங்கள் திடமாக சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு பஸ் தொழிலே தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அந்தப் பக்கத்தில்தான் எதிர்ப்பு இருக்கிறது. காரணம் பஸ் முதலாளிகள் அதிகம் அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள், சினிமாவை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, சினிமா கொட்டகை நடத்துகின்றவர்கள் அந்தப் பக்கத்தில்தான் இருக்கிறார்கள், சினிமாவுக்கு கதை எழுதுகின்ற வர்கள்தான் இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எந்த தொழிலே எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, தேசீய மயமாக்குவதில் நாங்கள் என்றைக்கும் விரோதமாக இருந்ததில்லை, இதை எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இதே மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் கடைசியாக அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த பிரச்னையில் கொஞ்சம் கொழ கொழ என்று இருக் காமல், கொஞ்சம் தைரியமாக இருக்க வேண்டும். மிராசுதார்கள் என்ன சொன்னாலும் சரி, நான் ஏழைகள் பக்கத்தில்தான் இருப்பேன், அவர் களுக்கு வேண்டிய பாடுபட்டு, உழுபவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையில் இதை நடைமுறைக்கு கொண்டு வருவதற்கு பாடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, செலக்ட் கமிட்டியில் இதில் வேண்டிய திருத்தங்களை செய்து இதை நல்ல முறையில் கொண்டு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள் கிறேன். வணக்கம்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்பு கிறேன். இந்த சட்டமானது, இந்த நாட்டிலுள்ள ஜனநாயகத்தை காப் பாற்ற வேண்டும் என்பதோடு மட்டுமில்லாமல் காங்கிரஸ் மகாசபை ஏற் படுத்திய நிர்மாண திட்டங்களை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்பதோடும் மட்டுமில்லாமல், உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற முறையில், இந்த நாட்டில் உயர்ந்தவன் என்றும் தாழ்ந்தவன் என்றும் இருக்கக்கூடாது, அந்த நிலேயில்லாத ஒரு சோஷலிஸ சமுதாயத்தை நிறுவ வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்தச் சட்டத்தில் ஒவ்வொரு குடும்பமும் 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர்கள் வைத்துக்கொண்டு இருக்கலாம் என்று இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை நான் பொதுவாக வர வேற்றபோதிலும், இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிற 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்றி ருப்பதை இன்னும் சற்று குறைவான அளவில் கொண்டு வந்திருந்தால் இன்னும் திருப்தியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே இதைப்பற்றி பேசிய ஒரு சில அங்கத்தினர்கள், இப்போது இந்த நாட்டில் பலர் வைத்திருக்கும் நிலம் எல்லாம் அவர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக வைத்திருக்கக்கூடிய சொத்துக்கள், அவைகளுக்கு எல்லாம் உச்ச வரம்பு கட்டுவது என்பது நியாயமான காரியம் அல்ல என்ற முறையிலும் பேசினார்கள். அவர்களை எல்லாம் நான் கேட்டுக்கொள்வது, இவர்கள் எல்லாம் மூன் காலத்தில் எங்கேயிருந்து இந்த நிலத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்? வெள்ளேக்காரர் காலத்தில் யாரெல்லாம் அதிக மான அளவில் கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்களாக இருந்தார்களோ அவர் கள் தங்கள் தங்கள் பெயரில் நிலங்களை பட்டா போட்டு வைத்துக் கொண் டார்கள். இவ்விதம் அதிகமாக வைத்திருக்கின்றவர்களிடமிருந்து நிலத்தை எடுத்து, இந்த நாட்டில் ஏழைகளாக இருக்கின்ற மக்களுக்கு கொஞ்சம் கொடுத்து, அதன் மூலம் இந்த நாட்டில் உற்பத்தியை பெருக்கி, இந்த நாட்டில் பெருவாரியான அளவில் இருக்கின்ற ஏற்றத்

தாழ்வைப் போக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் அரசாங்கம் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. மேலும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் மக்கள் மத்தியில் பெரும் குழப்பம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்றும் பூச்சாண்டி காட்டிப் பேசினார்கள் சிலர். வெள்ளைக்காரர்கள் நம்மை ஆண்டு கொண்டிருந்த காலத்திலும் சிலர் மகாத்மா காந்தி அவர்களிடத்தில், வெள்ளைக்காரர்கள் பெரிய பெரிய துப்பாக்கிகள் எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்களே, பலம் பொருந்திய வெள்ளையனை எதிர்த்தால் மக்கள் நிலை என்ன ஆவது, அதோடு நாடு சுதந்திரம் அடைந்தால் ஆளும் திறன் இல்லையே என்றெல்லாம் கூறினார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட பேர்வழிகளுக்கு காந்திஜி கூறினார், என் பாரத நாட்டு மக்களின் சக்தியெல்லாம் 24 மணி நேரம் ஒன்று சேருமானால் ஒரு சிறிய கைத் துப்பாக்கிக்கூட இல்லாமல் வெள்ளையனை வெளியேற்ற முடியும் என்று கூறினார். அம்மாதிரியே மக்களின் சக்தி ஒன்று சேர்ந்ததால் வெள்ளைக்காரர்களை வெளியேற்ற முடிந்தது. அம்மாதிரி ஏழை மக்களின் சக்தி, பாட்டாளி மக்களின் சக்தி எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து உழுபவனுக்கே நிலம் வேண்டும் என்ற எழுச்சி ஏற்படுவதற்கு முன்பாக சமயோசிதமாக காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொண்டுவந்துள்ள இச் சட்டத்தை ஏழை மக்களின் சார்பில் வரவேற்கின்றேன். அதோடு இன்னும் சிலர் பேசுவதைப் பார்த்தால் இங்கே சுதந்திரா கட்சி அங்கத்தினர்கள் என்ற முறையில் பேசுகின்றார்களா, அல்லது ஜனநாயகக் கட்சி அங்கத்தினர்கள் என்ற முறையில் பேசுகின்றார்களா, என்ற நிலை எங்களுக்கு விளங்கவில்லை. மன்றத்திற்குள்ளே ஒருவிதமாகவும் மக்கள் மத்தியில் ஒருவிதமாகவும் நடந்து கொள்வது விந்தையாக இருக்கிறது. இப்போது நிர்ணயித்து இருக்கும் நஷ்ட ஈடானது மிகவும் அதிகம் என்றுதான் எங்களைப் போன்றவர்கள் கருதுகின்றோம். காரணம் லூயி பிஷப் என்ற ஆங்கிலேயன் காந்திஜீ அவர்களிடத்தில் சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டதற்கு காந்திஜீ கூறினார் யார் யார் நிலத்தில் உழுகின்றார்களோ அவர்களுக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்படும் என்றார். அதற்கு லூயி பிஷப் உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்றால் நிலம் படைத்த முதலாளிகளுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டுமல்லாவா ? என்று கேட்டார். உடனே காந்திஜீ என்னுடைய ஏழ்மையான நாட்டிலிருந்து எப்படி நஷ்டஈடு கொடுப்பது என்று கூறிமறுத்துப் பேசியிருக்கிறார். ஆனால் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் காந்திஜீ நஷ்டஈடு கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருந்த போதிலும் இந்த நாட்டில் ஜன நாயகத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும், சர்வாதிகாரம் கூடாது என்ற அடிப்படையில் நஷ்டஈடு கொடுக்க ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது வரவேற்கக்கூடிய அம்சமாக அமைந்திருக்கின்றது. ஆனால் இவ்வளவு அதிகப்படியான நஷ்டஈடு கொடுப்பது நல்லதல்ல என்று எங்களைப் போன்றவர்கள் கருதுகின்றோம்.

அதோடு இன்னும் உபரி நிலங்களை ஏற்கெனவே யார் யார் உழுது வருகிறார்களோ அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கப்படும் என்று கனம் உள் துறை அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் கூறியதை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கின்றேன். ஆனால் ஒரு சில இடங்களில் இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் குத்தகை சீட்டு எழுதாமலே குத்தகைக்கு உழுது விவசாயம் செய்து வருகின்றார்கள். அவர்களும் வாழக்கூடிய அளவில் 3 ஆண்டு, 5 ஆண்டு நிலம் உழுது இருக்கின்றானா ? பக்கத்தில் நிலம் உழுபவர்கள் சொன்னால் அதையும் சரி என்று ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கும் நிலம் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். அதோடு செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகும்போது இவர்களையும் பாதிக்காத அளவில் செய்ய வேடுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக நாம் இந்த உபரி நிலத்தை வினியோகிக்கும்போது தனிப்பட்ட முறையில் வினியோகம் செய்வதைக் காட்டிலும் கூட்டுறவு முறையில் கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்தால் நலமாக இருக்குமென்று கருதுகின்றேன். இந்த நாட்டில் கூட்டுறவு முறை கூடாது

19th April 1960] [Srimathi A. S. Ponnammal]

என்று சிலர் இங்கும், வெளியில் கட்சித் தலைவர் ஒருவரும் எதிர்த்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி எதிர்ப்பவர்களுக்கு நான் கூறிக் கொள்கின்றேன். யார் யார் ஏழைகள் வாழக்கூடாது என்று நினைகின்றார்களோ, ஏழைகளின் உழைப்பாகிய இரத்தத்தை உறிஞ்ச வேண்டுமென்று கருதுகின்றார்களோ, அதோடுமட்டு மல்லாமல் ஏழைகளுக்கு வட்டிப் பணம் கொடுத்து அதிக வட்டியை எதிர்பார்த்து தொடர் வட்டியும் வசூல் செய்து ஏழையின் வாழ்வைப் பாழாக்க நினைப்பவர்கள் தான் இந்தக் கூட்டுறவு முறையை எதிர்ப்பார்கள். கூட்டுறவினால் ஏழை மக்களுக்கு நல்ல பலன் ஏற்படும் என்று நாங்கள் நம்புகின்றோம். இந்த நல்ல திட்டத்தை விவசாயிகள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதாவது 10 ஏக்கர், 5 ஏக்கர், 4 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கக்கூடிய சிறு நிலச் சுவான்தார்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்ய முன் வருவார்களானால் அவர்களுக்கு, நம் அரசாங்கம் பல துறைகளில் சலுகை காட்டுகின்றது. உதாரணமாக கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்றால் 1/3 பாகம் இனாமாகவும், 2/3 பாகம் நீண்டகாலக் கடனாகவும் கிடைக்கிறது. பம்ப்செட் வைக்கவேண்டுமென்றாலும் 1/3 பாகம் இனாம், 2/3 பாகம் நீண்ட காலக் கடனாகவும் வசதி கிடைக்கிறது. அதோடு மாடு வாங்க வேண்டுமென்றால் பாதி இனாமாகவும் பாதி மான்யமாகவும் கிடைக்கிறது. இம்மாதிரியான சலுகைகளை அடைந்து உற்பத்தியும் பெருக்க கூடிய அளவில் கூட்டுறவு முறையில் வினியோகம் செய்தால் நல்லது என்று கருதுகின்றேன். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் செலக்ட் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்து அதற்கு வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக கரும்பு தோப்புக்கள், மலைத் தோட்டம் இவைகளுக்கெல்லாம் விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி எல்லோரும் சொல்லிவிட்டார்கள். இருந்தாலும் உணவு உற்பத்தியைக் காட்டிலும், சர்க்கரை அவ்வளவு முக்கியமில்லை என்றுதான் கருதுகின்றேன். பட்டணங்களில் வாழ்கின்றவர்களுக்கு வேண்டுமானால் சர்க்கரை அதிகம் தேவைப்படும். ஆனால் எங்களைப்போன்று பட்டிக்காடுகளில் வசிப்பவர்களுக்கு அவ்வளவு தேவையில்லை. அதோடு பட்டணத்தைக் காட்டிலும் கிராமப் புறங்களில்தான் அதிகம் மக்கள் வசிக்கிறார்கள் என்பதையும் ஞாபக மூட்ட விரும்புகின்றேன். ஆனபடியால் கரும்புக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்றுதான் கருதுகின்றேன். கரும்புக்கு விதி விலக்கு மாத்திரமல்லாமல் பாக்குத் தோப்புக்கும் விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வருடத்திற்கு 1 லட்சம் 2 லட்சம் ரூபாய், என்று குத்தகைக்கு விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலை கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இருக்கிறதென்று நினைக்கின்றேன். இம்மாதிரி 1 லட்சம், 2 லட்சம் என்று குத்தகைக்கு விடக்கூடியவர்களுக்கு நாம் வருமானவரி அதிகம் போட்டால்கூட ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமுதாயத்தை உண்டாக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில் இதற்கும் விதி விலக்கு இல்லாமல் செய்திருக்கலாம். திட்டமில்லாத எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் 15 ஏக்கர் வரம்பு வைக்க வேண்டும். அதோடு பஸ் தொழிற் சாலை, மில் இவைகளுக்கெல்லாம் ஏன் வரம்பு கட்டவில்லை என்று கூறினார்கள். அவர்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்கின்றேன். ஒரு கட்டிடத்தில் ஏறவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு படியாக ஏறவேண்டுமேயல்லாது எடுத்த எடுப்பில் மேல் படியை அடைந்துவிட முடியாது. அதே போன்றுதான் ஒரே சமயத்தில் எல்லாக் காரியங்களுக்கும் வரம்பு கட்டினால் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் நடத்துவது மிகவும் சிரமம். அதோடு ஊர் இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம் என்று கூறுவது போல ஒரே காலத்தில் பல சட்டங்களை கொண்டு வருவதால் பலன் அளிக்காது என்பதை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் உணர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக பெண்களுக்கு ஸ்திரீதன சொத்து. ஒரு குடும்பம் என்று இருந்தால் அதிலே ஆண் வேறு, பெண் வேறு அல்ல. ஆண்-பெண்-குழந்தைகள் எல்லோரும் சேர்ந்துதான் ஒரு குடும்பம். அதாவது

கணவனுக்கு 30 எக்கர் நிலமிருந்து மனைவிக்கும் 50 எக்கர் நிலமிருந்தால் இப்போதிருக்கிற சட்டப்படி கணவன் நிலத்தோடு மனைவியிடமிருக்கும் ஸ்திரீதன நிலத்திலிருந்து 10 எக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் பெண்ணிற்கு இருக்கும் ஸ்திரீதன நிலத்திலிருந்து 30 எக்கரும் அதோடு கணவன் பெயரில் இருக்கும் நிலத்திலிருந்து 10 எக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று என் வைக்கக்கூடாது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கின்றேன். அதுமாத்திரமல்லாமல் கல்யாணமாகாத பெண்களைப்பற்றி இதில் குறிப்பிடவே இடையாது. நியாயமாகப் பார்த்தால் கல்யாணமாகாத பெண்களுக்குத்தான் அதிகச் சலுகை காட்டவேண்டும். காரணம் அவர்கள் காலமெல்லாம் கன்னியாகவேயிருந்து வரக்கூடியவர்கள். பிற்காலத்தில் கஷ்டமில்லாமலும் வாழ வேண்டுமென்றால் இவர்களுக்கும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து இவர்களுக்கும் வழிவகை செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

கடைசியாக கோவில் நிலங்களைப் பற்றியும் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவில் பராமரிப்பிற்காக 200 எக்கர் நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. கோவில் நிலங்களை ஒரு சில பணம் படைத்த பெரியவர்கள் (ஆப்ஸென்டீ லாண்ட்லார்ட்ஸ்) என்று கூறுவார்களே, அந்தப் பெரியவர்கள் 10,000 எக்கர் 20,000 எக்கர் என்று குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு அவைகளை சப்-லீஸிற்கு விட்டு மேலும் மேலும் தங்களின் பணத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டே போகிறார்கள். இந்த மோசமான நிலையைப் போக்கி ஏழைகளுக்கும் பிழைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமானால் இப்பேர்பட்டவர்களுக்கு குத்தகைக்கு விடுவதையோ அல்லது லீஸிற்கு விடுவதையோ கட்டாயமாக நிறுத்த வேண்டும். கோவில் நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்ய அனுமதி தரவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று கூக்குரல் கிளப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிக சக்திகள் உருவாகி வருவதற்குள் நல்ல முறையில் சட்டங்கள்களைச் செய்து ஏழை மக்களின் வாழ்வை உயர்த்த வகை செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்வதோடு ஏழை மக்கள் அமைச்சரையும் காங்கிரஸ் மகா சபையையும் மறக்காமல் இருப்பார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* **Sri A. NESAMONY** : Mr. Speaker, much has been said about this legislation, and the drawbacks that exist in it from the point of view of a lawyer have been ably pointed out by hon. Members Sri S. Lazar and Sri T. Sampath. I do not want to reiterate those arguments, but to confine myself to the clauses in this Bill which affect the transferred territory and also the exemptions contemplated in favour of religious institutions. As a body, Sir, we, M.L.As., who represent the transferred territory have been charged with questioning the authority of the Government of making appointments or taking disciplinary action against any officer and things like them. Now, whatever we do, we do in the interests of the people who have elected us to this House. We have nothing personal to gain by advocating the cause of any individual. We are only interested in the welfare of the people who have selected us to serve them. In that way, I would like to analyse the clauses in the Bill that relate to the transferred territory.

Sir, I now refer in particular to clauses 55 and 56 of the Bill under discussion. It is stated in clause 55 (1), ' The Settlement Officer shall effect within a period of two years from the date of the publication

19th April 1960] [Sri A. Nesamony]

of this Act ryotwari settlement of every land in the transferred territory and . . . in accordance with a settlement notification framed and published by the Government for the purpose . . . ' In sub-clause (2) (*a*) of the same clause, it is stated ' the rates of assessment set out in the resettlement notification in force on such date and in such district as may be specified by the Government '. In sub-clause (4), it is stated ' Neither the settlement notification nor any order passed in pursuance thereof shall be liable to be questioned in any Court of Law.' Sir, I have gone through the Statement of Objects and Reasons and also the Notes on Clauses.

(Deputy Speaker in the Chair.)

Neither in the Statement of Objects and Reasons nor in the Notes on Clauses anything has been said as to why ryotwari settlement should be introduced in the transferred territory under cluase 55. As a result of this clause, the Jenmikaran Settlement Act, the Land Assignment Act, the Basic Tax Act and the Settlement and various other Acts which relate to lands in the transferred proclamation territory would be set at nought by an order of notification issued by the Government. Now, this notification cannot be challenged in a Court of law. In sub-clause (2) (*a*), it is stated ' the rates of assessment—set out in the resettlement notification in force on such date and in such district as may be specified by the Government '. Does this indicate that the Government are bent upon enhancing the land tax in that area ? If that be so, I submit that unless all those legislative measures now in force in that transferred territory are scrapped from the Statute Book, it could not be done. Now, the question will arise, whether the Government, by a notification, can abrogate an Act passed by a Legislature. This is a matter for serious consideration. I am sure that a notification cannot set at nought all the previous laws in force in the transferred territory. Unless an Act is passed in the Legislature for the purpose, the laws in force in the transferred territory could not be set aside. Probably, with a view to enhancing the land tax, they want to introduce ryotwari settlement in the transferred territory. Now, what is urgently needed therefore is the enfranchisement of land. It is for the Goevrnment to take that matter into consideration immediately.

The Sri Pandaravagai lands over which the Padmanabha Swamy temple has right should be enfranchised. This tenure was included in the Special Rights in Land Abolition Act of the former Travancore-Cochin State. But since this area happened to be transferred territory, the provisions relating to the Sri Pandaravagai lands were deleted and only so far as cognate tenures were concerned, the Act became law in the former Travancore-Cochin State. These lands should be enfranchised at the capitalised value of 16-2|3 of the annual rent as agreed to by His Highness the Maharaja and the Legislature. Similarly, as regards the Kandukirishi lands which belong to his Highness and surrendered to Government, they should be enfranchised by payment of 8-1|3 of the value in the case of Kandukirishi pattom lands and 16-2|3 in the case of Thanathu lands. But no steps have been taken by this Government to enfranchise these lands so as to secure them to the tiller. Legislation in this regard is long overdue and either in this Bill or in a separate Bill provision have to be made for the enfranchisement of these lands.

It has been stated on the floor of this House that people in 'kudiyiruppus' are being evicted and that tenants are losing their property by such evictions. The same problem exists in Kanyakumari district also. People occupying 'kudiyiruppus' on Government lands should be protected. If they are landless, they must be given lands elsewhere to construct huts to live in instead of being evicted at will. This is an urgent necessity at the present moment when we are trying to give land to the poor.

Next, I wish to say a few words on exemption in favour of trusts. The Bill as it is does not take note of the present organisation of churches in the matter of fixing of ceilings. I wish to state that the various denominations of Christians are coming together and one such coming together is the Organic Union of the Methodist Church, the Anglican Church and the South India United Church, as was referred to by Dr. Mathuram. The properties of these Missions are held by Corporations registered in foreign countries. Foreign missions are coming forward to have the properties transferred to the Indian church through an association created in India. The Church of South India which comprises several denominations has formed the C.S.I. Trust Association to that end. But they are bare trustees. They simply hold the properties of the fifteen Dioceses. The properties are actually administered by the fifteen Dioceses. It has to be considered whether the ceiling should be effected at the C.S.I. level or at the level of the fifteen Dioceses. The C.S.I. Trust Association holds properties of these Dioceses which are spread over the four southern States of Andhra, Mysore, Kerala and Madras and a portion of Ceylon. If the ceiling is effected at the C.S.I. Trust Association level, it may so happen that foreign Missions would not come forward to transfer the properties to the Indian Church. That will retard the progress of churches here. At the same time, it will adversely affect various charitable institutions run with the aid of rents, etc., from the properties.

With these few remarks, I welcome this Bill and I believe that when the Select Committee sits to consider the Bill in its various aspects, it will consider the case of transferred territories also.

* **Sri P. S. SANTHANAM**: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நில உடைமை உச்ச வரம்பு மசோதாவின் பேரில் என் கருத்துக்களைச் சொல்லப் பிரியமுடையவனாக இருக்கிறேன். உண்மையிலேயே இந்த மசோதாவானது உழைப்பாளியின் ஊதியத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டக் கூடியதாகத்தான் அமைந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த நாட்டில் சில நிலச் சொந்தக்காரர்களும் ஜமீந்தார்களும் நாட்டின் ஜனத்தொகையில் 1/6 பகுதியினரான தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை, விவசாய மக்களை, பல விதத்திலும் வதக்கி வாட்டி வந்திருக்கின்றனர். வெள்ளையர் இருந்த காலத்தில் வெள்ளையர் ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடிய காங்கிரஸ் மகாசபையினர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பார்த்து, விவசாயிகளைப் பார்த்து, "எ விவசாயிகளே! நாம் ஒன்றுகூடி இந்த வெள்ளையரை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றினால், பிறகு எங்கள் ஆட்சியில் நாட்டில் உள்ள நிலங்கள் எல்லாவற்றையும் உழுபவர்களுக்கே சொந்தமாக்குகிறோம். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம், எனவே மங்களகரமான மஞ்சள் பெட்டியில் உங்கள் ஓட்டுக்களைப் போடுங்கள்" என்று தெருக்களிலும் பட்டிதொட்டிகளிலும் சொல்லி வந்தார்கள். அன்று காங்கிரஸ்காரர்கள் அவ்வாறு "உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம்" என்று சொல்லி வந்தார்கள். "நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து வெள்ளையரை நாட்டை

விட்டு வெளியேற்றினால், பிறகு எங்கள் ஆட்சியில் நாட்டில் எல்லோருக்கும் உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், தங்க இடமும் கொடுப்போம். எனவே எங்கள் மஞ்சள் பெட்டியிலேயே ஓட்டுப் போடுங்கள்" என்று அன்று காங்கிரஸ்காரர்கள் பாமர மக்களிடம் சொன்னார்கள். பாமர மக்களும் அவ்வாறே மஞ்சள் பெட்டியில் வோட்டுப் போட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் தேர்தலில் வெற்றி கண்டார்கள். அப்போது வெள்ளையர்கள் அதைப் பார்த்தவுடன் இந்த நாட்டில் ஏழை விவசாயிகள் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டார்கள். அப்போது காந்தி மகான் "இந்த நாட்டில் ஏழை என்றும் பணக்காரர் என்றும் மக்கள் வித்தியாசமான நிலையில் இருக்கக்கூடாது. மக்களில் தோட்டி என்றும் தொண்டமான் என்றும் யாரும் இருக்கக்கூடாது. எல்லோரும் சமம்" என்ற தத்துவத்தைப் பரப்பினார்கள். அப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னதையெல்லாம் மக்கள் உண்மையிலேயே நம்பினார்கள். அதே போல 1957-ம் வருடம் தேர்தல் நடந்தபோது காங்கிரஸ்காரர்கள் "உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம். எங்களுக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள். எங்கள் ஆட்சியில் நாங்கள் நாட்டிலுள்ள நிலங்களையெல்லாம் நிலமில்லாத உழைக்கும் விவசாய மக்களிடையே பகிர்ந்து கொடுப்போம்" என்று சொன்னார்கள். இந்த மசோதாவிலுள்ள குறைகளை நான் சட்ட ரீதியாக எடுத்துப் பேச விரும்பவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் பாமர மக்களை ஏமாற்றியதை இந்த மன்றத்தில் நான் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இவர்கள் பாமர மக்களைப்பார்த்து "அதிகாலையிலிருந்து மாலை வரையில் நிலத்தில் உழைக்கும் நிலமில்லா விவசாயிகளே! நீங்கள் காளை மாட்டுச் சின்னத்தில் ஓட்டுப் போடுங்கள். உங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கிறோம். உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம்" என்று சொன்னார்கள். மக்களும் அவர்களுக்கு ஓட்டுப் போட்டார்கள். இப்போது நாடு சுதந்திரமடைந்து 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே நாம் மாமன்னர்களாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மன்றத்திலே இப்போதுதான் நில உடைமை உச்சவரம்பு மசோதா வந்திருக்கிறது. இது உண்மையில் உழைப்பாளிகளின் ஊதியத்தைக் குறைக்கும் உச்சவரம்பு மசோதாவாகத்தான் இருக்கிறது. உழைப்பாளியின் ஊதியத்தைக் குறைப்பதற்குத்தான் இந்த மசோதா உதவுமே தவிர, உழைப்பாளிகள் நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு உதவக்கூடிய ஷரத்து இதில் ஒன்றும் இல்லை. "நாங்கள் ஆட்சி பீடத்திற்கு வந்தவுடனேயே, நாங்கள் சட்ட சபையில் மெஜாரிடியினராக வருகிற முதல் தருணத்திலேயே ஜமீந்தார்களை ஒழித்து விடுவோம். ஜமீந்தார்கள்களின் நிலங்களை நிலமில்லா ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்போம். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம்" என்று ஆளும் கட்சியினர் நாட்டில் பாமர மக்களிடம் அந்தக் காலத்தில் சொல்லி வந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் அவர்கள் "வந்தே மாதரம்" (வந்தே ஏமாத்திரம்) என்று சொன்னதுபோல "உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம்" என்று சொல்லி "மங்களகரமான மஞ்சள் பெட்டியில் ஓட்டுப் போடுங்கள்" என்று சொன்னபோது, பாமர மக்கள் மஞ்சள் பெட்டியில் ஓட்டுப்போட்டார்கள்.

ஜமீன்தார்களை ஒழித்து விட்டு அங்குள்ள நிலங்களை ஏழை விவசாயி 12–30 p.m.
களுக்குக் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த ஜமீன் நிலங்கள் எல்லாம் உண்மையிலேயே ஏழை விவசாயிகளின் கையில் போய்ச் சேரவில்லை. அதேபோன்று இன்று நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்படும் இந்தத் தேதிக்கு 3 வருஷங்களுக்கு முன் வரை நிலங்களை மாற்றம் செய்யவோ, கிரயம் செய்யவோ கூடாது என்று சட்டத்திலே விதி இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் உண்மையிலேயே இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்க முடியும். இப்போது பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் எல்லாம் தங்களுடைய நிலத்தைப் பிரித்து எழுதி வைத்து விட்டார்கள். ஏதோ மாமன், மச்சான், உற்றார், உறவினர் என்று எழுதி வைத்து விட்டார்கள். ஆண்டவன் மீது, பள்ளிக்கூடத்தின் மீதெல்லாம் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். யானைக்கு அல்வா, புலிக்கு புல் வாங்கிபோட்டது போல கணக்கு எழுதி

இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கெல்லாம் ட்ரஸ்டிகளாக இவர்களே இருந்து கொண்டு அதை அனுபவித்து வருகிறார்கள். உதாரணமாக, திருவண்ணாமலையில் காத்தாயி அம்மாள் என்று ஒருத்தி இருந்தாள். அவள் 50,000 ரூபாய்ச் சொத்தைக் கோயிலுக்கு எழுதி வைத்து விட்டாள். அந்தக் கோயிலேலே மகன் ட்ரஸ்டி. ஆகவே, அவர்களே அந்தச் சொத்தின் வருமானத்தை தங்களுடைய உபயோகத்துக்குப் பயன்படுத்துக் கொள்கிறார்கள். உண்மையிலேயே பார்க்கப் போனால் இந்த உச்ச வரம்பு ஏழை விவசாயிகளைப் பாதிக்கக் கூடிய அளவுதான் இருக்கிறது. இது நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு அல்ல. விவசாயிகளின் உழைப்புக்கு உச்ச வரம்பு; விவசாயிகளுக்குக் கூலி கொடுப்பதில் உச்ச வரம்பு. எதற்கு உச்ச வரம்பு கட்டினால் நாட்டிற்கு நன்மை ஏற்படும்? முதலாளித்துவத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும். பெரிய பெரிய மில் முதலாளிகளுக்கும், பஸ் முதலாளிகளுக்கும் உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும். ஒருவனுக்கு 3 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் சொத்து இருக்கக் கூடாது என்று உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும். பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டினால் அவன் அந்த நிலங்களையெல்லாம் விற்று விட்டு சென்னையில் வந்து 1 லட்சம் ரூபாய், 50 ஆயிரம் ரூபாய் என்று 4 பங்களாக்களை வாங்கிப்போட்டு விடுகிறான். அந்த நிலைமையில் இது ஏழைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய சட்டமே தவிர இதனால் ஏழைகள் ஒருவித நன்மையையும் அடையப் போவதில்லை. இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகும்போது, இந்தச் சட்டம் இங்கே கொண்டு வரப்பட்ட தேதிக்கு 3 வருஷங்களுக்கு முன் உள்ள வரை ஒரு கால கட்டத்தை நிர்ணயித்து அந்தத் தேதிக்குப் பிறகு நிலத்தை மாற்றியிருந்தாலோ, விற்றிருந்தாலோ அது செல்லாது என்று சொல்லி இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கினால் ஏழை விவசாயிகளும், பாமர மக்களும் வாழ முடியும் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **Sri M. G. SANKAR**: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உச்ச வரம்பு மசோதாவை நான் மனமார வரவேற்கிறேன். பல காங்கிரஸ் மெம்பர்களும், எதிர்க்கட்சி மெம்பர்களும் இதற்கு விரோதமாகப் பேசினார்கள். அது கண்டு ஓரளவு வருந்துகிறேன். முக்கியமாக, காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்கள் ரொம்ப மனதிற்கு விரோதமாகவே பேசினார்கள். முக்கியமான காரணம் என்னவென்று நான் சொல்வதைக் கூட மன்னிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்கு நிலத்தில் அனுபவம் இல்லை. நான் ஒரு சிறு நிலச்சுவான்தார். பரம்பரை நிலச்சுவான்தார் அல்ல. என்னுடைய காலத்திலே நிலங்களை வாங்கி அதைச் சீர்திருத்தி ஓரளவு அனுபவத்தை நான் பெற்றிருக்கிறேன். ஒரு சமயம் பழைய மிராசுதார்களுக்கு வேண்டுமானால் அனுபவம் இல்லாமல் இருக்கலாம். வீட்டிலே இருந்து கொண்டு பண்ணையாட்களை வைத்து அவர்கள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்திருக்கலாம். ஆனால் நான் ஒவ்வொரு நாளும் நான் விவசாயத்தைக் கவனித்து வருவதால் ஓரளவு அனுபவம் எனக்கு உண்டு. அரசாங்கம் நல்ல முறையில் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். பத்தாயிரம் ரூபாய் வருமானம் இருந்தால் போதுமானதுதான். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் 4 ரூபாய் தீர்வைக்குக் கீழ் உள்ள நிலங்கள் பல இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியை அமைச்சர் அடிக்கடி பார்த்திருக்கிறார்கள். எப்போதும் பஞ்சந்தான். வருஷா வருஷம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பிரதேசத்தைப் பார்த்து பஞ்ச நிவாரணம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அங்கு மழை பெய்து விளைந்தால் 30 ஏக்கருக்கு வருஷத்திற்கு 3,500 ரூபாய் வரும். புஞ்சையில் சாதாரணமாக ஒன்றுமே வராது. தண்டத் தீர்வை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பூதானத்திற்காகப் பல நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் கொடுத்தேன். இன்றுவரை அந்த நிலங்களில் பயிர் செய்ய முடியவில்லை. அந்த நிலங்களுக்குத் தண்டத் தீர்வையை நான் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த விதமான தாலூகாக்கள், சங்கரன்கோயில், தென்காசியில் ஒரு பகுதி, திருச்செந்தூரில் ஒரு பகுதி, நாங்குனேரியில்

19th April 1960] [Sri M. G. Sankar]

முழுவதும் ஆகும். இதைப் பற்றி நம்முடைய செலக்ட் கமிட்டி நல்ல முறையில் பரிசீலித்து இந்த எக்கரைக் கூட்ட வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்னால் ராஜாக்கள், ஜமீந்தார்கள், இனாம்தார்கள் மட்டப்படுத்தப் பட்டபோது நிலச்சுவாந்தார்களெல்லாம் ஓரளவு சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். இப்பொழுது நாம் ஓரளவு மட்டப்படுத்தப்பட்டு வருவதைக் கண்டு ஒரு சில மக்கள் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். இதைப்போல் மற்றவர்களைக் கண்டு எனக்கும் பொறாமையாகத் தான் இருக்கிறது. நானும் ஒரு பெரிய பஸ் சொந்தக்காரராகவோ, பெரிய மில் சொந்தக்காரராகவோ வியாபாரியாகவோ இருந்திருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கலாமே என்று நினைக்கிறேன். அவர்களையும் கூடிய சீக்கிரம் மட்டப்படுத்தினால் மற்ற மக்களுக்கும் சந்தோஷம் வரும். அதைக் கட்டாயமாக நம்முடைய அரசாங்கம் சில வருஷங்களில் கொண்டு வருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நான் சினிமாக் கொட்டகை வைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நானும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். சினிமாவை வேண்டுமானாலும் கொடுத்து விடுகிறேன். எங்களுக்கு வாழ வசதி இருந்தால் போதும். எங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்கவும், நாங்கள் வாழவும் வசதி ஏற்படும்படி வரும்படி வந்தால் அதுவே போதுமானது.

இன்று நான் பஸ்ஸில் வந்துகொண்டிருந்தபோது, ஒரு சிலர் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். டவுனில் ஏராளமான கட்டிடங்கள் இருக்கின்றனவே, அவற்றுக்கும் "ஸீலிங்" இல்லையா என்று பஸ்ஸில் வரும் சாதாரண மக்கள்—நம்முடைய எம்.எல்.ஏ.க்கள் அல்ல—பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கும் கூடிய சீக்கிரம் ஒரு முடிவு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

வாஸ்தவத்திலே மந்திரிகள் கூட ரூ. 1,500 சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். மற்ற ஆபீசர்கள் இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் என்று சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தும் "ஸீலிங்" வந்தால்தான் எங்களுக்கும் சந்தோஷமாக இருக்கும்.

இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடப்போவதால், இப்பொழுது நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. சில நிமிஷங்கள் இங்கே பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய சொற்பொழிவை நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri V. VEDAYYAN** : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து நான் ஒரு சில கருத்துக்கள் கூறுகின்றேன். இது உண்மையிலேயே ஒரு மிகச் சிறந்த மசோதாவாகும். சமுதாயத்திலும், அரசியலிலும், கிராமப் பொருளாதாரத்திலும் ஒரு பெரிய புரட்சியை உண்டாக்கக்கூடிய மசோதா இது என்றால் மிகையாகாது.

எத்தனையோ சட்டங்கள், நிறைவேற்றிய பிறகு கூட ஏதோ அலமாரியில் தூங்குகிற நிலையில் இருக்கும். ஆனால், சட்டமாவதற்கு முன்பே அமுலாக்கப்பட்ட மசோதா ஒன்று உண்டு என்று சொன்னால், அத்தகைய சிறப்பு இந்த மசோதாவுக்குத்தான் உண்டு. நம்முடைய சட்டத்தின் முக்கியமான கருத்து, நில உடமை பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்பது. அந்த ஒரு கருத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், உண்மையிலேயே இப்போதே பரவலாக்கப்பட்டு விட்டது என்று சொல்லலாம். எத்தனையோ ஏழை, எளிய விவசாயிகளுக்கு 'இன்னும் இந்த ஸீலிங்'குக்கு உட்பட்டு, இருபது ஏக்கர் என்ற அளவிலே வைத்து பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எத்தனையோ பேர், ஸ்டாம்ப் வாங்கிக் கொடுத்தால் அவர்களுக்குக் கூட சாஸனம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அந்த அளவில் இது ஒரு பெரிய முக்கியமான, சிறப்புடைய மசோதா என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

இதற்கு ஏன் '**Retrospective effect**' கொடுக்கக்கூடாது என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். அது சரியல்ல நம்முடைய ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் 'ஹெல்த்' அமைச்சரும் கூட. ஒரு மனிதனுக்கு முதலில் ஒரு வியாதி வரும் என்றால், அவனுக்கு சர்க்கரை அதிகமாக இருக்கிறது, உப்பு அதிகமாக இருக்கிறது, இன்ன வியாதி வரும் என்று வைத்தியர்கள் முதலில் சொல்வார்கள். அப்படிச் சொல்வதை வைத்துக்கொண்டு, ஆகார கட்டுப்பாடுமூலம் குறைக்க வேண்டியதை குறைத்துக்கொள்ளாவிட்டால், ஊசிபோடுவோம், மருந்து கொடுப்போம், ஆபரேஷன் பண்ணுவோம் என்று சொல்வார் அந்த வைத்தியர். ரெவினியூ அமைச்சரும், ஹெல்த் அமைச்சருமாக இருக்கக்கூடிய நமது அமைச்சர் அவர்களும், சட்டம் வருவதற்கு முன்பே சரியான லிமிட் என்னவென்று சொல்லிவிட்டு, இதற்குள்ளே குறைத்துக்கொள்ளாவிட்டால் அதற்கு மேலேதான் நாங்கள் மருந்து கொடுப்போம், ஊசி போடுவோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்களும் குறைத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அந்த முறையில் இது ஒரு சிறந்த நல்ல முறை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல், வியாதியஸ்தரைப் பிடித்து உடனே ஆபரேஷன் செய்து அறுக்க வேண்டுமென்றால், அது முறையாகாது. அவகாசம் கொடுத்து கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நல்லதொரு மசோதாவாகும் இது.

அது மாத்திரமல்ல. முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று சொல்லியிருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தக்க அம்சமாகும். முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பது கூடாது, பத்து, பதினைந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் கொடுத்து விட்டால் போதும் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் உண்மையிலேயே விவசாய உற்பத்தி அதிககப்படுவது பெரும்பாலும் பாதிக்கப்படும். இப்பொழுது சாதாரணமாக, முப்பது ஏக்கர் என்றால், அங்கே படித்த பட்டதாரியோ அல்லது ஒரு நிலப் பிரபுவோ தன்னுடைய சக்தி, அனுபவம், அறிவு எல்லாவற்றையும் பயன்படுத்தி, வேறு தொழில் செய்யாமல், விவசாயத் தொழிலை மாத்திரம் பார்த்து விவசாய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும். அப்படியில்லாமல், பத்து, பதினைந்து ஏக்கர் என்ற அளவுக்குக் குறைத்து நிர்ணயித்துவிட்டால், அவன் இதுவரைக்கும் நல்ல வசதியோடு வாழ்ந்து வந்ததன் காரணத்தால், குறைந்த அளவு நிலத்திலிருந்து வரும் வருமானம் அவனுடைய தேவைக்குப் போதாது என்ற காரணத்தால், வேறு தொழில்களை நாடி பட்டணத்திற்குச் சென்றுவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால், உண்மையிலேயே அந்த அளவுக்கு விவசாயம் பாதிக்கத்தான் செய்யும், கிராமங்களில் அறிவுப் பஞ்சம் ஏற்படும் விவசாய அனுபவமுள்ளவர்களும் குறைவார்கள்; படித்த விவசாயப் பெருமக்கள், பெரும் குடியானவர்கள் எல்லாம் பட்டணத்தை நோக்கி வேறு தொழில் செய்வதற்காகச் சென்று விடுவார்கள். இதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு, முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று சொல்லியிருப்பது மிகவும் நல்லது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நிலத்தின் அளவை முப்பது ஏக்கருக்கும் கீழே குறைத்துவிட்டால், இன்று சமுதாயத்தில் அரசியலில் கூட ஒரு பெரிய மாறுதலை உண்டாக்கி விடும். இன்று பெரும்பாலும் இந்த மன்றத்திலே வீற்றிருப்பவர்கள் எண்பது சத விகிதம் அளவுக்கு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். சிலர் சொல்வது போல பத்து, பதினைந்து ஏக்கர் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டால், அவர்கள் '**Hand to mouth existence.**' என்ற நிலைமைக்கு வந்துவிடுவார்கள். அப்பொழுது உண்மையிலேயே எந்தத் தேர்தலினும் அவர்கள் நிற்க முடியாமல், அவர்கள் அரசியலிலிருந்தே அடியோடு ஒழிக்கப்படுவார்கள். இன்று நாம் பார்க்கிறோம்—கலைஞர்கள் அரசியலுக்கு வருகிறார்கள். அதே போன்று தொழிலதிபர்களும் அரசியலுக்கு மேலும் மேலும் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். உண்மையிலேயே இந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மறுபடியும் அரசியலுக்கு வருவார்களானால் அவர்கள் மற்ற வருமானங்களுக்கும் வரம்பு கட்டுவார்கள்; ஆகையால் தொழிலதிபர்களும் கலைஞர்களும் அரசியலி

19th April 1960] [Sri V. Vedayyan]

லிருந்து அவர்களை ஒழிக்க முற்படுவார்கள்; பணத்தின் முன்பும், படாடோபத்தின் முன்பும் ஏழை விவசாயிகள் நிற்க முடியாது. அந்த நிலைமை ஏற்படுமானால், உண்மையிலேயே அரசியலிலே இந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், எண்பது சத விகிதமுள்ள விவசாய மக்கள் அடியோடு ஒழிக்கப்படுவார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலிருந்து இந்த முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்ற அளவு ஓரளவு காப்பாற்றும். கலைஞர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? கலை மனிதனுக்குச் சோறு போட முடியுமா? வேறு என்ன செய்ய முடியும்? ஆத்மாவுக்கும் மனதுக்கும் ஒரு சாந்தி அளிக்கக் கூடிய சக்தி அளிக்கக் கூடிய பக்தியே எதற்கு என்று சொல்லக்கூடிய அளவு அறிவு சென்றிருக்கும்போது, இந்தக் கலை சாப்பாடு போடுவதற்கோ மற்றத் துறைக்கோ எப்படிப் பயன்படப்போகிறது? களைப்பு மிகுந்த சமயத்திலே ஏதோ சில சமயங்களிலே பயன்படலாமே தவிர, மற்ற அளவுக்குப் பயன்படாது. கலைஞர்களுக்குச் செல்வத்தை கொடுக்கலாம், பணத்தைக் கொடுக்கலாம், வேறு எந்த விதத்திலும் உயர்ந்த வாழ்க்கையை அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாமே தவிர, மக்களுக்குச் சோறு கொடுக்க உதவாது. அப்படிப்பட்ட கலை இந்த அரசியலில் புகுமானால், உண்மையிலேயே நம் அரசியலே கெட்டுப்போய்விடும். கலை எதற்குப் பயன்படும்? கிண்டல் செய்வதற்குப் பயன்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். கலையைத் தொழிலாகக் கொண்ட அரசியல்வாதிகளைப் பார்த்து, 'ஏதாவது ஒரு திட்டம் கொடு, திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்' என்றால், அவர்கள் உடனே கோமாளித்தனமான, ரொம்ப கேவலமான உணர்ச்சிகளை எழுப்பி, அப்படிப்பட்ட அரசியல் கோமாளிகள் ஆகிறார்கள். அந்த நிலைமை உண்மையிலேயே மாறவேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should not use the word 'கோமாளித்தனம்'. It is unparliamentary. The hon. Member should withdraw that word.

SRI V. VEDAYYAN: இந்த முறையில் . . .

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should first withdraw that word and then proceed.

SRI V. VEDAYYAN: என்னுடைய வார்த்தையை Withdraw செய்து கொள்ளுகிறேன்.

Sri C. N. Annadurai rose.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member does not probably understand. He has withdrawn that word.

SRI C. N. ANNADURAI: I request the Deputy Speaker to inform the hon. Member in Tamil.

SRI V. VEDAYYAN: அந்தக் குல்லாய் யாருக்குப் பொருந்தும் என்று எனக்குத் தெரியாது. ஏதோ சாதாரணமாகச் சொல்லி விட்டேன். அந்த முறையில்தான் இருக்குமே தவிர வேறு முறையில் அது பயன்படாது. ஆகையால், விவசாயப் பெருமக்கள் ஓரளவு அரசியலிலும் பொருளாதாரத்திலும் மற்ற ரீதியிலும் நல்ல முறையிலே பணியாற்ற வேண்டுமானால், அவர்களுடைய திறமை, அறிவு எல்லாம் பயன்படவேண்டுமானால், ஓரளவு அந்த அளவுக்காவது அது நிலைத்திருக்கவேண்டும். முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வைத்திருந்தால்தான் நல்லது.

கோயில் நிலத்திற்கு எல்லாம் உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டியதில்லை. எல்லாவற்றையும் எடுத்து கூட்டுறவு முறையிலே விவசாயம் செய்து, அனேகமாக நல்ல முறையிலே சீராக கோயில்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் பங்கு கொடுக்கும் முறையிலே சட்டம் அமையவேண்டும்.

இடைத் தரகர்கள் சட்ட ரீதியாக ஒழிக்கப்படவேண்டும். குடியிருப்பு மனையைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் குடியிருப்பு மனை என்ற நிலை இருக்கவேண்டும். புறம்போக்கு நிலத்தைப்பற்றி இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இல்லை. எத்தனையோ மிராசுதார்கள் அனேகமாக புறம் போக்கு நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் தொகுதியில் கூட ஒருவர் இறுநூறு எக்கருக்கு மேல் புறம்போக்கு நிலத்தை வைத்திருக்கிறார். புறம்போக்கு நிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் எந்தவிதமான ஷரத்தும் கிடையாது. அதை உண்மையிலேயே நிலமற்ற ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு வழங்கவேண்டும். அதைக் குறித்து ஒரு திட்டவட்டமான முடிவு செலக்ட் கமிட்டியில் செய்யவேண்டும். புறம்போக்கு நிலவுடைமையைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு நிரந்தரமற்ற நிலைமையை நீடித்துக்கொண்டு போகாமல், எவ்வளவு மாறுதல் செய்யவேண்டுமோ அதை இந்தச் சட்டத்திலேயே செய்துவிடவேண்டும். ஏனென்றால், இதுதான் கடைசிச் சட்டம். இதற்கு மேலும் நிரந்தரமற்ற நிலைமைய்ய நீடிக்காமல், இதுவே கடைசிச் சட்டமாக இருக்கவேண்டும். குறைந்த பட்சம் ஐம்பது வருஷங்களுக்காவது இதை கடைசிச் சட்டமாக இருக்கும்நிலைமையில் இந்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் அமைக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

Sri C. N. ANNADURAI : கனம் அங்கத்தினர் பேசிய ஒரு வார்த்தையை திருப்பி வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்பு அளித்ததின் பேரில் அதைத் திருப்பி வாங்கிக்கொண்ட பின்பும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அதற்கு அளித்த வியாக்கியானம் நம்முடைய நடவடிக்கை குறிப்பிலே எறுமானால், சபாநாயகர் அவர்கள் அளித்த தீர்ப்பை மறுப்பதாக கருதப்படும். அதுபற்றி தங்களுடையக் கருத்தை தெரிவிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகின்றேன்.

DEPUTY SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அர்த்தம் தெரியாமல் பேசினார் என்று நான் கருதுகிறேன். அர்த்தம் தெரிந்திருந்தால் அதைப் பற்றி பேசியிருக்கமாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து.

Sri S. LAZAR: May I bring to your kind notice that there had been occasions formerly even in this House when the word கோமாளித்தனம்' was used and it has been held to be parliamentary ?

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member is questioning the ruling of the Chair. The Chair has given its ruling and the hon. Member should not question it.

Sri M. P. SUBRAMANIAM: On a point of order . . .

DEPUTY SPEAKER: The Chair has given the decision. How can a point of order arise now ?

Sri S. LAZAR : Sir, I was trying to point out to the Chair that there were precedents and decisions in this House. I submit this not with a view in any way to undermine the decision of the Chair, but with a view to bring to the kind notice of the Chair that in future if any Member used this word, it may be permitted. However, to say that this word should be expunged is not correct. To withdraw is one thing and to expunge from the proceedings is another thing. That is all I wanted to point out.

Sri C. N. ANNADURAI: I never wanted that the word should be expunged; I referred only to the new interpretation given by the hon. Member about the Chair's ruling. That is all.

19th April 1960]

* Sri T. T. DANIEL: Mr. Deputy Speaker, Sir, while supporting this Bill, I should like to refer to some points for the consideration of the Government. This Bill, I consider is a historical Bill for the reason that it brings about social economic revolution in the thought of the individuals as well as to complete the change in the social structure of the existing society. This Bill, I think is based on the fundamental doctrine that the land owner is the intermediary, standing between the tiller and his land. Sooner or later, the land by passage of time should flow into the hands of the tiller of the soil, who tills the land and earns his livelihood. I must point out that nearly three crores of tillers are in our country, who are tilling the soil and earning their livelihood for centuries. But still there is no economic salvation for them. I think, that this Bill strikes at the very Gordian-knot of this economic bondage of the several thousands of landless tillers in our country and inspire in their minds new hopes and new ambitions and opens out a new chapter in their lives.

While these changes are taking place in our country in a peaceful atmosphere, such changes have been brought about in other countries only at the point of swords or bayonets. Human blood was sacrificed for bringing about social economic revolutionary changes in other countries. This is due to the spiritual heritage which we as nation have inherited from time immemorial.

Sir, the notion about the incidence of properties is slowly altering, the notion about the rights of individuals are slowly undergoing changes. The individual must live—but he should not live at the expense of others. The individual must grow—but his growth should not hinder the growth of the nation as a whole. The individual must prosper—but his prosperity must not in any way endanger the prosperity of the nation. That seems to be the motive or, I will say, the spirit behind the Bill. We, as a Nation, have dedicated ourselves that we should create a Welfare State and that State should be created in our lifetime. And, the path that leads towards the formation of the Welfare State is not a bed of roses. It requires tremendous sacrifice on the part of the individual. It so happens that the axe of sacrifice has fallen bitterly, perhaps, on the necks of the landowners in our country. They are shedding their pure blood for the future prosperity of the Nation and I am sure that the children of our country will remember with gratitude the tremendous sacrifice which the landed gentry in our country is making for the progress of the Nation as a whole. Our sisters and mothers are singing the lullaby to the children in the cradles that to-morrow they and their children will live in the Welfare State. I believe that this Bill plays an important role in the creation of and in the formation of a Welfare State in our country.

I must also tell the Hon. Minister that I think, as has been pointed out by many jurists in our country, the Bill as it now stands will be *ultra vires* or will offend the provisions of Article 31 of the Constitution. If the purpose for which the excess lands are to be taken is clearly stated in this Bill, if it is not laid down clearly by the Government in clear terms that the excess lands are going to be used for the formation of a Welfare State, for the furtherance of the economic progress of the people, this Bill will not within the ambit of the Constitution of our country. I am afraid that the Statement

of Objects and Reasons as it is stated in the Bill is not worth anything at all. There seems to be some sort of hesitation, I fear, in the mind of the Government as to what they should do with the excess lands. Sir, the doctor with a shaky hand can never perform an operation successfully, however noble his intention may be. It is now for the Government to tell the people in clear terms what they intend to do with the excess lands. I am sure that the Select Committee will go into this and lay down clear provisions in the Bill that all the excess lands will go to the benefit of the landless tenants alone in this country.

Before the excess lands are taken, I must also suggest to the Government that they should bring into existence rural banks throughout the length and breadth of the State, which will offer credit facilities to the landless tenants, who will be benefited with these exces lands. If such credit facilities are not given to them, I am afraid that these lands will become fallow and that will affect naturally the production in our country. I would also say incidentally that this Bill will naturally affect the rural credit stability of the State and we should foresee that.

Sir, by custom and usage, we are agricultural country; we have more agricultural labourers than the number that we actually need for carrying on the agricultural operations in our country. By the introduction of mechanised agricultural operations or by the introduction of what is called the voluntary co-operative farming, there is this danger to the hundreds and thousands of agricultural labourers in the villages of being thrown out of their jobs. I think, Sir, that soon after the passing of the Bill, if sufficient precautions are not taken, thousands of villagers, who are actually depending on the lands will be thrown out of job and we can see on that day the exodus of the poor landless people from the villages to the cities to seek other jobs for their livelihood. I ask the Hon. Minister what is the alternative solution that our Government have to meet this situation. I ask the Central Government whether they have in their mind anything to face this emergency, which is bound to occur in our country and which has occurred in other countries, which have nationalized the lands. Sir, this Bill also is a Bill for the partial nationalization of the lands.

1-00 p.m. Sir, coming to the question of compensation, it is my humble view that adequate compensation must be paid to the landowners for the excess lands to be taken away from them. Adequate compensation according to me is really the market price of the land which they have purchased, which they have earned only according to law and not ill-gotten or by any other means. So it is only natural justice that whenever we take excess lands from the landowners, we should pay adequate compensation and that compensation must be not a pie less than the market value or price of the property.

Again, Sir, it is my humble opinion that the landowner should have the option to retain in his hands what he likes and this right must be unfettered and must not be violated or infringed by any outside agency. It must be his right to carve out the excess land

in his possession and give to the Government. It is not the Government that should dictate to him as to what portion of the land would be taken away from him. In this regard no less than the voice of the landowner must be decisive and it must be final.

Then there is the difficulty of alienation of land by judgment-debtors after the Bill comes into force. I am afraid they cannot alienate excess land even for clearing debts. That is a handicap from which they would suffer. I am afraid judgment-creditors may take proceedings for arrest of judgment-debtors. Unless and until the Government issue an order staying execution proceedings against all these landowners who have excess lands and who are in agricultural indebtedness, the judgment-debtors would be simply harassed by the creditors and there will be no salvation for them.

Coming to the question of distribution, I must say, the Government must remember that they are treading really a very dangerous ground. We are in a democracy and we are really making an experiment with land reforms. Even when a father distributes his property among his children, he is charged of favouritism for this son or that daughter. When that is so, I would like to point out that the machinery created for the distribution of excess land should be such that it would be above all these things. Otherwise people tomorrow will say that we have simply prostituted this measure in the name of nationalization of land and they will also say that our Government has simply committed rape on land.

Lastly I would also say that the hilly tracts in the transferred territory must be excluded from the operation of the Bill. The very same principle which has been extended to certain hilly tracts in our State must also be extended to the transferred territory and certain villages in that territory which are in hilly tracts must be excluded from the operation of the Bill.

In regard to 'kudikadappu', I would say that these people who have been living in such homesteads should not only be not evicted but also these lands should be registered in their names so as to give them a permanent right on that parcel of land with the house.

So far as the definition of the word 'family' is concerned, we need not take into consideration the definition of the word 'family' in the other laws, for the purpose of this Bill. The word 'family', I think, has been clearly defined, except it draws a line of distinction between a family whom the ancestor of an undivided Hindu family is dead and who is alive. I think the distinction is unnecessary.

*SRI M. S. SELVARAJAN: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நில உச்ச வரம்பு சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த தேசத்தில் தனி ஒரு மனிதனுக்கு சராசரி சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலம் ஒரு ஏக்கர்தான் இருக்கிறது. இருந்தாலும், சாகுபடிக்கு லாயக்கற்ற நிலங்களையும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டால் வேறு தேசத்தின் நிலத்தை அடைய விரும்பாத இந்த தேசத்தில், இரண்டு ஏக்கருக்கு மேல் எண்ண முடியாது. இன்று நாம் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டம் தாற்காலிகமானது, ஆரம்பமானது ; வளர்ந்துவரும் ஜனப் பெருக்கத்தைப் பொறுத்து நில உடமையின் அளவும் குறையத்தான் வேண்டும். கிராம கூட்டுறவு நிர்வாகந்தான் நம் இலக்கு, அந்த இலக்கை நோக்கிச் செல்வதற்கு வேண்டிய நேரம், பாதை இவற்றில்தான் மற்றவர்களுக்கும் நமக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் வேறு

பாடு. இந்த சட்டம் அந்த இலக்கை நோக்கி நம்மைக்கொண்டு செல்லுகிறது, இதன்மூலம் நில அளவை விஸ்தரிப்பதின் மீதுள்ள மோகம் தீர்ந்து போகிறது ; நில அளவை விஸ்தரிக்கும் மோகத்திற்கு உதவிய கருவி, கரணங்கள், செல்வம், உடமை இவைகள் நிலத்தின் வளத்தைப் பெருக்க உபயோகிக்கப்பட்டேதான் ஆகும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது. அந்தக் கருவி, கரணங்களை விவசாய நிலத்தின் வளத்தைப் பெருக்க உபயோகித்தே ஆகவேண்டும். ஆகவே, இந்த தேச முழுதுக்கும், தேர்ந்து, அளந்து திட்டக்குழு வகுத்திருக்கும் பாதையினின்றும் கடுகளவுகூட இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் விலகாமல், இந்த சட்டத்தைத் தொகுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, எடுக்கக்கூடிய நிலத்திற்கு நிர்ணயித்திருக்கக் கூடிய நஷ்ட ஈடு பொருத்தமானதே. வேறு பல ராஜ்யங்கள் முன்னோடியாக இருந்து சென்னை ராஜ்யத்தில் நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வருவதன் காரணமாக, மற்றவர்கள் செய்த சட்டங்களில் உள்ள நல்ல அம்சங்களைக் கருத்திற்கொண்டு, நம் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்றே நான் நினைக்கிறேன். நிலத்திற்கு இன்றைய தினம் இருக்கும் காலக்கிரயம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது, இதுவரைக்கும் எந்த ராஜ்யத்திலும் கொடுக்கவில்லை ; ஒரே ஒரு ராஜ்யத்தில் மட்டும் காலக்கிரயத்தைக் கணக்கிட்டு பாதியளவு கொடுத்திருக்கிறது. ஆகவே இங்கே நிர்ணயித்திருக்கக்கூடிய, எடுக்கக்கூடிய நிலத்திற்கு நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை ஏறத்தாழ மற்றவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அளவுக்கு நியாயமானதாகத் தான் அமைந்திருக்கிறது.

நாம் எட்டாவது பிரிவில் இனும் நிலங்களைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். ப்ளானிங் கமிஷன் இன்டர்மீடியரிகள் நீக்கப்படவேண்டும், ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அந்த நோக்கோடுதான் நாம் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம், இனும் ஒழிப்புச் சட்டம் செய்தோம். இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திலே, எட்டாவது பிரிவிலே, இனும் நிலத்தைப் பொருத்தவரை ஷரத்து போதுமானது அல்ல. இனும் நிலங்களுக்கு இரண்டுவித பாத்தியதைகள் மேல் பாத்தியதை, கீழ்வாரப் பாத்தியதை இருக்கின்றன. ஆகவே, இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, அம்மாதிரி இனுங்களையும் ஒழிக்க தனியான சட்டம் செய்தே தீரவேண்டும். இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தோடு, அதற்கு அனுகுணமாக அந்த சட்டத்தையும் இதே காலத்தில் கொண்டுவரவேண்டும் என்பது என் கருத்து.

இந்த நேரத்திலே சில நிலங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கிறோம். சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு உதவியாக இருக்கும் நிலத்திற்கு விலக்கு அளிக்கும் நேரத்தில், இந்த தேசம் செல்லக்கூடிய இலக்கை மனதிற்கொண்டு, கூட்டுறவு முறையில் நடைபெறும் ஆலைகள் சம்பந்தப்பட்டவரை விலக்களித்தால் போதும். தனிமையாக இயங்கும் ஆலைகள் சம்பந்தப்பட்டவரை விலக்கு அளிக்க வேண்வெது அவசியம் இல்லை.

வேறு சில நிலங்களுக்கும் விலக்கு அளிக்கிறோம். சவுக்கு போலவே, திருநெல்வேலி பிராந்தியங்களிலே உடைமரம் இருக்கிறது. அவை விறகுக்காக உபயோகிக்கப்படுகிறது. அப்படி உடைமரங்கள் வளர்ந்திருக்கும் நிலங்கள் நிரம்ப இருக்கின்றன. ஆகவே, சவுக்கைப்போலவே அந்த நிலங்களுக்கும், விலக்களிக்க இந்த சட்டத்திலே இடம் இருக்க வேண்டுமென்று யோசிக்க வேண்டும்.

ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரை நிர்ணயிக்கும் காலத்தில், புஞ்சை ஒன்றேகால் ரூபாய்க்கு கீழ்ப்பட்ட நிலங்களை ஒரே நிலையில் வைத்திருக்கிறோம். எட்டணுவுக்குள்பட தீர்வையுள்ள பல ஏக்கர்கள் இருக்கலாம் ; அவைகளில் பெரும்பாலும் சாகுபடிக்கொன்றும் உபயோகமில்லாதவைகளும் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட அன்கல்டிவபில் நிலங்களை சட்டத்தின் வரம்பிலிருந்து விலக்கவோ அல்லது அளவை அதிகரித்து தனிமையாக ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்குப் பொருந்தச் செய்வது குறித்துப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஆலய நிலங்கள், ஸ்தாபனங்களுக்குள்ள நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு வரம்பு கட்டுவது அவசியமில்லை.

19th April 1960] [Sri M. S. Selvarajan]

ஆலையங்களைப் பற்றி சிலர் நினைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோன்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆலயங்கள் தெரிய பல தொழில் பட்டரை, அது ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை என்றே நான் கருதுகிறேன். பல்வேறு கிராமத் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கிடைப்பதற்கும் வேலை கற்றுக் கொள்வதற்கும் இருக்கக்கூடிய ஒரு இடமாக அது இருக்கிறது. அங்கே சோஷலிஸ கருத்துக்கள் அடங்கி வித்துக்களை போட்டு விளைவிக்கக் கூடிய இடம் அது. சமத்துவத்துடன் பழகுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய இடம் அது. ஏழை எளியவர்களுக்கு வசதி அளிக்கக்கூடிய இடம் அது. ஒவ்வொருவரையும் சமமாக பாவிக்கக்கூடிய இடம் அது. குறைவான விலையில் உணவு கிடைக்கக்கூடிய இடமது. குறைந்த விலையில் உண்டை சாதம் கிடைக்கக்கூடிய இடம் அது. சில ஆலையங்களின் நிர்வாகத்தில் தவறான காரியங்கள் நடந்திருக்கலாம். அதற்காக எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகச் சொல்லிவிடமுடியாது. அப்படிப்பட்ட தவறுகள் இனிமேலும் நடப்பதற்கு இடம் இல்லை. அதற்கு வேண்டிய கண்காணிப்பு இப்பொழுது இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டி சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதாவது ஹிந்து ரிலிஜியஸ் அண்ட் சாரிட்டபிள் என்டோமென்ட் சட்டம் செய்து ஆலயங்கள் எந்த அளவுக்கு முறையாக பராமரிக்கப் படவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டுவருகிறது. அதனால் எந்த விதமான தவறுகளும் நடப்பதற்கு இடம் இல்லை. ஆலயங்களின் நிலங்களை எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தற்போது கோயில் நிலங்களில் பயிர் செய்து வரும் ஏழை விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யவும் முறையாக மகசூலை அவர்களே எடுத்துக்கொள்ளும் அளவில் இருக்க வேண்டும். அதற்குரிய முறையில் கோவில் நிலங்களை கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சட்டமும் இயற்ற வேண்டும். தனி நபர் ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலையில் நிபந்தனைகள் நாம் விதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒருவரால் மூன்று ஏக்கருக்கு மேல் சாகுபடி செய்வது என்பது முடியாத காரியம். ஒருவருக்கு மூன்று ஏக்கர் என்று இருந்தாலும் நிபந்தனையின்றி விட்டுவிட்டால் போதுமானது. சாதாரணமாக மூன்று ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்து கொள்ளலாம். முப்பது ஏக்கரேஜ் நாம் சீலிங் வைக்கும்போது அதற்கு மேல் சர்ப்ளஸ் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் வேண்டுமானால் ஐந்து ஏக்கர் சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம். அதில்கூட அரசாங்கத்திற்கு சில பொறுப்புகள் இருக்கவேண்டியது அவசியம்.

அரசாங்கத்திற்கு விசேட அதிகாரம் வழங்கப்படுவதாக இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சில கிராமங்களில் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் இப்பொழுது இருப்பார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சிறு நிலசுவான்தார்களிடம் வேலை செய்து கொண்டிருக்கலாம். ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் அப்படி இருக்கலாம். இந்தச் சட்டத்தை இயற்றும் காலத்தில் பல்வேறு சிரமங்கள் ஏற்படலாம். அப்படி நிலங்களில் வேலை செய்யக் கூடியவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக் கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு அபாயம் வரலாம். எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலத்தை யாருக்குக் கொடுப்பது என்று எதிர் காலத்தில் இத்தகைய வேலைகள் எல்லாம் வரக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படலாம் சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் தங்கள் நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளும்போது சில இடங்களில் ஏராளமான விவசாயிகள் வெளியேற்றப் படுவார். அவைகள் ஏற்படாமல் இருக்க அரசாங்கம் தகுந்த பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கிராமத்திலுள்ள நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கும்போது கிராமத்தினுடைய பொருளாதார நிலைமை வளம் முதலியவற்றையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

கிராமப் பொருளாதார வளர்ச்சி அடைய வேண்டியதாக இருக்கிறது. பொருளாதார வசதி நிமித்தம் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டால் நகரங்களுக்குச் செல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். அதை தவிர்க்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்போது ஏழை விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக தொழில்கள் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளை கீழான நிலைக்கும் கொண்டு வரக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதற்கு அரசாங்கம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. சாதாரணமாக கிராமங்களுக்கு சுற்றுப்புறங்களில் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கவேண்டும். அதிலும் சென்னையை அடுத்து ஏராளமான தொழிற்சாலைகளை நிறுவி வருகிறோம். கிராமப்புறங்களில் தொழிற்சாலை நிறுவி கிராமப்பொருளாதாரத்தை பாதுகாத்து பலப்படுத்த வேண்டும். 10-வது வகுப்பு வரை இலவச கல்வியளிக்கும் வசதியும் இச் சட்டம் அமுலுக்கு வருகிற காலத்தில் கிடைத்துவிடலாம் என்று நம்புகிறேன். அது ஓரளவு கிராமத்தைக் கவர்ச்சிக்கும். நில விநியோகத்தில் அப்படி வெளியேற்றப்படக்கூடியவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கக் கூடிய அளவில் திட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருக்கு சொந்தமான சாகுபடிக்கு லாயக்காக உள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை உடனடியாக நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும். அவற்றை கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மிஞ்சக் கூடிய நிலத்தையும் சர்க்கார் என்ற முதலாளிக்குச் சொந்தமான விவசாய நிலத்தையும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு பங்கிட்டுக்கொடுத்து கூட்டுறவு அமைப்பின் மூலம் அதிகப்படியான விவசாயிகளை விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தி அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். மற்ற வசதிகளையும் இப்படிப்பட்ட வசதிகளையும் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் யோசிக்கும் என்று நம்புகிறேன். இத்தகைய நல்ல சீர்த்திருத்தத்துடன் செலெக்ட் கமிட்டி நல்ல சீர்த்திருத்தங்களைச் செய்யும் அதன் மூலம் நல்ல காரியங்கள் நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

* **Sri P. ARASAN** : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உச்சவரம்பு சட்டத்தை மிகவும் வரவேற்கிறேன்.

உச்சவரம்பு சட்டத்தைப் பற்றி பேசும்போது பல அங்கத்தினர்கள் பல திருத்தங்களுடன் நல்ல முறையில் பேசினார்கள். அதை நான் ஓரளவுக்கு வரவேற்கிறேன். இருப்பினும் நான் கொஞ்சம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த உச்சவரம்பு சட்டத்தில் 5 பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு 30 ஏக்கரும், அதற்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் அதிகப்படியாக 5 ஏக்கர் வீதம் சேர்த்துகொடுக்க சட்டத்தில் வகைச் செய்யப்பட்டிக்கிறது. ஆகவே, நல்ல முறையில் விளையக் கூடிய நிலங்களில் இன்னும் குறைத்து உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும். நில உச்சவரம்பு கட்டிய பிறகு மிராசுதாரர்களுக்கு, மிராசுதார்கள் நிலத்தில் இறங்கி வேலை செய்யாதவர்கள். பண்ணைச சாகுபடி செய்து லாபம் அடையும் நோக்கத்துடன், குத்தகைக்கோ வாரத்துக்கோ ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது என்ற சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். நில உச்சவரம்பு கட்டிய பிறகு எந்த விவசாயி அந்த நிலத்தில் பயிரிட்டுவந்தார்களோ அவர்களுக்கே அந்தந்த நிலத்தை கொடுத்து சாகுபடி செய்ய உரிமை கொடுக்க வேண்டும். இருப்பினும் உச்சவரம்புக்கு முன்னதாக எந்த ஒரு விவசாயியை வெளியேற்றபட்டிருந்தாலும், அந்த விவசாயிக்கே அந்தந்த நிலங்களை கொடுக்கவேண்டும் என்று சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும். கோவிலுக்கு 200 ஏக்கர் நிலம் உச்சவரம்பு கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதைக் கொஞ்சம் குறைத்தால், நன்றாய் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக அந்த கோவில் நிலங்களை, 3 வருடத்திற்கு ஒருமுறை ஏலத்திற்கு விடுகிறார்கள். அதை 5 வருடத்திற்கு ஒருமுறை ஏலம் விடவேண்டும் என்று திருத்தம்

19th April 1960] [Sri P. Arasan]

கொண்டு வரவேண்டும். அப்படி ஏலம் விடும்போது மிராசுதார்களே ஏலம் எடுத்துதான் சொந்த மண்ணை சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அல்லது வேறு அதிகப்படியான குத்தகைக்கு விட்டு லாபம் அடைகிறார்கள். அந்த ஏலத்தை எந்த ஒரு விவசாயியாயிருந்தாலும், அரிஜன விவசாயியாயிருந்தாலும், இந்து விவசாயியாயிருந்தாலும் சரி, பின் தங்கிய விவசாயியாயிருந்தாலும் சரி, தானும் தன் குடும்பத்தார்களும் நிலத்தில் இறங்கி வேலைச் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு மொத்தமாக இருக்கும் நிலத்தைப் பிரித்து பிரித்து குத்தகைக்கு விட்டு, நேரடியான குத்தகையாக விட்டு ஏழை விவசாயிகளை ஆதரித்து உணவு உற்பத்தி அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேற்படி நிலங்களை 3 வருடத்திற்கு ஒருமுறை ஏலம் விடுவதால் விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் மராமத்து வேலை, எருவு, தழை, முதலியவைகளைப் போட்டு பண்படுத்தி சாகுபடி செய்தும், திடீரென்று வெள்ளத்தினாலும் காய்ச்சல், பூச்சி விழுந்து விளையாமல் போய்விடுகிறது. ஆகையினால் அவர்கள் நஷ்டம் அடைகிறார்கள். ஆகவே 5 வருடங்களுக்கு தொடர்ந்து சாகுபடி செய்தால் ஒரு வருடத்தின் நஷ்டத்தைப் மறு அல்லது மறு வருடத்தில் நஷ்டத்தை போக்கி லாபம் அடைய வாய்ப்பு இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த உச்சவரம்புத் திட்டத்தை நான் வரவேற்று என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே சட்டமன்றத்தில் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் நில உச்சவரம்பு மசோதாவை ஆதரித்து சிற்சில விஷயங்களை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதிலே நிலச்சுவான்தார்களுக்கு 30 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமானது என்று கருதுகிறேன். இந்த 30 ஏக்கரிலும் 5 ஏக்கர் சொந்தமாக சாகுபடி செய்யலாம். மற்றதை குத்தகைக்கோ வாரத்திற்கோ விட்டுவிடலாமென்று செய்திருக்கிறார்கள். சொந்தமாக சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்களுக்கு இது ஒரு வாய்ப்பையும் சந்தர்ப்பத்தையும் கொடுத்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமுடையது. இதைக்கூட சிலர் 30 ஏக்கர் அதிகம் 10 அல்லது 15 ஏக்கர் செய்யலாமென்று சொல்லுகிறார்கள். எத்தனையோ வருடங்களாக அந்த சொத்தை வைத்துக்கொண்டு சுகபோகமாக வாழ்ந்து வந்தவர்களை இன்று திடீரென துன்பத்துக்குள்ளாக்கக்கூடாது கொஞ்சம் தாராள மனப்பான்மைக் காட்டவேண்டியது அவசியம். அதன் காரணமாக சர்க்கார் 30 ஏக்கர் என்று செய்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி ஆளும்கட்சி இருப்பவர்களிடத்திலேயே இரண்டு வித கருத்துக்கள் வருகிறது என்றார்கள். எதிர்கட்சியில் உள்ளோர்களிடத்திலும் இதைப்பற்றி ஒரே விதமான கருத்தில்லை. சிலர் 30 ஏக்கர் என்பதை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்றும், சிலர் அது மிகவும் அதிகமானது என்றும் அதைக் குறைத்து விடவேண்டும் என்றும் பேசியதை பார்த்தோம். ஆகவே ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களிடம் மட்டும் அல்ல. எதிர்கட்சியில் உள்ளவர்களிடத்திலும் இரண்டுவித மனப்பான்மை இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்கட்சியில் நண்பர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள் புலி வரப்போகிறது புலி வரப்போகிறது என்று சொல்லி, கடைசியில் புலித்தோல் போர்த்திய பசு தான் வந்திருக்கிறது பசுவானாலென்ன, பாலாவது குடிக்கலாமென்றால் அதுவும் காளையாக வந்திருக்கிறது என்றார்கள். உண்மையிலே இதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. பெரிய பெரிய ஜமீன்தார்கள் நிலச்சுவான்தாரர்கள் மிராசுதாரர்கள் எல்லாம் அஞ்சக்கூடிய வரையில் தங்களுடைய சொத்துக்களையெல்லாம் பிரித்துவிடக் கூடிய நிலையில் புலி வருகிறது என்று நிச்சயம் பயப்படக் கூடிய முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவருவதன் நோக்கமே குவியலாக ஓரிடத்தில் நிலமிருக்கக்கூடாது அது பரவலாக பலர் கையில் இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் அந்த நோக்கம். இன்றைக்கு நிறைவேறியிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தகுந்தது. அதுவும் அந்த நிலச்சுவான்தார்கள் யாருக்கு அந்த நிலத்தை எழுதி வைத்தார்கள் ? தங்களுடைய குடும்பத்திற்குள் பிரிவினை செய்துக் கொண்டார்கள். அதிகப்படியான

நிலத்தை குத்தகைக்கு வைத்துக்கொண்டவர்களிடமே விற்றிருக்கிறார்கள். இதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று எனக்கு புரியவில்லை. நம்மில் யாராக இருந்தாலும் நமக்கும் சொத்து இருந்தால் அப்படித்தான் பந்தோபஸ்து செய்துகொள்வோம். எப்படியாவது நம்முடைய சொத்தை காப்பாற்றிக்கொள்ள முயற்ச்சிப்போம். அந்த முறையில் சில நிலச்சுவான் தாரர்கள் செய்திருக்கலாம். 2,000-க்கு மேல் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டுவிட்டனவே, இப்படி பிரிப்பதற்கு அவகாசம் கொடுத்துவிட்டீர்களே, ஆகவே இந்த சட்டத்திற்கு ரெட்ராஸ்பெக்ட் கொடுக்கவேண்டும் என்ற வாதத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. காரணம் 30 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொள்ள முடியாது அதுவும் 5 ஏக்கர்தான் சொந்த சாகுபடிக்கு என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். பாக்கி வாரத்திற்கோ, குத்தகைக்கோ விடலாம். உழவர்களையும் நாம் அனாதையாக விடவில்லை. 60 : 40 என்ற நியாயவாரச் சட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆகையால் நிலம் வேறு எங்கேயாவது போய்விடவில்லை. பழத்தோட்டம் பாக்குத்தோட்டம், தென்னந்தோட்டம், கோவில், அதற்கெல்லாம் விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை சிலர் கண்டித்து பேசியிருக்கிறார்கள். பல வகைகளில், ஓரளவிற்கு பாக்குத் தோட்டங்கள், காப்பித் தோட்டங்கள், கரும்புத் தோட்டம் இவைகளுக்கெல்லாம் அவசியம் விதிவிலக்கு தேவை
1-30 p.m. யில்லையென்று நானும் கருதுகிறேன். ஏனெனில், தானியத்தை இதைவிட அவற்றில் கிடைக்கும் வருமானம் குறைந்து போகவில்லை. தானியத்தில் கிடைப்பதைவிட அவைகளில் நல்ல வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதையும் கவனித்து அவைகளையும் இதில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது, வருடாந்திரப் பயிரானாலும் அவைகளிலிருந்து நல்ல அளவிற்கு லாபம் வருவதால் அவைகளையும் இதில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று மறுமுறையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : டையமாகி விட்டது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். மடங்களுக்கு நிலங்கள் பூராவையும் விட்டுவிடக் கூடாது என்று பலர் சொல்கிறார்கள். அது தவறு. இந்த நாட்டில் உள்ள மக்களுக்கு நல்ல தெய்வ நம்பிக்கையும், நல்ல பண்பாடும், நல்ல ஒழுக்கமும் வளர்ந்தோங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், நம் கோவில்கள் கலைக்கோவில்களாகி விளங்கி நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டுமென்ற நினைப்போடு, வேண்டுமானால் கோவில்களை நல்ல முறையில் நிர்வகிக்க தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்து அவைகளை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாமே தவிர, கோவில்களில் நிலம் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வது தவறு என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet against at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and orders.

*106. *Notification issued with G.O. No.* 3710, *Revenue, dated 10th December* 1959, *amending rule* 50 (5) *of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules,* 1948. [Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]